

ఆంధ్ర సాహిత్య వారపత్రిక

25 వ యాభై సంవత్సరాలు

13-8-1958

ANDHRA PATRIKA
ILLUSTRATED WEEKLY

నా త్ర సీరియల్

27-8-58 సంచికలో

ఆంధ్రపత్రిక

స చిత్ర వా ర ప త్రి క

ప్రసిద్ధ బెంగాలీ నవల

జీవనీలీల

[అనువాదం: మద్దిపట్ల సూరి]

శరత్ బాబు తరవాత బెంగాలీ రచయితలలో అగ్రగణ్యుడుగా పరిగణింపబడిన కీ॥ శే॥ మానిక్ లాల్ బంద్యోపాధ్యాయ రచించిన “పుతుల్ నాచేర్ ఇతికథ” నవలకు తెలుగు అనువాదం ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికలో సీరియల్ గా

27-8-58 సంచిక నుంచి ప్రచురిస్తున్నాము.

వరస తప్పకుండా మీ కాపీ మీకు చేరాలంటే

వెంటనే చందాదారులుగా చేరండి.

లేదా, ఏజెంట్లవద్ద మీ కాపీ రిజర్వు చేసుకోండి.

సంవత్సర చందా
రు. 13-0-0
విడివత్రిక 25వ పై

ఆంధ్రపత్రిక

సచిత్ర వార్తపత్రిక

సంపుటము 52
సంచిక 51
13-8-58

Founder · K. NAGESWARA RAO

విలంబ శ్రావణ బహుళ త్రయోదశి బుధవారం

విషయానుక్రమణిక

ముఖచిత్రం.

సినినటి జానకి

— ఛాటో ఫోమయాజులు

కూచిపూడి నాట్యం	— 8
మ్యాథ్ లేఖ	— 4
అమరా నిర్జరా దేవా...	— 6
బాల సంఘం	— 7
ఆకలితో మాడేవారు	— 11
మనిషిలో మనిషి	— 18
తావలచిన కవ్య	— 17
అర్థాంగి	— 20
ప్రేమ పెళ్ళి	— 24
మహాభారతం	— 26
మానం వహించని మనస్సాక్షి	— 28
నక్షత్ర ఫలశాస్త్రం	— 32
వనితాలోకం	— 35
'ఆ' అన్నయి చదువుకోవ్వద్ద	— 37
ఏ పాప అయితే నేం?	— 38
వరితావాణి	— 40
కాలసాహితీ	— 44
జలేంద్రియము	— 45
సినిమా	— 50

జి మ్మి వారి లివర్ క్యూర్

వసిబిడ్డల లివర్ అండ్ స్లీప్ వ్యాధులకు క్రమమైన
నెలవారి కార్యక్రమం.

వసిపాపల లివర్ అండ్ స్లీప్ వ్యాధులకు మా ఖాతాదారుల సౌకర్యము
నిమిత్తము, మా డాక్టరుగారు యీ కింది ప్రదేశములలో ప్రతినెల నిర్వహించిన
తేదీలలోను, గంటలలోను, తగిన ఫలహారములపై చూడగలరు.

ఫలహారము చేశారు ఉ|| 9 నుండి 11 వరకు సా|| 8 నుండి 5 వరకు

ఫలము	తేదీ	అడ్రసు
సికిందరాబాదు	8, ఉ	తాజ్ మహల్ హోటల్, సరోజినీ దేవిరోడ్.
హైదరాబాదు	9, ఉ	తాజ్ మహల్ హోటల్, కింగ్ కోఫీరోడ్.
తెనాలి	12, ఉ	కన్నికాపర మేకప్లె సత్రం
గుంటూరు	14, ఉ	మెసర్స్ మెడికల్ స్టోరు, కొత్తపేట.
మచిలీపట్నం	16, ఉ	మెసర్స్ ఆనంద ఫార్మసీ, కెవిన్స్, మెయిక్రోరోడ్.
రాజమండ్రి	19, ఉ	మెసర్స్ ఈశ్వరదాస్ & కంపెనీ, బాండు కాలి ఏజెంట్లు 8/101 ఇన్నిస్ పేట.
భీమవరం	20, ఉ	మెసర్స్ ప్రసాద్ సన్స్ & కంపెనీ, కెవిన్స్, నీటి కెవిన్స్ సాక్ చి
జంకడపూర్	15, 9-11 ఉ	4-6 సా
అరగపూరు	4, ఉ సా	మెసర్స్ యునైటెడ్ మెడికల్ స్టోరు, కెవిన్స్ & డ్రగ్స్ 155, రైల్వే మార్కెట్.

జి మ్మి వెంకటరమణయ్య & సన్సు,

బొంబేలు
* గుండా కృష్ణమూర్తి నిర్మింగ్ 17/829, నాగేశ్వరరావుపంతులురోడ్, గాంధీనగర్ P. O., విజయవాడ-2

* ఓరుగంటివారి వీధి, విజయనగరం సిటీ, * 182/1, హరిసెన్రోడ్, కలకత్తా

కూచిపూడి నాట్యం

ఇందులో యధార్థం కానిదేమిటి?

కూచిపూడి నాట్యాన్ని దేశంలోని ప్రధాన కళాస్రీయ నాట్యాలలో ఒకటిగా ఢిల్లీలో జరిగిన నాట్యసదస్సు పరిగణించ గుకుంటూరు ఆర్థికసంస్థ వారు నిరసన తెలియచేయడం నాట్యకళాభిమానులు అందరూ సంతోషించదగిన విషయం. సంస్థ వారి సభా విశేషాలను బట్టి చూసినా అసలు ఢిల్లీ సదస్సులో కూచిపూడి నాట్యానికి ఎంగుకు అన్యాయం జరిగిందనే విషయం బోధపడవలసిందిగా లోని నాలుగు ప్రధాన కళాస్రీయ నాట్యాలలో కూచిపూడి నాట్యమును ఒకటిగా గుర్తించనందుకు దుర్రుతి విరుచారం వెలిబుచ్చగా అయితే దీనిపై తేలివ విషయం ఏమిటంటే మన నాట్యానికి ఒక తీరని అన్యాయం జరిగిందని ఇప్పటికే కాగురించటం ఢిల్లీ నాట్యసదస్సుకు చెల్లిన శ్రీ విస్తా అప్పారావుగారే ఈ సభకు అధ్యక్షులవారని.

ఢిల్లీలో జరిగిన నాట్య సదస్సు విశేషాలను వివరించి అక్కడ జరిగిన చర్చ దృష్ట్యా ప్రతికలలో బయలుదేరిన చివరవాదాలు అన్నీ నిరూపారలన్న

టుగా ఈ వార్తలో వుంది.

కూచిపూడి నాట్యాన్ని ఢిల్లీ సదస్సులో కళాస్రీయ నాట్యం గా గుర్తించలేనన్న విషయం యధార్థం కాదా? ఈ విషయం యధార్థం కాకపోతే కూచిపూడి నాట్యం ఆభివృద్ధికి ఒక పథకం తెలుసు చేయాలనే ఆగత్యము ప్రసక్తి ఈ సభలో ఎందుకు రావలసి వచ్చింది?

ఇకపోతే ఢిల్లీ సెమినార్ లో మహారాష్ట్రం చనమల డిమాన్డ్స్ వ విషయం యధార్థం కాదా? ఆ మేరకు సదస్సులో పాలాని ప్రతికా ముఖంగా వివరించిన అనుభవాలు నిరూపారలలో కూచిపూడి నాట్య ప్రతినిధిగా సదస్సులో వ్యాసం చదివిన శ్రీ అప్పారావుగారు డిమాన్డ్స్ ఇచ్చే వారే? తమ తీరునాగినద్యారా ప్రయోగంలో ఏ ప్రత్యేక అంశాలు నిరూపారలలో ఆశించారా? ఒక సంప్రదాయ లోని కళాస్రీయ లక్షణాలను నిరూపణ చేయటానికి నిర్దేశించిన ప్రయోగములో సాధారణంగా పాటించవలసిన గుణావళి నిరూపణ, లక్ష్య లక్షణ విపులీకరణ, విషయ చర్చా మొదలైనవి జరిగినవా? ఏ కళాస్రీ

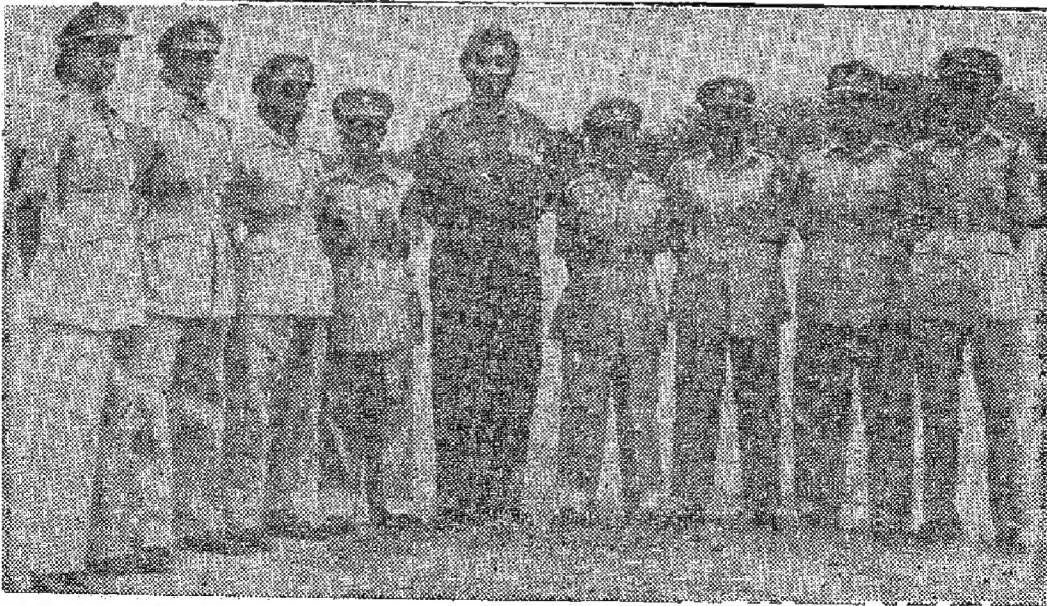
యూ తాను ప్రమాణాలను ఆధారముగా తీసుకొని యే లోపాలను చూపించి కూచిపూడి కళాస్రీయం కాదన్నాడు?

ఢిల్లీ సదస్సులో జరిగినవా సర విషయాలను బయటపెట్టటం ఇష్టంలేదు కాబోలు?

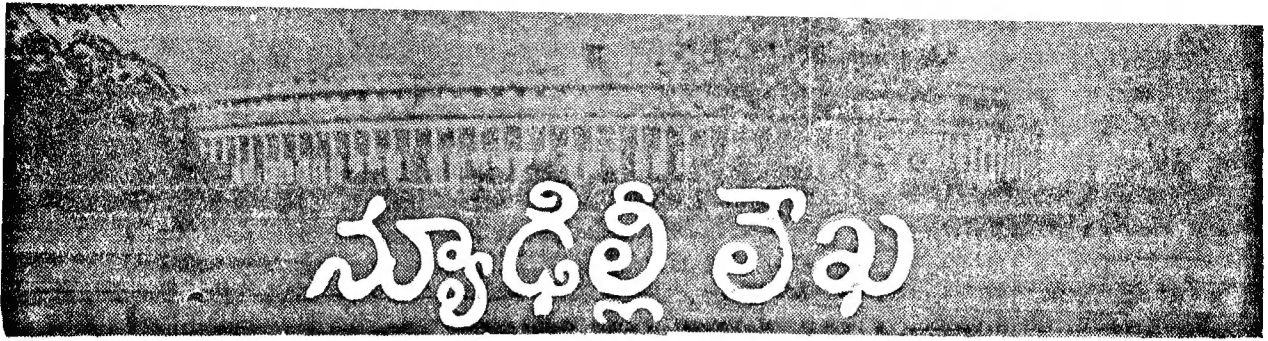
ఢిల్లీలో కొందరు అధికార ప్రాబల్యంతో, గ్రాంథిక దురభిమానంతో యధార్థమైన కళాస్రీయార్థత గల ఒక బహు ప్రాచీన మయిన నాట్య సంప్రదాయాన్ని నిరసించిన కారణంగా దానికి హాజరైతగా లభించకల సన ప్రభుత్వ ఆర్థిక సహాయం లభ్యం కావడా పోయే ప్రమాదం ఏర్పడింది.

ఈ గుమ్మరికలనుంచి ఆంధ్రుల నాట్య సమ్మెలని కాపాడటానికి సముచితమైన సాంస్కృతిక దాన్ని వెకొల్లటానికి ఆంధ్ర ప్రదేశ్ స గీతనాటక అకాడమీ వెంటనే బాధ్యతవహ చారి ఢిల్లీ సదస్సులో జరిగిన నిర్ణయాన్ని రద్దు చేయించేందుకు ఆంధ్ర సంస్థ జరిపే కృషికి రాస్తూ అకాడమీ సంపూర్ణ సహకారం లభ్య మవుతుందని ఆశిస్తున్నాను.

— శ్రీ తారామూరతి — ★

ఢిల్లీలో విద్యార్థి సైనిక శిక్షణార్థిగా శిక్షణ పొందిన దక్షిణ ప్రాంత మూలాలతో శిక్షణకాని డైరెక్టరు బ్రెగేడియర్ అన్యూరసింగ్ ఎడమనుంచి—ర శేక్సర్ (శ్రీ వెంకటేశ్వర విశ్వవిద్యాలయం) నీలా క్రిష్ణాసన్ ఆజీజున్నీసా, ఆనందబల్లి, అన్యూర సింగ్, కాంతామూర్తి, మేబుర్, లలిత, వత్సల

న్యూఢిల్లీ లేఖ

లెబనాన్ విప్లవంలో అమెరికా జోక్యం

అధి నేతల సమావేశం గూర్చి న్యూఢిల్లీలో ఇటీవల ఒకటి రోజులకు ప్రస్తుత యుద్ధ ప్రచారం దృష్ట్యా మాత్రం రమ్య పని దూకుడుగానే ఉంది అధినేతల సభకు భారతదేశాన్ని కూడా పిలవాలని పట్టు పట్టం ప్రదర్శించుచు ఉన్నట్లు ఎరుగడం కలగా బ్రహ్మాండమైన ఎత్తు అంటే లెబనాన్ లో అమెరికా చర్యను నేను సమర్థిస్తున్నానని కాదు. ప్రజాస్వామ్య వ్యవస్థను మాత్రమే సమర్థిస్తున్నాను ఫ్రాంకో రాజ ముందు స్పెయిన్ లో మాదిరిగానే లెబనాన్ లో కూడా ప్రజలచేత సక్రమంగా ఎన్నుకోబడి ఏర్పడిన ప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వం వున్నది అది చేసిన తప్పలా పశ్చిమ రాజ్యాలపట్ల ముఖంగా ఉండటమే. స్పెయిన్ లో మాదిరిగానే ఈ ప్రభుత్వాన్ని రాజ్యాంగ విహిత పద్ధతులలో కాక, ఆయుధబలంతో పడగొట్టాలని ప్రయత్నం జరిగింది.

మనం మనకి సంబంధించిన ఒక ఉదాహరణను తీసుకుందాం చూటవరసకి కేరళ లో వచ్చే ఎన్నికలలో కమ్యూనిస్టులు ఓడిపోతారనుకుందాం. వారిస్థానంలో ప్రజాభిప్రాయమైన ప్రభుత్వం ఏర్పడిందనుకుందాం. కమ్యూనిస్టులు అప్పుడు ఆ ప్రభుత్వాన్ని ఆయుధబలంతో కూల్చివేయాలనుకుంటే, భారత ప్రభుత్వ వైఖరి యెలా ఉంటుంది?

లెబనాన్ లో అధ్యక్షుని మీద తిరుగుబాటు జరగటం ఇదే మొదటిసారి కాదు విమరా అల్ ఖురీ ఆధ్వర్యంలో లెబనాన్ కు పూర్తి స్వాతంత్ర్యం లభించింది 1948 మే 27-వ తేదీన అల్ ఖురీ ముగ్గాక ఆరేళ్ళ పాటు అధ్యక్షుడుగా ఎన్నికయ్యారు. ఈ విషయమై పోలిట్ బిరో హిటీ ఇలా వ్రాశారు: “అల్ ఖురీ అధ్యక్షుడు పదవిలో స్థిరంగా నిష్ఠ వేసుకునే నూతనలు కనిపించ సాగాయి సంస్కరణలు తీసుకురావాలని ప్రజలు ఏక గ్రీవంగా కోరినప్పటికీ ప్రభుత్వం అంగీకరించలేదు. ప్రతిపక్షాలన్నీ తాత్కాలికంగా

ఏకమై పెద పెద్ద ప్రదర్శనలు, నగరమంతటా సమ్మెలు జరిపాయి వెంటనే ఈ ఉద్యమం ఇతర పట్టణాలకు కూడా వ్యాపించింది ప్రధాన మంత్రి బజీనామా యిచ్చారు ఏం చేసుటానికి తోచక, అధ్యక్షుడు సమ్మెను అణచి వేయటానికి, కాంతి నెలకొల్పటానికి సెనాన్ని పిలిపించారు కాని నేనాధిపతి అయ్యేనో నెలకొననిరాకరించారు. అఖిరికి 1952 సెప్టెంబరు 18 న అధ్యక్షుడు అల్ ఖురీ ప్రజల ఒడికి దాపోహున్నాడు రాజీనామా ఇచ్చారు రక్తపాతం లేకుండా, రాజ్యాంగసమ్మతంగా,

శ్రీ కృ ప

[ఆంధ్రపత్రిక ప్రతినిధి]

ప్రజాస్వామిక పద్ధతుల ప్రభుత్వాన్ని కూల్చివేసిన ఈ ప్రజావిప్లవం సమకాలిక సమిపప్రాచ్య రాజకీయచరిత్రలో ఎప్పుడూ జరగని వింత” ముందు జరగబోయే సంఘటనలను గూర్చి పోలిట్ బిరో ఇలా వ్రాశారు

“1940 మార్చిలో ఆరబ్ సమితి బ్రిటన్ ఆఫీస్ వద్ద ఉన్న ఏర్పడింది లెబనన్ రిపబ్లిక్ కూడా ఈ సమితిలో చేరింది సభ్య దేశాల స్వాతంత్ర్యాన్ని కొపాడతనని, సభ్యదేశాలమధ్య పాఠ్య సంఘటన జరగకుండా వారిం చు తానని ఆరబ్ సమితి వాగ్దానంచేసింది 1949లో ఈజిప్టు సిరియా, సౌదీ అరేబియా, యెమెన్ రాజ్యాలతో లెబనాన్ సమష్టి రక్షణ ఒడంబడిక చేసుకుంది. కాని యూదులతో యుద్ధంలో ఓడిపోవటంతో ఆరబ్ సమితి చావు దబ్బు తిన్నది కమ్యూనిజానికి వ్యతిరేకంగా పశ్చిమరాజ్యాలతో స్నేహం చేసుకుంటూ ఓర్కీ ఇరాక్ లు ఒక ఒడంబడిక చేసుకోవటంతో ఆరబ్ సమితికి ఇంకో పెద దబ్బు తగిలింది. లెబనాన్ కూడా పశ్చిమరాజ్యాల

వై పే మొగటంతో ఈజిప్టు, అరేబియా, సిరియాలనుంచి ఆర్థిక మెన ఒత్తిడిని ఎదుర్కోవలసి వచ్చింది”

1956 ఏప్రిల్ లో పోలిట్ బిరో ఇది వ్రాశారు. అతరవాత ఈజిప్టు, సిరియాల ఏకరాజ్యంగా రూపొందాయి పావుడీ అరేబియా తీటసంగా ఉన్నది ఇంక రిపబ్లిక్ రాజ్యమైంది రాజ్యాంగవిహితంగా ఎన్నికైన ప్రభుత్వాన్ని సాయుధ విప్లవంతో కూల్చివేయటానికి లెబనాన్ లో ప్రయత్నం జరిగింది

లెబనాన్ లో వికారాజ్యసమితి పరిశీలకుల తింతు చూసాంటే మహా భారతకథ జ్ఞాపకం వస్తోంది. ద్రోణాచార్యుడు తన మౌరుడైన ఆశ్వత్థామ హతుడైతే ఆస్త్ర సన్యాసం చేసానని ప్రతిజ్ఞ చేసాడు. ఆయన చేత అంతేపని చేయించటానికి పాండవ పక్షం వారు ఆశ్వత్థామ అనే పేరుగల వీరు గును చంపుతారు ఈ వార్తను ద్రోణుని చెవుల వేయటానికి యుధిష్ఠిరుని పంపినారు. ఆయన ద్రోణునివద్దకు వచ్చి “ఆశ్వత్థామా హతిః కుంజరః” అని కేక వేస్తాడు “కుంజరః” అనే మాట విన బడి కుండా చేసుటానికి పాండవులు భేరి వాద్యాలు మోగిస్తారు.

లెబనాన్ లోకి ఇతర దేశాలనుంచి ఆయుధాలు వస్తే రా రావటం లేదని సమితి పరిశీలకులు ప్రకటించి “మేము చూసిన ప్రాంతాల్లో” అని తరవాత చేర్చారు పరిశీలకులు మొదటి నెడకలో ఇలా ఉన్నది —

“జేహాద్, ట్రిపోలి, సయీదా పట్టణాలలో కొన్ని కొన్ని ప్రాంతాలు ప్రభుత్వ స్వాధీనంలో లేవు అక్కడ పరిశీలనలు జరపాలంటే ప్రతిపక్షంతో ముందు సంప్రదింపులు జరిపి వారు ఒప్పుకున్న తరవాతగాని వెళ్ళటానికి వీలులేదు ఈ పట్టణాల్లో ఉండుండి సంఘర్షణలు జరుగుతున్నాయి ట్రిపోలికి ఉర్రంగా సరిహద్దు వరకూ పొరటం జరుగుతోంది బాల్కన్

ఉత్తరాన కూడా అదే పరిస్థితి దక్షిణాన, ఆగ్నేయాన బోరాటాలు జరుగుతున్నాయి. తేనూటికు ఆగ్నేయంగా చాఫ్ ప్రాంతం పూర్తిగా ప్రతిపక్షం చేతుల్లోనే ఉన్నది.

ప్రభుత్వ ధీనంలో ఉన్న ప్రాంతానికి పరిశీలకులను స్వేచ్ఛగా పోనిస్తామని లెబనీస్ ప్రభుత్వం వాగానం చేసింది. ప్రభుత్వాధీనంలో లేని ప్రాంతాలకు స్వేచ్ఛగా రాక పోకలు చేయనిస్తామనే వాగానం మాత్రం ఎవరూ ఇవ్వలేదు. అలా ఇన్వజన్ కూడా పరిశీలక బృందం కోరలేదు.

దీని ఆర్డం ఏమిటంటే, ప్రభుత్వాధీనంలో ఉన్న ప్రాంతానికి మాత్రమే ఇతర దేశాల నుంచి అయుధాలు వగైరా సరఫరా కావటం లేదు. ప్రభుత్వాధీనంలో లేని ప్రాంతాల విషయం పరిశీలక బృందానికి తెలియకుండానే విషయమై ఆ బృందం నోరు విప్పలేదు.

ఇక రెండవ విషయంలో పరిశీలక బృందం ఇలా చెప్పింది.

“సరిహద్దులోని అన్ని ప్రశ్నలను నిర్విరామంగా పైనుంచి పరిశీలించే చర్య గలిగినన్ని విమానాలను, వైమానికులను పరిశీలక బృందానికి ఇప్పించాలి 18 చర్య చేత విమానాలు, నాలుగు హెలికాప్టర్లు, ఏటికి సహాయంగా కొంత కాల్యలము, సామగ్రి ఇప్పిస్తే సరిపోతుంది.”

దీన్ని బట్టి తాము చేసిన పనిపై తమకే సంతృప్తి లేదని, అందుకే సరియైన తీర్పు చెప్పటానికి బిలుగా పరిశీలకులు మరికొందరు మనసులను, ఎక్కువ విమానాలను కోరారని తెలుస్తుంది.

లెబనాన్ లో అమెరికన్ జోక్యాన్ని సమర్థించటానికి ఏకైకంగా బిలులేదు కాని కృష్టివంతు నిడవెందుకు పట్టకపోవాలో అర్థంకావటంలేకుండా కర్నల్ నాసర్ ఎందుకు ఉద్దిగ్ధవాలో అర్థమవటంలేదు. అమెరికా వారికి లెబనాన్ లో ప్రమేయం లేనిమాట నిజమే అలాగే కర్నల్ నాసర్ కూలేడు.

ప్రధాని నెహ్రూవిధానం సరైనదని దీని వల్ల స్పష్టమవుతోంది. మిలిటరీ ఒడంబడికలకు ఆయన మొదటినుంచీ విముఖులే. ముఖ్యంగా బాగాడ్ ఒడంబడికను అయిన గట్టిగా నిరసించారు. క్రియకు ప్రతిక్రియ సమానంగా ఉంటుంది బాగాడ్ ఒడంబడిక ఫలితంగా వాసాజం ప్రబలింది.

బ్రిటిష్ వారెప్పుడు చూసినా ప్రజల్లో పలుకుబడిలేని ప్రభుత్వాలే వెనకేసుకు రవటం విచారకరంగా ఉంది. భారతదేశంలో వారు సంస్థానాధిపతులను సమర్థించారు. బ్రిటిష్ వారు నిష్క్రమించగానే సంస్థాధిపతులు నామరూపాలు లేకుండా అంతర్రాస మయ్యారు లండన్ “టైమ్స్” పత్రిక విలే

ఆవుకున్న నవ్వు

—ఫోటోపంపినవారు పి.పి.రామారావు

ఖరీ జోరాన్ లో పరిస్థితి ప్రత్యక్షంగా చూసి ఇలా వ్రాశారు—

“బ్రిటిష్ సేనలూ అమెరికా సహాయమూ లేకపోతే ప్రభుత్వం ఒక్కత్తడం నిలవలేదు. బిటిని తొలగిస్తే మొత్తం మేడంత పేక మేడలా కూలిపోతుంది. జోరాన్ లో బ్రిటిష్ సేనలు ఉండటం మూలంగా యావత్తు ఆరబ్ ప్రపంచంలోనూ పాశ్చాత్యులపై ద్వేషం వ్యాపించేస్తోంది.

“ప్రతిపక్ష నాయకులనదగినవాళ్లు అనేకులు కొరాగారాల్లో ముగుతున్నారు ఇంతమంది జైల్లో ఉన్నా ప్రభుత్వ వ్యతిరేక ఇంకా ఇంతవరకా వెల్లడి అవుతున్నదంటే ఆశ్చర్యంగా ఉంది. జూలై 20 వ తేదీన అహ్మద్ లో అయిదు ప్రేలుడు సంఘటనలు జరిగాయి. బ్రిటిష్ సేనల ప్రవేశానికి అసమర్థిగా సమ్మె చేయటానికి పెద్దయత్నం జరిగి విఫలమైంది.”

స్వెట్జర్ పత్రిక బేనూట్ విలేఖరి మైకేల్ అడ్వమ్ ఇలా వ్రాశాడు “పదివేల మంది అమెరికన్ సైనికులు దేశంలోకి దిగితా లెబనీస్ అంతర్గత పరిస్థితి ఏమి బిట్టబడలేదు నిజానికి అమెరికన్ సైనికులవల్ల లెబనాన్ కు రక్షణలేకుండా పోయింది ఒక లెబనీస్ పౌరుడిలా అన్నాడు మధ్య ప్రాంతంలో మీకు కావలసినదేమిటి? పెట్రోల్ లేకపోతే రవ్వను ఇక్కడికి రకుండా కేయాలనేగదా మీరు కోరేది? మరి మమ్మల్ని ఎంకులా చేతులారా కేతువులుగా చేసుకుంటారా? మమ్మల్ని చేతులారా ఎందుకు రవ్వన

చేతుల్లోకి తీసుకుతారు? ఆరబ్ లు పెట్రోలు గనుల అభివృద్ధికి ఎలాగూ రవ్వనకంటే ఎక్కువగా మీ మీదే ఆధారపడి ఉన్నారు. కాని హుస్సేన్ ను, నూరీ ఎఫ్ సయీద్ లను నెత్తి నెక్కించుకుని మేము చేసే ప్రతి పనిని అడ్డగించటం మొదలైంది. మీకు మా పెట్రోలు దక్కదు మా స్నేహమూ దక్కదు మేము సహాయంకోసం రవ్వనను అంగీకరించటం ఉంటుంది రెండువేల సైనికులు హుస్సేన్ ను ఎలకాలం కాపాడలేరు. పదివేలమంది సైనికులొచ్చినా ఆధునిక ప్రపంచంలో ఆకాణ్డీ ఎగురొంటున్న కిక్కులనుంచి అరిన్ని రక్షించలేదు అరిబ్ ఖో పాటు మీరూ ఎందుకు అధోగతి పాలవు తారు?”

న్యూయార్క్ టైమ్స్ విదేశీ వ్యవహారాల విలేఖరి ఇలా వ్రాశాడు

“అరబ్ పునగజీవన మహోద్యమాన్ని ర్యతిరేకంచి, చామోన్ లను, సాఫ్రాద్ లను, హుస్సేన్ లను వెనకేసుకునితచ్చి అమెరికా విశ్వరాజ్య సమితిలో తన గొప్ప నైతిక శక్తిని పోజుపెట్టే అవకాశం కోల్పోయింది మన ఆశయాల్లో దాపరికమేమీ లేదు మధ్య ప్రాంతంలో సోవియెట్ ప్రాబల్యానికి అవకాశంలేకుండా చేసి, దీనికిగాను అక్కడోక కూటమిని స్థాపించటం మన ఆశయం. ఈ ఆశయం భగ్నమైంది. బాగాడ్ కూటమిని నెలకొల్పింది, గాని ఈజిప్టు, భారతదేశాల సానుభూతిని కోల్పోయాయి.”

ప్రముఖ సినిమా నటుడు, నర్తకుడు అయిన ఫ్రెడ్ వస్తేర్ మొదటిసారిగా చిత్రాల్లోనటించటానికి హాల్లీవుడ్ వెదుతూ, తను చిత్రాల్లో నటనే కాకుండా నాట్యంకూడా చేసి తీరాలని నిశ్చయించుకున్నాడు నిర్మాతను కలుసుకుని “చూడండి నేను ఇరవై ఏళ్ళనుంచీ అరేబిగా, విసుగూ విరామం లేకుండా నాట్యం చేస్తున్నాను ఇకమీద. . . ” అని ఏదో చెప్పబోతుండగా నిర్మాత “ఫ్రెడ్! అరీసిపోయి ఉంటారు కూర్చోండి” అన్నాడు

అమరా నిరరా దేవా...

“చేటి భవన్ని నీం చేటి కదమ్మ వనవాటిను నాకివడిలి
కోటిర దాగ తర కోటిమణి కిరణ కోటిక రంజితవదా
పాటిరగంది కుచకాటి కవిత్వ పరిపాటి మగాదివనతా
మోటి కలా దధిక ధాటి మదారములి వీటి రసేన తమతాం ”

విన్నావా ఓ విరిబోణీ మీ అమృతమ్మ
చూరింది. మీ అత్తయ్య కూడా బ్రతి
మూరింది అఖరికి అనురకోశ మైనా చదవ్వే
అని అత్తే నీకు వినిపి సేగా ఏమిటో
నాకు మతిలేక కాని నే న్నెప్పుడూ చెప్ప
లేదూ! చూడు నిండా చూస్తే ఆ అమృ
య్యి తొమ్మిదేళ్ళు లేవు, పోనీ నువ్వు చెప్పిన
ఒక్కటేమిటా? మొన్న నే కదా ఆ బుగ్గి
తొమ్మిదో పుట్టినరోజు వెళ్ళింది. మరి ఎంత
స్మృతంగా సగ్గ చ్చం గా చగువుతొందో
చూశావా? ఊరికే ఊటలాట పడిపో
తున్నావు...మీ చెల్లిక నాలుగు ఇంగ్లీషు
ముక్కలూచ్చేసరికి ఓయబ్బో నే నెరగ
నేమిటికే దాని చగువెన్నాలో! హింగ్
మొదలెక్కిందా ఓ ప రీ త్త పానయిందో
లేదో ఇంక మహాపండితురాలని వదిలే
సింది తెలిసీ తెలిసి గోజుల్లో దానిచేత
రక్తిలో కళా గం కంతతా పటించినందుకు
ఇప్పుడిప్పుడు నువ్వుకూడా నాగరికతకి భంగ
మని భావపడుతున్నావు బావా కాదా ..
నిజంచెప్ప ఎంత క్కా ఈ పెనరటు
ముక్క లింటూ చెప్పావుటా పోనీ ఆ మధ
ద్రమ్మగారి కళంతలను దగ్గర కూచోపెట్టు
కుని చూయిగా ఆ గుంటుండకి సంగీతం
చెసి, నువ్వుకొస్త సంస్కృతం చదవకూడ
కులే?

నా కంఠకోవ కానీ, నేను చెప్పేటే నీ
కలకమ్మకుందా! ను బ్బుల డ్డీ, సుందర
సౌభాగ్యం, ను కీ లా సుద మ వచ్చి
చెప్పాలి కానీ నా ముట నువ్వు
నింటావా? అదిసరేకానీ రామరామ ..
హరి హరి ఇశేమిలే ఈగ్గాసులో పంచ
దార పానకం పోసిచ్చావేమిటే ఓహో
నీకూ కొంచెం పెగులతూన్నట్టుంది, వర
ప్రసాద క్షమా రీడేవిగారి మన శత్యం నీకు
గుర్తుందోలేదో... మనదగ్గర ఆపవ్వులుడకవు!

అదే వద్దన్నాను; ఇప్పుడెందుకు చెప్పా
ఊరికే ఆగాజాలు సవరిసావు? అవి చూసి
పోంటేగాని నేను 20 గారుగాజాల జత
తీసుకురాన నేగానీ మనసులోపలి మనసులో
భావం? లక్షసారు చెప్పాను. నువ్వొనివ
యం మరిచిపోయిన మరునాడు కానీ నీకా
సహ్యానం జరగదని. ఒక్కవారం రోజులు

గాజాల ఆలోచన విరమిస్తే, నీకు తొమ్మిదో
రోజుకి అవి వచ్చి తీరతాయి.

కొంపతీసేకావే ను వ్యక్త డ కొచ్చి
నాలుగు నెలలూ అవలేదులే ఆయిదో నెలలో
వచ్చావు కాదూ తొమ్మిదో నెల చాటుతూ

“ఉ ప శ్చి”

శ్చిట్టుండే. అయితే ఇంక నీబలం పెగులుతుం
దనుకుంటాను. కానియ్యి, అయితే అమ్మయ్యా
బులెమ్మయ్యా చిన్న పాపాయి. పసి
పిల్లా. నీ బులిబాజులో గోపాలకృష్ణుడు
న్నాడా సర్వీ బామానేవి ఉన్నదే

మ రంగుకే ఏం మునిగిపోతుందో ఇలా
ఉరక లేస్తూ వస్తోంది వోసిసిందీ భడవ.
దాన్ని కొట్టుమీదికెల్లి ఓహో అన్నట్టు
ఈమధ్య దానిసహ్యాన నూచకంగా అట్ల
పంక్తివేయస్తూ చిమ్మిల్లి తొక్కించా
రన్నావుకదూ అయితే దానిఅక్కని వెళ్ళి
మను. దానికే జరిగిపోయినట్లుంది ఆసమ్మానం

అయితే సరేకానీ అదేమిటే ఆలా వెళ్ళి
పోతుంది? ఓయమ్మో ఏంసిగే సిసిందీకీ ..
ఇలాంటి భడవలే ఇరవై వేల కొంపలు చక్క
తెట్టి చక్కావస్తారు అదిగో చూశావా ..
ఎందుకుచెప్పా అది ఆలా ఊరికే పెట
కండువా సరిజేసుకుంటూ నెవిలిలా వంగి
వంగి చూసుకుంటుంది? పోనీ నీకంటే కొవ
మయితే సరేకానీ ఓసీ నీకడుపులో బాది
గాడు బంగారంగానూ క పాయలూ పోశే
కావేమేకాఫీ. చాలాల్లే మీ చెల్లికంటే
కిచ్చి తగిస్తానుండు ★

‘ఎందుకొచ్చిన లాయలాన ఇది! ఆతాడు సరికేస్తే సరిపోదూ?
లేకపోతే, మధ్యవున్న ఆ ముడి విప్పేస్తేనో...!’

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక
 ౧౯58 జూలై 1-న
 తేదీ నుంచి 'బాలల సంఘం'
 స్థాపించాము జూలై 1-న తేదీ
 నాటికి 15 సంవత్సరాల వయస్సు

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక బాలల సంఘం

పది హానేళ్ళ వయస్సుపది పూరికాగానే, ఆ కేసీలో బాలల సంఘంలో సభ్యత్వం దానం తలచి రద్దయిపోతుంది.

లక్ష్యాలు

నిండని, విదేశీ వయస్సుకు తగ్గవ గాని ప్రతి తెలుగుబాలుడూ, బాలికా సభ్యత్వం పొందవచ్చు సభ్యత్వానికి గును మేమీ చెల్లించవలసిన పనిలేదు తెలుగు బాలబాలికలందరూ వెంటనే సభ్యులుగా చేరి సచిత్ర వారపత్రిక అప్పడప్పుడు నిర్వహించే చిన్న చిన్న పోటీలలో పాల్గొని "సంఘం" ఆశీర్వాదము జనుపడం చేయడానికి సహాయపడతారని ఆశిస్తున్నాము

గమనిక

వదకొండు మొదల 15 సంవత్సరాలవరకూ వయస్సుగలవారిని 'A' వర్గంగానూ, ఆరు మొదల 10 సంవత్సరాల వయస్సువరకూ గలవారిని 'B' వర్గంగానూ విభజించడం జరుగుతుంది

ముఖ్య విషయాలు

సభ్యులుగా చేరదలచిన బాలబాలికలు చేయవలసిన దొకటే దీనితోపాటు ఒక సభ్యత్వపు దరఖాస్తును ముద్రిస్తున్నాము అందులోని ఖాళీసలాలను మీ గృహంలోని బాగ్ లోగా నింపి (కొట్టవేరలు, కుడుపులు

వుండకూడదు) ఆ అచ్చు దరఖాస్తును తిన్నగా కత్తిరించి కవరులో

సంపాదకుడు,

ఆంధ్ర పత్రిక సచిత్ర వారపత్రిక,
 తంబు చెట్టిపేట, మద్రాసు-1

ఆనే చిగువామాకు పంపాలి కవరుమీద వెనువైపు "సచిత్ర వారపత్రిక బాలల సంఘం" అని స్పష్టంగా వ్రాయాలి మామూలు కాగితాలమీద వ్రాసిన పే దరఖాస్తులను స్వీకరించదు

ఒక్కొక్క దరఖాస్తుమీద ఒక్కొక్క సభ్యుని, లేదా సభ్యురాలి పేరుమాత్రమే వుండాలి సభ్యత్వపు దరఖాస్తును సచిత్ర వారపత్రికలో సాఫ్టు మెసంకెవరకు వారం వారం ప్రచురిస్తుంటాము

సభ్యునిగా చేర్చుకున్నట్లు ఒక్కొక్కరి పేరా విడివిడిగా ఒక్కొక్క సభ్యత్వపు కార్డును పంపుతాము ఆ కార్డుమీద సభ్యత్వ క్రమాన్ని నూచించే ఒక సంఖ్య వుంటుంది ముంగు ముందు సభ్యులుగాని, సంఘం గాని జరిపే ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలలో ఆ సంఖ్యను ఉదహరిస్తూండడం జరుగుతుంది

(1) సభ్యులుగా చేరే బాలబాలికలను ఆరుమొదల వదేశీవరకూ ఒక వర్గంగానూ (B) వదకొండు మొదల వదేశీవరకూ మరొక వర్గంగానూ (A), విభజించి ఉచిత వర్గాలకూ విడివిడిగా అప్పుడప్పుడు రెండురకాల పోటీలు నిర్వహించి ప్రథమ శ్రేణిలో నెగ్గేవారికి మాకుతోచిన బహుమతుల నివ్వడం (ఈ విషయంలో పోటీ నిర్వహణకర్తలదే కుదిర్చియుండు)

(2) సభ్యుల గో వారియస్సుకు తగినట్లుగా రచనానాస్తి, పరనానాస్తి, కళాభిమానాస్తి యధాశక్తి పెంపొందించేయడం

(3) చిత్రలేఖనం, నృత్యం అభివృద్ధి, గాత్రం వీణ, యెలిన మొదలయిన లలిత కళలలోనూ, వ్యాయామక్రిడలలోనూ ప్రత్యేక ఆసక్తిగలచీ, ప్రవేశం కనబరిచే బాలబాలికలను బహుమతులద్వారానూ తదితరవిధంగానూ ప్రోత్సహించడం

(4) ఏ ప్రాంతంలో నివసిస్తున్నవారై వచ్చుటికి తెలుగు బాలబాలికలందరిమధ్యా స్నేహ సమైక్యభావాలను పెంపొందిజేయడం

(5) ఉన్నత పాఠశాలలలో చదివే విద్యార్థులకు ఉచిత విద్యార్థివేతనాలను బహూకరించడం (దీనికి సంబంధించిన వివరాలను ముందుముందు ప్రకటిస్తాము)

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక బాలల సంఘం [సభ్యత్వపు దరఖాస్తు]

GROUP
 A లేక B

సభ్యుని (సభ్యురాలి) పూర్తిపేరు (విడివిడి అక్షరాలతో)

పిండ్లు : నెలలు

పుట్టినతేదీ నెల, సంవత్సరం జూలై 1 నాటికి వయస్సు

తండ్రి లేక సంరక్షకుని పూర్తిపేరు

ఊరిపేరు జిల్లా తాలూకా పోస్టు [వీధి నెంబరు]

* చదువుతున్న తరగతి, లేక, పాఠశాల :

పాఠశాల పేరు

[వదనోపాధ్యాయునిపేరు (తెలిస్తే) :

ఆర్యా

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక బాలల సంఘములో నన్ను సభ్యునిగా/సభ్యురాలిగా చేర్చుకొన వ్రాసిన, వ్రాసిన విషయాలన్నీ యధార్థములు.

[తేదీ .

-1958]

(సంతకము)

* పరా వి పాఠశాల గోనూగాక ఇంటివద్దనే ట్యూషన్ చెప్పించుకొనే బాలబాలికలు కూడా సభ్యులుగా చేరవచ్చు. 'చదువుతున్న తరగతి' ఆనే విషయానికి ఎగురుగా 'ప్రైవేట్ స్కూల్' అని వ్రాయాలి

సంచిక : 13-8-58

ఈ దరఖాస్తు 16-8-58 నాటికి మాకు చేరాలి

★ కొం ద రు న భ్యు ల పే ర్లు ★

[అంధ్ర నదిత్ర వార పత్రిక బాలసంపుటో నట్టులుగా చేరిన మరి కొందరిపేర్లను ఇక్కడ ప్రచురిస్తున్నాము]

1. ఎస్. ఎస్. జయరామయ్య (అనంతపురం) 2. రాయప్రోలు లక్ష్మీరాజ్యం (తిరుపతి) 3. ఎస్. బాబా (మహా సముండ్, మ్యాడ్రాస్) 4. సత్యూరు నారాయణరావు (విజయనగరం) 5. పార్సీల వింకట సత్య నారాయణయ్య (విశాఖపట్నం) 6. జి. మల్లయ్య (కొమరజి, సిర్సిల్లాకోడ్) 7. మూల్యూరి సరళా సావిత్రి (హైదరాబాదు) 8. సి. హెచ్చి వెంకటేశ్వరరావు (కదిరి, అనంతపురం జిల్లా) 9. ముసునూరి సురేందర్ (హైదరాబాదు) 10. చివులం రీలావతి (సామర్లకోట) 11. యలమిరి వెంకట రాఘవేంద్రరావు (గుంటుల కృష్ణజిల్లా) 12. కుమ్మయ్యల సువర్ణలత (హైదరాబాదు) 13. చాడ జయరావు (హదర్లి, గుంటూరు జిల్లా) 14. కె.లెంక లక్ష్మీదేవి (పెనరమిలి, కృష్ణజిల్లా) 15. ఎస్. కె.సుందర్ (నేనూరు, గుంటూరు జిల్లా) 16. బుద్దాల రామకృష్ణ (విజయం) 17. ఆర్. కే. బల్లారి (విజయం) 18. కలహతి నాగమాణిక్యం (విజయవాడ) 19. వీరపాటి శ్యామలాదేవి (గుంటూరు) 20. వంకీ శేరి పూర్ణచంద్రరావు (విజయం).

21. గాజులపల్లె అంకిరెడ్డి (చిన్న గోపవరం, కడప జిల్లా) 22. సి. వి.వేంకటేశం (మద్రాసు) 23. బి. ఎస్. రఘు (అల్లూరి) 24. రెడ్డా రామకృష్ణ (ధర్మేశ్వరం, పల్నగో జిల్లా) 25. బోలా ప్రగడ జనార్దనరావు (జిల్లూరు) 26. దువ్వూరి రత్నం (కొకి నాడ) 27. కొ. తిమ్మల అప్పారావు (వెంకం పేట, కృష్ణా జిల్లా) 28. ఉప్పాడ సుబ్రహ్మణ్యం (సాంపేట) 29. పెమ్మరాజు పద్మావతి (బల్లిపాడు, పల్నగో. జిల్లా) 30. యానాల పద్మావతి (నెల్లూరి, నల్గొండ జిల్లా) 31. బోకల పద్మలత (నర్సిపట్నం, విశాఖజిల్లా) 32. శృంగార కవి భాను (తాడేపల్లిగూడెం, పల్నగో.) 33. నూరి ప్రభాకరశాస్త్రి (అగిపల్లి, కృష్ణజిల్లా) 34. కరవడి కృష్ణమోహన్ (ఇంకొలు, గుంటూరుజిల్లా) 35. గజుల కేశవ రావు (బందరు) 36. బి. ఎస్. నరసింహ (సికింద్రాబాదు) 37. అంగర కోనేటిరావు (నూనెల్లి) 38. హెచ్చి. రామయ్య (అనంతపురం) 39. కొంచీ నారాయణ ప్రసాద్ (బందరు) 40. చామర్ల పట్టాభి రామయ్య (పుంగుటూరు, పల్నగో.)

41. అయ్యగారి గాయత్రీ లక్ష్మీవారా యణ (రాజమండ్రి) 42. గొలు తులసిదాయి (విజయనగరం) 43. తిలవర్తి నాగ రవింద్ర నాథ్ (నరేంద్రపురం, తూ|| గో. జిల్లా) 44. సి. హెచ్చి. పాపారావుపంత్ (రాజ మండ్రి) 45. కొమవరపు నూర్యలక్ష్మి (పితాపురం) 46. తాడికొండ కొ. శేష్వర రావు (గుంటూరు) 47. దేవధీకుమారి నాగేశ్వర వర్మ ప్రసాద్ (చేబోలు, గుంటూరుజిల్లా) 48. జవంతుల దాసందహరి ప్రసాద్ (తెనాలి) 49. వడ్డీ యశోధరమూరి (తేలపాటి, కృష్ణజిల్లా) 50. ఎమ్. సత్యనారాయణ రావు (మండపేట, తూ||గో.) 51. ఎం. విజయ కుమారి (కొకోల్ బాగ్, నూనెల్లి) 52. ఎన్. పూడి రామకృష్ణ (మద్రాసు) 53. వెంకటే సుబ్రహ్మణ్యశర్మ (చిన్నకొండ) 54. గుడిపాటి మురళీపరెడ్డి (హనుమంతం, వరంగల్ జిల్లా) 55. ఒంగోలు సత్యనారాయణ (పల్నా, కృష్ణజిల్లా) 56. వండ్లూరి రాజేశ్వరరావు (హైదరాబాదు) 57. ఎన్. నాగ రాజు (సికింద్రాబాదు) 58. కింతలి మల్లేశ్వరరావు (బరంపురం, గంజాంజిల్లా) 59. నీలంరాజు వెంకట హనుమత్ ప్రసాద రాజా రావు (కూచిపూడి, గుంటూరుజిల్లా) 60. భాగవతుల వెంకట శ్రీలక్ష్మి (నరసరావు పేట)

61. కే. భువనేశ్వరదేవి (గుడివాడ) 62. కొప్పర్ల రామమోహనరావు (పూనా) 63. యేచిరాజు సరస్వతీదేవి (మునగాల, కృష్ణ జిల్లా) 64. అద్దంకి శ్రీరాములు (పితాపురం) 65. గంగాధరభట్ట నూర్యనారాయణయ్య (విజయనగరం) 66. అయరవాది అనంత పద్మవాధన్ (హైద్రాబాదు, కడపజిల్లా) 67. ఓగిరాల నూర్యనారాయణరావు (రాజ మండ్రి) 68. రామకుమారుల మురళి (మెనూరు) 69. గిడుకూరి నూర్యనారాయణ (వడికి తేరు, తూ|| గో||) 70. రావర్తి శ్రీరామ చంద్రవిజయం (బందరు) 71. సి. హెచ్. విజయలక్ష్మి (విస్సన్నపేట, కృష్ణజిల్లా) వైర గాని గీత (హదర్లి) 72. మంగెనపూడి లక్ష్మి కొంతరావు (పెదవక్కెన, గుంటూరు) 73. చావలి పద్మినియ్యారి (కొకినాడ) 74. పి. నారాయణ (అలూరు, విజయవాడ జిల్లా) 75. పంగనామయ్యల వెంకటలక్ష్మీవరసింహ రావు (బగ్గయ్యపేట) 76. రెడ్డా ప్రగడ వెంకటరమణయ్య (అదంబ, పల్నగో. జిల్లా) 77. నరెడ్డి భాస్కరరావు (విజయ నగరం) 78. ఉప్పలూరి రవికేశం (విజయ

వాడ) 80. కొప్పర్లకోట నాగమణి (విశాఖపట్నం)

(81) వెలయూరి రామలక్ష్మి (నర్సిమర్ల, విశాఖజిల్లా) 82. వాంకిం శైలి శేషగిరిరావు (రాజమండ్రి) 83. ద్రోణంరాజు లలిత (బల్లి పాడు, ప. గో.) 84. చింతలపూడి కాయా కుమార్ (హైదరాబాదు) 85. అమీనాదు సంజాతాదేవి (బట్టిమయ్యంపహాడు, నల్గొండ జిల్లా) 86. నామన ఇందిరాదేవి (పాడుకొర్రావు పేట, విశాఖజిల్లా) 87. కింగిరం జగన్నాథరావు (ధర్మేశ్వరం తూ|| గో||) 88. పూర్వ నూర్యకుమారి (చోడవరం, విశాఖజిల్లా) 89. కందాళ వెంకటసుబ్రహ్మణ్యశర్మ (బందరు) 90. వారకం అరుణదేవి (అనంతపురం) 91. ఉద్దిపూష (విశాఖపట్నం) 92. వీరవేదుల ఛాయాదేవి (సిమ్లా) 93. కుందిరీ పద్మావతిదేవి ద్వార కొయ్య (చీరాల) 94. ఎం. సి. (కొకోల్ బాగ్, నూనెల్లి) 95. పి. లలితాదాయి (దేవీగోడి, విజయవాడ) 96. జి. ఎం. సరోజ (ఎన్టీఆర్ మారు, కర్నూలుజిల్లా) 97. పొట్లసుబ్బా నూర్యకు మారి (నర్సిపట్నం) 98. తిమ్మనూరి మురళీ సరరావు (మధిర, ఖమ్మంజిల్లా) 99. కొర్ల నూర్యనారాయణ (చిన్నకొండ, గుంటూరు జిల్లా) 100. భోమయంగరాజు (విశాఖపట్నం)

101. ఓ. చి. కృష్ణయ్య (మనవల్లి, చిత్తూరుజిల్లా) 102. న. పులూరి ఉప్పల వెంకటరామానందస్వామి బాపూజీ (ధివా దలం, తూ|| గో||) 103. మిర్రిపాటి నారాయణ (లంకలగన్నవరం, తూ|| గో||) 104. మారెళ్ళి నాగరాజు (మద్రాసు) 105. వేటూరి సీతారామం (విశాఖపట్నం) 106. అయ్యగారి భాస్కర శ్రీరామరావు (మానేపల్లి, తూ||గో.) 107. పెమ్మభొట్ల అరిమేలుమంగతాయా (విశాఖ పట్నం) 108. అల్లమరాజు వెంకటాంబ (బరంపురం, గంజాంజిల్లా) 109. చిల్లర కృష్ణకుమారి (కొకినాడ) 110. భాగవతుల రవీంద్రనాథ్ (అదోనీ, కర్నూలుజిల్లా) 111. పూళ్ళ వెంకటరత్నం (ఎలమంచిలి, విశాఖజిల్లా) 112. గురుజాడ వెంకటరామ ప్రసాద్ (విజయనగరం) 113. వారణాసి జయశ్రీ (లక్ష్మీపురం అగనారం, విశాఖ జిల్లా) 114. లావు విజయకుమార్ (విజయ వాడ) 115. ఎస్. పురుషోం (నల్గొండ) 116. పి. సంపూర్ణమ్మ (జూన్మనూరి కల, చిత్తూరు జిల్లా) 117. ఎ. మనోరమ

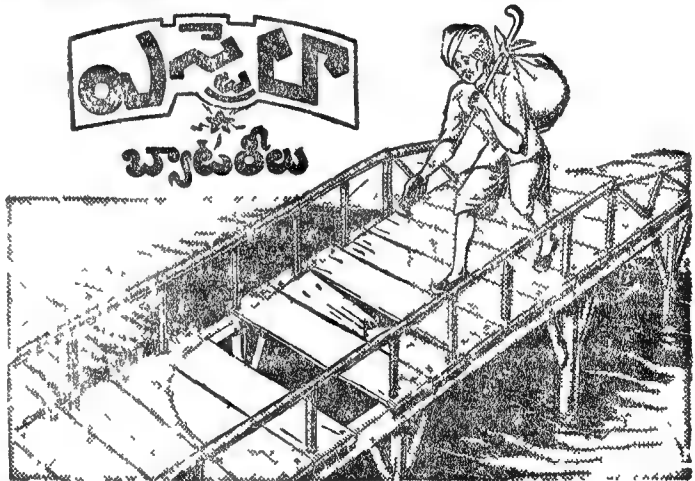
(రాజ్) 118. బరివాడ ప్రసాదరావు (విజయనగరం) 119. వేటూరి కృష్ణబహు (విశాఖపట్నం) 120. తాడేపల్లి దయాల్ బాబు (చిలకలపూడి, కృష్ణాజిల్లా) 121. వుడ్డిండుము ఉమాదేవి (కాకినాడ) 122. కాకామూడి విజయకుమార్ (గుంటూరు) 123. నూరంపూడి నిర్మల (గుడ్లవల్లేరు, కృష్ణాజిల్లా) 124. వేగుల రత్నమాల (విజయనగరం) 125. మూడలి అప్పారావు (రాజమండ్రి) 126. ఏ డిల్లీరావు (శ్రీకాకుళం) 127. చింత జ్యోతి (కాకినాడ) 128. మునగవలస కోదండరావు పట్నాయక్ (వేణుపూడి, శ్రీకాకుళంజిల్లా) 129. జలమూరి సీత రామమూరి (నెల్లూరు, విశాఖజిల్లా) 129. గాజేపల్లి రాధ (పెనుకొండ, అనంతపురంజిల్లా) 130. కరణం హనుమేశ్వరావు (గుంతకల్లు) 131. సయ్యద్ సజీర్ అహమద్ (ఏలూరు) 132. ఎన్. శ్రీధరరావు (చిత్తూరు) 133. కొనకంచి రమాదేవి (అనంతపురం) 134. చలసాని రాజగోపాలరావు (పడుమల, కృష్ణాజిల్లా) 134. జోన్సన్ గారిజేవి (కలకత్త) 135. వి. భూక రావు (అదోనీ, కర్నూలుజిల్లా) 136. గాడం శైలి సరోజ (కర్నూలుజిల్లా, అనంతపురంజిల్లా) 137. గుళ్ళి పల్లి విజయకుమార్ (గుంతకల్లు) 138. పి. దండపాణి (పెద్దపునం, తూ||గో||) 139. అంగర అనంతం ముక్కసారావు (న్యూఢిల్లీ) 140. ఎన్. కాంతిమోహన్ గౌడ్ (వజ్రూర్). 141. యాళ్ళి లక్ష్మీరాజ్య (బెండమూర్తి, తూ||గో||) 142. టి.తిరుమలరావు (అనకాపల్లి) 143. లాలం శివశంకర గంగాధివాని (లాం-కోడూరు, విశాఖజిల్లా) 144. దేశిరాజు వలక్ష్మి (రాయపూడ్, ఒరిస్సా) 145. గుడ్లవల్లేటి వెంకట రామరావు (సికింద్రాబాదు) 146. కె. ఇ. ఆర్. ప్రభాకర్ (కదిరి, అనంతపురంజిల్లా) 147. చామర్తి సుబ్రహ్మణ్యం (అలమూరు) 148. నూరుపల్లి మురళీకృష్ణ (రాయపూడ్, ఒరిస్సా) 149. నూరంపల్లి గోపాలకృష్ణ (రాయపూడ్) 150. కే. శివనారాయణరావు (కడప) 151. ఎన్. నాగరాజు (కర్నూలు) 152. గండి కోట సుబ్బరత్నమ్మ (అనంతపురం) 153. ఆలపాటి గులస్థి (తెనాలి) 154. జె. వి. ఎస్. సోమయాజులు (విజయవాడ) 155. వేదాంతం ప్రభావతి (మద్రాసు) 156. భోగరాజు విజయ వెంకట కామేశ్వరరావు (ఏలూరు) 157. కందికపూ వైమనతీదేవి (హీరమండలం, శ్రీకాకుళంజిల్లా) 158. వేడుల సువర్ణలక్ష్మిదేవి (కాకరపల్లె, ప||గో||) 159. వన్నెం శైలి కాశిలాక్షిదేవి (శనివారపుపేట, ప||గో||) 160. సేమాని కృష్ణమూర్తి (విజయనగరం). 161. బోయన కనకదుర్గ (కాజేపల్లి,

కృష్ణాజిల్లా) 162. బి. ఆర్. యస్. ప్రసాద్ (కర్నూలు) 163. పిలవయ్య పుష్కల (రాజరాజేశ్వరిపురము, గుంటూరు) 164. కాడిచర్ల ధీ—(కాకినాడ) 165. జమ్మి కృష్ణారావు (పెద్దపురము) 166. కొత్తి పల్లి రాధాకృష్ణ సాయిబాబా (చిన్నగంజం) 167. పిల్లల విజయలక్ష్మిసుందరి (బాపట్ల) 168. సి. ఎస్. అరుణ తిమ్మ (నెల్లూరు) 169. ఉప్పల హరివర్ధన్ గుప్త (అనకాపల్లి) 170. ఎమ్. కృష్ణకుమారి (బాపట్ల) 171. సానెలక్కి మోహనరావు (శ్రీహరిపురము కృష్ణాజిల్లా) 172. కాలెపు హేమలత (కాకినాడ) 173. చామరి హనుమంత సర్వేశ్వరరావు (బందరు) 174. కుప్పుల-సుదర్శనము—(వెర్నాళ, వరంగల్లు) 175. తాడిపేటి - నూర్య నారాయణబోస్. (అత్తిలి-పశ్చిమగోదావరి) 176. టి. భుజంగరావు (పుత్తూరు, చిత్తూరుజిల్లా) 177. కొలదన సత్యనారాయణమూర్తి శివెల, తూర్పు-గోదావరి) 178. సిద్ధాపతిని అరుంధతి (తెనాలి) 179. ఆశిష్ మలి కారుసంపు (రాజమండ్రి) 180. హో

రెడ్డి శివారెడ్డి (కర్నూరు, కడపజిల్లా). 181. రాజకొండ ప్రభావతీదేవి (మచెర్ల) గుంటూరుజిల్లా) 182. యదనపూడి సరోజినీదేవి (యస్సెపూడి కృష్ణాజిల్లా) 183. వి. హరి ప్రసాదరావు (అద్దంపేట-గుంటూరుజిల్లా) 184. మానవ మేఘబాబు (టంగుటూరు, గుంటూరుజిల్లా) 185. అక్కనప్రగడ సీహార మోహన్ (గుంటూరు) 186. శివకవరపు శ్రీనివాసరావు (భీమవరము) 187. పులిశేష సత్యభారత (ఏలూరు) 188. ఉప్ప కృష్ణమూర్తి (దోపపాడు, పశ్చిమగోదావరిజిల్లా) 189. జనమర్ హుస్సేన్ (యలమంచిలి, విశాఖజిల్లా) 190. వి. ఎస్. వి. మురళీ కృష్ణకా (తిరుపతి) 191. నామగిరి వనజ (తుని, తూ||గో||) 192. కె. సరసింహారావు (ఏలూరు) 193. ఏ. లక్ష్మీబాయి (సికింద్రాబాదు) 194. మరూరు సావిత్రి (మార్కాపురము, కర్నూలుజిల్లా) 195. తూము సోమరాజు (కొంపూడి తూ||గో||) 196. శేకపల్లి వేంకటసత్య నూర్యరామలక్ష్మి (తాళ్ళపూడి ప||గో||) 197. సి. రంగయ్య

చికటిలో మీ సహవాసి

ఎస్ట్రెలా బ్రాటర్స్

మీ బేటర్ లైటు

నమ్మకముగా వెలుగుటకు ఎల్లప్పుడూ

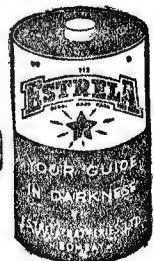
ఎస్ట్రెలా బేటర్ వువయోగించండి

అది చాలాకాలము వరకు ఎక్కువ

ప్రకాశవంతమైన వెలుగునిచ్చును.

ఎస్ట్రెలా బేటర్స్ లిమిటెడ్

బొంబాయి - మద్రాసు - ఢిల్లీ - కలకత్తా - కాన్పూరు

కొందరు సభ్యుల పేర్లు

నాయుడు (కమటంపల్లి - చిత్తూరు జిల్లా) 198 వి.వి.ఎస్ మహాలక్ష్మి (ఎన్.ఆర్.సి. అగ్రహారం, పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా) 199. న్యాయపతి రంగారాణి (పద్మపూర్, ఒరిస్సా) 200. జె. సాభాగ్యలక్ష్మి (తాడి పర్తి ఆనంతపూరు జిల్లా).

201. సింగారెడ్డి అరుణాదేవి (వెంపల్లి, కడప జిల్లా) 202 ఎం. ప్రసన్న నారాయణ (కర్నూలు) 203 ఎస్. కృష్ణలీల (ఇంపెట్ పూర్, బీహారు) 204. ఎ. వెంకటరమణ దీక్షితులు (తిరుపతి) 205 సి. విజయ సారథి (కర్నూలు) 206. ఎం. ఎస్. చంద్రశేఖరయ్య (ఆర్. కె. వి. బహుమూలవారిపేట, చిత్తూరు జిల్లా) 207. రావురా శివరామ కృష్ణారావు (కోల్చూరు - పల్లె గోల్ల 208 చాగంటి లక్ష్మి (మొగలెరు పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా) 209 ఎం. గుండె

రావు (జడపర్తి, మహబూబ్ నగర్ జిల్లా) 210. మామూరి నారాయణమూర్తి (న్యూ డిల్లీ) 211. పరాంకశేషము వెంకటరామసుభద్ర (బరంపురం) 212. సాంతి విశ్వనాథం (విజయ నగరము) 213. మహాజనం శివినాసరావు (పాయూరు, శ్రీకాకుళం జిల్లా) 214. నాడ పతి జగన్నాథరావు (కోటపురం-విశాఖ జిల్లా) 215. ముడి మెట్ట-మంగలమ్మదేవి కుమారి (పుత్తలంక, తూ|| గో||) 216. నూనె రామకృష్ణచౌదరి (మండవేట, తూ|| గో||) 217. పోతుల కవికుమార్ (పెద్దాపురము) 218. జాజ్జవరపు ఆనంతలక్ష్మి కుమారి (వడ్డిపల్లె తూ|| గో||) 219. బొప్పిలి సుభాషిణి (మార్కాపురం, కర్నూలు జిల్లా) 220 గుర్రం దుర్గప్రసాద రావు (కమ్మపల్లి, చిత్తూరు జిల్లా.)

221 పాలపర్తి గురుమూర్తి (నెల్లూరు 222. బొమ్మిరెడ్డిపల్లి కృష్ణకుమార్ (హైదరాబాద్) 223. ముటూరు ప్రసాద్ ఆంజ

నేయశర్మ (వలపర్తి, గుంటూరు జిల్లా) 224. నానుమంచిల్లి వెంకటశేషచారి (బొబ్బిలి) 225. అంగజాల సన్యాసిరావు (బొబ్బిలి, శ్రీకాకుళం జిల్లా) 226 కె. వి. రమణారావు (కటక్, ఒరిస్సా) 227. రాంపల్లి వెంకటసత్యనారాయణరాజ్యలక్ష్మి (నిడమర్రుపల్లె గో||) 228. పుటపర్తి శివదేవి (మదనపల్లి) 229. ఎస్. రత్నమాలబాయి (నందరి, కర్నూలు జిల్లా) 230 తాతినరసయ్య (బొబ్బిలి) 231. కూకట్ల శిశుభూషణ రావు (విశాఖపట్నం) 232 పి. ప్రతాపరెడ్డి (భువగిరి, నల్లగొండ జిల్లా) 233. కుప్పా అన్నపూర్ణావికాళ (తుంగభద్రా డామ్) 234. కొప్పినీడి సత్యనారాయణ మూర్తి (రాజమండ్రి) 235. శేదార్ శేట్టి రామచంద్రుడు (అమలాపురము) 236. మండలపర్తి నారాయణశర్మ (కోటిపేట, తూ|| గో||) 237. చిట్టూరి శ్రీనివాసరావు (తిరుగు) 238. నివర్తి జగన్నాథ శాస్త్రి (రాజేంద్రవగర్, ఆనంతపురం జిల్లా) 239. దదిరావు కృష్ణమధు నూదనరావు (విజయనగరము) 240 రంగిశేట్టి - కుసుమకుమారి. (గుంటూరు.)

(241) బాయి శేని ఝాన్సీరాణి (రావులూరు, నెల్లూరు జిల్లా) (242) అనుమంచిల్లి వేంకటరంగచారి. (బొబ్బిలి) (243) ఎస్. సురేందర్ (గన్ బజారు, హైదరాబాద్.) (244) సంబూరు నారాయణ (విజయవాడ.) (245) జంధ్యాల రామలక్ష్మి. (విజయవాడ) (246) పొట్టి వెంకయ్యగృహ (గుంటూరు.) (247) మిక్కిలి శేని విజయలక్ష్మి (తెన్నేరు, కృష్ణా జిల్లా) (248) వేదాంతము సుబ్రహ్మణ్య (పనాగు (మదరాసు) (249) మందడి పద్మావతి (చందుపల్లె, నల్లగొండ జిల్లా) (250) పి. పట్టభి (సంబలపూర్, ఒరిస్సా) (251) శేషారావు వెంకటసుబ్బయ్య (పాన్నాపురం, కర్నూలు జిల్లా) (252) తూపుక శ్రీధర్ (తిరుపతి) (253) ఈశ్వరయ్య (కుల్లపురం, మహబూబ్ నగర్ జిల్లా) (254) అరిటాకుల, నానుమంతరావు (విజయనగరం) (255) వి. మోహనరావు (హైదరాబాద్) (256) మేకాభాగ్యలక్ష్మి (పిర్రాపురం, తూ|| గో||) (257) సంతానం (తిరుపతి) (258) పి. సుబ్బారావు శివార్ (కాకినాడ) (259) డి.మల అప్పలరావు, (యలమంచిలి) (260) మాదిరాజు విజయానందకృష్ణారావు (నేలూరు, ఖమ్మం మెట్టజిల్లా).

(261) కొప్పరనానుమవెంకటసత్యనారాయణమూర్తి (పిర్రాపురం) (262) వలమల నాగేశ్వరమ్మ (కోమటిపల్లి, శ్రీకాకుళం జిల్లా) (263) చాకలమడుగు ప్రభాకరరావు (రామనగరం, కృష్ణా జిల్లా) (264) గుంకర రాజమోహన్ (నెల్లూరు) (265) నల్లని చక్రవర్తి సత్యదేవి (మంగళగిరి, గుంటూరు జిల్లా) (266) వి. సుందరరామయ్య (49- = పేజీ చూడండి)

ఇప్పుడు! పామాలివ్ -

మీ సౌందర్య పోషణ కొరకు భారతదేశపు అపూర్వమగు సౌందర్య పోషక తైలములతో తయారైనది

ఈ రోజునుంచే ఈ ఒకదానిలో, రెండు ఇమిడివున్న దానితో సౌందర్య పోషణకు పక్రమించండి!

1. పామాలివ్ యొక్క మీగడవంటి సమృద్ధియగు మరుగుతో శరీరమును శుభ్రపరచండి. అదిదేహ మందలి మలినమును పోగొట్టి మీ చర్మ సౌందర్యమును కాపాడును.

2. సౌందర్యమును పెంపొందించే కుర్చుమైన సుగంధిత తైలములుగల పామాలివ్ సబ్బునువాడి మీ చర్మమును మృదువుగా, లేతగా మరియు యౌవనవంతముగా ఉంచుకొండి.

పామాలివ్

సౌందర్యమునిచ్చు సబ్బు

క్రొత్తది! దీనితోతయైన పూల సువాసన చాల పేపు ఉంటుంది.

సుష్టుగా తింటున్నా ఆకలితో మాడేవారు!

త్రిహారాన్ని, అందులో సారాన్ని కలిపి లోకీ, బలంలోకి మార్చడంలో ఏపుగా, బొద్దుగా, ఆలోగ్యంగా ఉన్న పనిపాపకన్న మిన్న అదితగ్గ, 'యం త్రం' ఎక్కడా ఉండదనడం అతిశయోక్తి కాదు. ఇటువంటి 'యం త్రాన్ని' అగ్రశ్రేణి ఇంజనీర్లు తయారు చేయలేక పోయార్య; ఇటువంటి ఉపాయాన్ని ఎంతటి విజ్ఞాన శాస్త్రజ్ఞులూ కనుగొనలేక పోయారు.

పనిపాపల కిరీటంలో జీర్ణ శక్తి గొప్పది. చాల్యం తరువారేకాదా ఈ శక్తి చాలవరకు కిరీటంలో ఉంటుంది. యావనంలోనూ, అదిరిమిలనుకూడా చాలామంది, తిన్న తిండిని సమర్థంగా వంట పటించుకోగలుగుతు నేఉంటారు. ఎలాగై నా పోనుపోను ఈయంత్రం కిక్కి సామర్థ్యాలు సన్నబడతాయి. వాటిపని మందగిస్తుంది, చిన్న వాటిలా ఆయాభాగాలు పనిచేయలేవు. మరిగి అరవయ్యాపడిలో పడేవరికి, కాస్త అటూ ఇటూ గా మానవ యంత్రంలో భాగాల జనన తత్వలు తగిలిపోతాయి. పూర్వంలా చురుగ్గా తింగవు తిరిగినా ఇట్టే అరిగిపోతాయి. అలాగని విక్రాంతిని

తీసుకోలేవు. అలా అయితే సాయతూ లేకుండా, ధాటిగాపనిచేసేది కొదిమందిలోనో. మాటికి కోటికి ను. అయితే ఈ మిషన్యంత్రలే కొత్తనూతనలకు నిదర్శనలు కాగలవు. ఏటి ద్వారానే అసాధ్య లనిపించే లక్ష్యలు సాధ్యలు కావడానికి కృషి జరగాలి.

ఇప్పుడు ఈ జీర్ణ శక్తి సమస్యమీద అభిగలవారి సంఖ్య వానాటికి పెరుగుతోంది.

"ఎవ్వడో అరవై యేళ్ళివ. అప్పటి దాదా బతికుంభానూ పాడా" అని కొట్టిపారేసేందుకు వీలేను. ఎందుకంటే, అప్పటిదాకాను, ఆ వైవాహికా బ్రతికే వుండేవారే సంఖ్య— ఆధునిక విజ్ఞాన శాస్త్ర ప్రకరి ధర్మమూ అని—గత 50 ఏళ్ళుగా పెరుగుతోంది. మనుషుల ఆయురాయం పెరుగుతోంది. చూట వరనీ అమెరికాలో వచ్చి పూర్తిచేసుకు తిరి దాకా సాగినవాళ్ళు మారే క్రితం మాటికి మునుకు ఉంటే, ఇప్పుడు అలాటివాళ్ళు ఎనమండుగురు దాకా కనబడుతున్నారు.

ఇప్పటి తరహామీ 1975 వాటికి మాటికి 12 గురు ఉంటారనుకోవచ్చు.

ఇదీ, జీర్ణ శక్తికి పై జరిగిన పరిశోధనల వల్ల తెలిసిన విషయాలూ, ఆహారం విషయంలో కొత్త పరిశోధనలకు కారణాలు అవుతున్నాయి.

చివరకి తేలవలసింది ఒకటే ప్రశ్న. ఆహారంలో ఏయే పదార్థాలు లోపించడం వల్ల వార్షికంగా చావురిస్తుంది? ఆ లోపాలను సర్దుకోవడం ఎలా?

తిండిలేక మాడడం అంటే ఏమిటో తెలుసుకోవచ్చు. కాని, ముప్పాద్దులా సుష్టుగా తింటూ 'మాడడం' అంటే కొంచెం వింతగా కనిపిస్తుంది. అయినా ఇది అక్షరాలా నిజం. తినే ఆహారంలో కావలసినది ఏదో లోపిస్తే, మరకు, తినేవాడికడుపు ఆకలితో మాడుతున్నదన్నమాట. ఎటొచ్చి ఈ సంగతిని, కడుపు మనకి దండోరే చేయించి మరి తెలియజేస్తున్నది.

నీరసానికి, జబ్బులకూ కాస్త లోకుకగా కనిపించేది ప్రతిఘటన శక్తిలేని వృద్ధులు. వాళ్ళకి దాగిరిమూతలాజే ఈ ఆకలిసంగతి బాగా తెలుస్తుంది. తెలికపోయినా, దీని ప్రభావం వాళ్ళ ఆలోగ్యంమీద చెప్ప తీస్తుంది. వాళ్ళకి ఆకలి తగిలిపోతుంది పనిలేక అని మనం స్పష్టమంటాం. అనుకుని తక్కువ తింటే, ఉన్న కాసిని ఆహార పదార్థాలూకూడా తగి మిరితి నీరసం కలుగుతుంది. కొందరు యావనలే, లావుతగ్గ దాని కని తిండి తగ్గించుకుంటారు వాళ్ళుకూడా ఈ ప్రయత్నంలో నిలమినులూ అవీ లేకుండా చేసుకునే ప్రమాదంఉంది. ఇకపోతే, ఒక మనిషి చూడాలూగా తినే భోజనంలోనే, ఆలోగ్యానికి ముఖ్యమైన మాంసకృత్తులు, పిండిపదార్థాలూ చక్కెరాలూ లేకపోవచ్చు. ఉన్నా, ఒకొక్క మనిషిలో, వాటిని జీర్ణించుకు వంటబట్టించుకునే శక్తి తగ్గవచ్చు; అసలే లేకపోనూవచ్చు. తినే ఆహారం వానిరకం అయిఉండవచ్చు.

ఈ ప్రమాదాలు నివారించడానికి రెండు మార్గాలున్నాయి: ఒక మనిషి అవసరాలు, తినే ఆహారం సరిమాచి, ఆహారాన్ని తగువిధంగా మార్చడం. ఇదికష్టం. రెండోది, మనిషికి అవసరమైన నిలమినలూ, భిక్షాలూ, జేంట్లూ కలపకుండా, సారాన్ని యధాతథంగా యివ్వడం.

జీర్ణ ప్రక్రియగురించి, దాని లోటాకు యంత్రవిభాగాల స్వభావాలగురించి మాత్రమిషయాలూ తెలియడానికి ఇంకా చాలా పరిశోధన జరుగవలసిఉన్నా, ఉన్నంతలో, ఈ ఆహారసారాన్ని—నిలమినలూ, మాంస

అందానికి, ముఖవర్చస్సుకు.

రాజా (REGD) అగరు వత్తులు

మి యంత్రయందు నవకోవల పరిమళం భుమాళివ తేమును.

RAJA AGARATHI MANYAM & CO.

Use RAJA KASTURI SOAP for luxury Bath, RAJA BAR SOAP for easy washing.

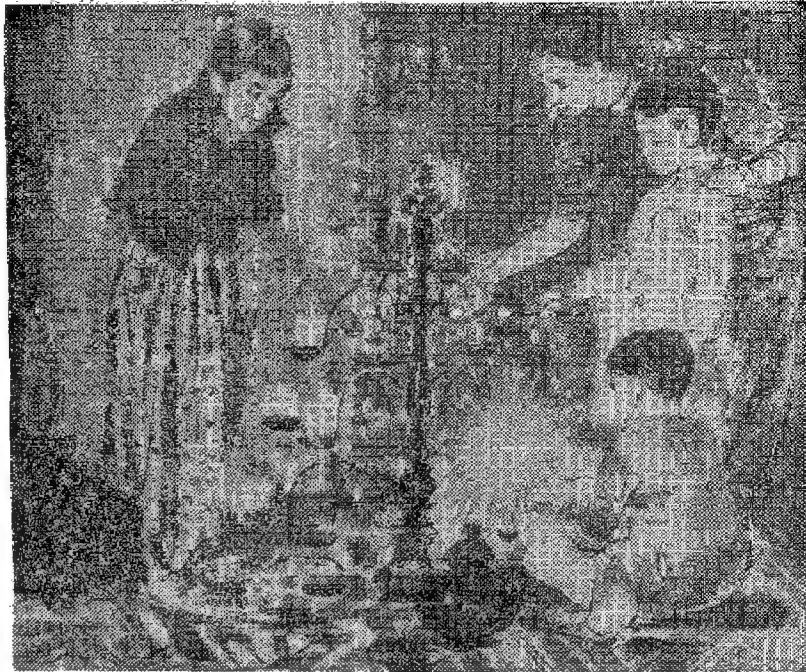
MANYAM & CO.,

Raja Snow Buildings, Bangalore-3 Branches: Bombay, Madras, Madurai.

పిల్లలకోసం

ప్రపంచంలో ఉండే చివరి పిల్లలందరికీ సహాయం చేయాలనీ, వాళ్ళకు జబ్బులు రాకుండా చూడాలనీ, వాళ్ళు ఆందంగా, బాధగా ముద్దొచ్చేలా పెరగడానికి చలమైన ఆహారం ఇవ్వాలనీ తొందర పెద్దవాళ్ళకి ఒక రోజున ఒక రోజు కలిగింది. అది కలగడానికి కారణం జిట్టా సంగీతా ఆశే ఒక అమ్మాయి ఆమె జైకోస్టావాకియాలో ఉంటుంది ఇప్పుడు పెద్ద అమ్మాయి అనుకోండి

■ అమ్మాయి చిన్నతనంలో, చావాలి పన్నెండేళ్ళ క్రితం వాళ్ళ నీరులో వాడలు కురవక కరువు వచ్చింది యుద్ధం వచ్చింది ఇంకా జబ్బులు వచ్చాయి పిల్లలు ఆకలితో మండిపోయారు ఎందరికో కడుపు నిండా రిండిలేక జబ్బులు వచ్చాయి ఇలా ఉండగా ఒక రోజున ఊళ్ళకి ఒక పెద్ద లారీ వచ్చింది ఆందులో పాలు, తిండిగాలి రొట్టెలు, మందులు ఉన్నాయి ఆ పాలతో ఎందరో కొలుకున్నారు మందులతో ఎందరో బాగుపడారు ఆ వాసులో సరుకులు అక్కడి ఎల్లల ప్రాణాలు కాపాడా

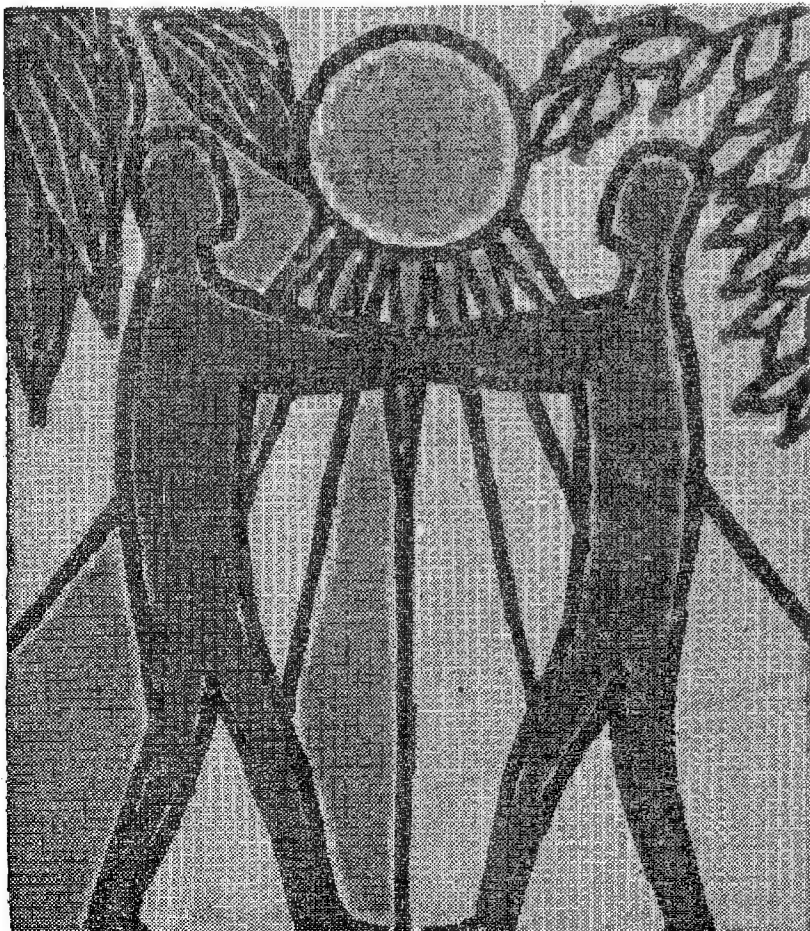
‘దీపావళి’ అనే ఈ చిత్రాన్ని ఫిట్జ్ జన్ యన్స్ మూట, వాటిని యూనిసెఫ్ వారు పంపించారు. యూనిఫ్ అనేది పిల్లలకోసం పెట్టిన విధి.

అనే అర్మన్ చిత్రకారుడు చేశాడు

బక్స్ రాజ్యసమితిగారు, చేకడేశాలలోని బాల బాలికల ఆశోగ్యంకోసం మందుమాలూ, పాలూ ఉచితంగా పంపడానికి డబ్బు బాగు చేసి ఇందుగా ఉంచుతారు వీరి జిట్టా సంగీతా ఊళ్ళ ఎలలకి పాలూ మందులూ పంపనది ఇలా పంపించుకు తమందరూ ఎంత సంతోషపడారో తెలుపుతూ తమ కృతజ్ఞతకు గుర్తుగా వీమనా పంపాలనీ జిట్టా ఆమెగోటి ఎలలా అనుకున్నారు వాళ్ళ మేష్టరకి చేప్పారు జిట్టా ఒక బొమ్మ వేసింది కాగితం పోతకట్ట, ఒక అద్దంమీద ఆ బొమ్మ వేసింది

యూనిసెఫ్ ఆధికారులకి ఎల్లలు చాన్సు చేసున్నట్లు ఉప ఆ బొమ్మ వచ్చింది అంత చిన్న ఎల్ల, అంత మంచిమనుతో వేసి దని, ఆ బొమ్మని లక్షలకొద్దీ కారులుగా అచ్చు వేయించారు దీపావళి మనం స్నేహితులకి చుటాంకిపంపే గ్రీటింగ్స్ కార్డులాంటి వన్నుమూట వాటిని జైకోస్టావాకియాలోని అన్ని గ్రామా అమ్మలకి పంపించారు అవి అమ్మగా వచ్చిన డబ్బుతో మళ్ళీ పాలూ, మందులు తెప్పించి డబ్బులే జబ్బులతో, ఆకలితో బాధపడుతున్న ఎందరో ఎల్లలకి పంచిపెట్టించారు

ఈ ఎదరి చాలాబాధపడని, అప్పట్నుంచి ప్రతి ఏడాది అలాగే కారులు వేయించి అమ్మ డబ్బు బాగుచేస్తున్నారు అన్ని దేశాలలోనూ అందరూ వాటిని కొనుక్కుంటున్నారు పెద్ద పెద్ద చిత్ర కారులంతా ఈ కార్డునమీదికి ఎంతో అందమైన బొమ్మలు వేసే యిస్తున్నారు ఈ కారులు పడేవి కలిసి ఒక పెట్టెలో పెట్టి అమ్మతారు పెద్ద విదు రూపాయలు

మానవ హక్కులు ఈ చిత్రాన్ని నిర్మించినది (ఆర్.వి.కా.) చేశాడు

ప్రఖ్య శ్రీరామమూర్తి

(గతవారం తరువాయి)

రఘు : (వస్తూనే) ఇంక పార్శ్వం లేవకదా.

శేఖర : లేదా? తమమీ గానే వుండే! (జేబునుండి అన్నీ చూసి) ఓ - పారీ. అన్నీ తీసుకొచ్చాను. అర - అనవసరంగా మెట్లు దింపించి ఎక్కించానే గిన్ను!

రఘు : అనవసరం ఏం లేదులే. టాక్సీవాడు కామకునేవున్నాడు కింద.

శేఖర : ఆర ఆర అవును. వాడున్నాడుగా.

సుజాత : (అటువైపు) ఇమానే వెళ్లారాబీ.

శేఖర : (ఉరిక్కిపడి) ఆర? నవ్వు - నవ్వు వెళ్లన్నారా? అప్పుడే?

సుజాత : అవును. వెళ్లారాబీ.

శేఖర : పోనీ రాజీ వచ్చేవాకా నైవా అగిపోరాదూరీ

రఘు : అన్నట్లు - ఆ అమ్మాయేదీరా?

శేఖర : వస్తూన్నా కేకాను గాని - గేయం ఒకటి రాస్తోంది - సహించాకా వచ్చిందట.

రఘు : ఐతే యిహ రేపొద్దున వచ్చినా వచ్చినట్లే!

శేఖర : అహ...లేదులే. మేడమీద నుంచి కేసీ చెప్పింది-చాలా చిన్న గేయమే నట!

[రఘు మోర్చుని పార్శ్వం ఒకటి ఊడదీస్తూంటాడు.]

రఘు : పిచ్చిసిల్లపాపం...ఎప్పుడో పెళ్ళి సూతురు కావల్సింది...అవును-అసలు పెళ్ళి సూతురు లిట్టేవుండడుగాదా చానీ బదులు ఉల్లిపొగ్రహంగా రాజీనే మునిద్దరి మధ్య

మార్కెట్లో పెళ్ళంపే ఎలాంటి మజాయ్దా వాలుగుమ్మకాలో-

శేఖర : (లేచి) వాటి?

రఘు : అబ్బ-అసహ్యంగా ఏంమాట్లాడం లేరా. అంతా మాయ్యర్ ప్లేన్లోనే! భావాంబరవిధిలోనే! నెమ్మదిగానిదానంగా ముచ్చసి దిన్నరు కానిదాం. 'భోజనమధ్యే' గానీ 'భోజనంలే' గానీ ఆమెరాసేవ చిన్న గేయం వినిపిస్తుంది మనకి!

[ఈలోగానే సుజాత గుమ్మందాకా ఆరికిడి కాకుండా వెళ్ళింది. గుమ్మంలో ఆగి ఓక్షణం పస్తాయించి-]

సుజాత : వెళ్ళోపాను బాబీ.

[ఒక్కక్షణం నిశ్చలం. ఈ నిశ్చలంలో రఘు లేచి ఆమెకిసి కాస్త వడిచి, అంతలోనే మరో ప్రక్కకు రెండడుగులు వేసి ఆడతాడు.]

రఘు : తీవ్రంలో ఎలాంటి కామవుంది రాబా! మాకావా ముందు చూటిచ్చిత ఫలితంగా వాక్కావాలైన వెళ్ళం నన్ను వదిలేసి పోవాలైనాంది. సానెటి, సభ్యత ఆమెకున్న స్యక్తియకార్యాలూ ఆమెను నాకు దూరం చేస్తున్నాయి. ఆమెమూత్రం ఏం చేసుంది...ఉప్పొంగి వచ్చే కన్నీరు ఆవుకోడానికి ఆమె కళ్ళు మూసుకుంటోంది - చూడు!

[సుజాత చెయ్యిలాచి అందిస్తుంది] మీదపడి యెడవటానికి చూసే వాళ్ళే మునుకుంటారో వని భయంచేసివా ఆగామి వియోగభారంతో చెయ్యి అందిస్తోంది!

[ఆమె చెయ్యి అందుకుని ఒక మోకారి మీద మోకారి-]

గుడ్లై మైలవ, మైలంజిల్, మైలైఫ్! నాట్యంచేసే ఆకట్టు, రాగాలుతీసే ఆగొంతు, లాస్యంచేసే ఆ పెదవులవర్ణ, నా మెడమట్టా ఆటలాడుకునే ఈ చిటిచేతలూ-ఏమి-ఏమి కూడా ఎన్నటికీకూడా మరువలేను. [లేనూ-] మంచిది పోయిరా లిట్! వాగ్మిత్యైలు చలిగారి చేస్తోంది. ముగ్ధుడు చెవులమీదుగా కాగా కప్పకో.

[ఆమె ముజుంమీద వేలాడుతున్న ముగ్ధుడు తీసి ఆలా కప్పతాడు]

మళ్ళీ తప్పకుండా రాన్సీ-ఎంతఆలస్యమైవా సరే-ఎప్పుడైనా సరే-నే నేమెవా అనుకుంటావని నువ్వేం అనుకోకు-

[లేచి ఆమె నొసలు మునించి, తలుపు వోగి గాతీసి నిలబడతాడు. సుజాత ఒక్కక్షణం అతినివంక చూసి గభాల్న చేతుల్నా మొహం కప్పకుని గబగబా వెటికి వెళ్ళి పోతుంది. రఘు తలుపు వేసాడు.]

శేఖర : (ఇండాకటినుంచీ దిగులుగా, కింక రవ్యతా విమూఢంగా చూస్తున్న వాడలా గబగబా లేచి) బాబీ!-(నోట మరీ మాట పెగలరు.)

రఘు : అదేమిటా ఆలా దిగాలుపడతారో కొంపంతో ముంచుకు పోయినట్లే! ఏం-కొంట్రో బావులేదా?

శేఖర : బాగుండకేం? నిక్షేరంలా వున్నాను.

రఘు : గుడ్. కుభమా అంటూ నేనేదో పెళ్ళి తలచెటుకుంటుంటే...ఉరయ్ - పది గంటలకల్లా వచ్చేయ్యదురా లిట్?

శేఖర : ఆ-ఆ-ఎందుకు రాదూ!

రఘు : అదేమిటా...రాదన్నట్లు చూట్లాడతా?

శేఖర : అత్యే-

రఘు : లిట్ తప్పకుండా వస్తుంది. పదింటికి కాకపోతే పదికొండుకి వస్తుంది. ఆ ఫారన్ రిటర్న్ ఎంత ఆలస్యం చేసివా అధమం పన్నండింటి లోపు వచ్చేస్తుంది.

శేఖర : అవునవును.

రఘు : మేం పెళ్ళి చేసుకునే మాట భాయం. నేను నంకల్న నిద్దున్నారా. నేను సాధించలేంది లేదు...కానీ...ఒక్క అనుమానం వాకెప్పుడూ జ్ఞాపకం వస్తావుంటుందిరా...నేనెదెవా బొమ్మ రాయడానికి ప్రయత్నిస్తా వనుకో.....అది పోయినంత వరకూ బాగానే పోతుంది. ఆతిర్వాత వచ్చి చెడి ఎంత ప్రయత్నించివా గేయలేక పోతాను. అది నా కంట్రోలులో లేదు.

నన్ను నా చెయ్యి ఈడుస్తుంది. నా చేతిని నా పెన్నిలు ఈడుస్తుంది. నా పెన్నిలు జీవితం చాలా విచిత్రమైంది. (డా.యంగ్ పేపరు కనిపిస్తే చాలు మంత్రించి నట్లయి పోతుంది...)

(పున్నట్లుండి గభాల్ను కిర్వాసనం మీద నిలబడతాడు.)

ఉ రేయ్—నిజంగా జీవితం చాలా బూట్టి పుర్ర రా—కదూ?

శేఖర్ : ఏమిటా ఈ వెట్టి ఆనందం?

రఘు : వెట్టి ఆనందమా? నా ఆనందం నీకేం తెలుసురా నారాజా—

* తూర్పునబట్టి మిన్నెక్సిటోంగియాచి యెల్లిబొంగింది కువలయ మలరజేసి కమలబాండ కటాహంబు గలయ్య బాణ శుభవలను గ్రుమ్మరించి ప్రకాంతి నెనను పావన ప్రేమచంద్రికా పటలమందు నెంత యమృతంబు గలదో యెవరికెరుక? ఎంత మాధుర్య మున్నదో యెవరికెరుక? ఎంత లావణ్య మున్నదో యెవరికెరుక? ఎంత యానంద మున్నదో యెవరికెరుక?

శేఖర్ : బాబీ—

రఘు : ఆ—?

శేఖర్ : బాబీ—

రఘు : ఆ...?

శేఖర్ : ఆ...అహ— ఏం లేదు...

రఘు ఏదో వుంది.

శేఖర్ : ఏం లేదులేగానీ...

రఘు : ఆ...! నాకు తెలుసు—నీ బాధే మిటా నాకు తెలుసులేరా! మనబాబీ పెళ్లి అవుతోంది. అరిచికిం బహుమతి ఇద్దామా

* వై పద్యానికి శ్రీ వేంకటపార్వతీకవ్వర కవులకు కృతజ్ఞత.

గ్రామకరణముల భూమిశిస్తు నయా వైస జంత్రి

1, 2, 3 భాగములు

ఇంగులో గ్రామ కరణములకు మిక్కిలి ఉపయోగపడు భూమిశిస్తులు లాండు శిస్తు, ఎడ్యుకేషన్ శిస్తు, ఫసిలిటాన్ షి తీరున జాన్సి, నీటి తీరునలు వరాధిక్యం వలన కలుగు కలావతిముజరాలు, వడి రెక్కలు నెలసరి జీతములు పెంట్టు ఎకరములకు నయా వైస రెక్కలతో తెలుపు-గొప్ప జంత్రి.

డెవ్లొప్మెంట్ 200 పేజీలు వెల: రు. 4.00

బాలనరన్వతీ బుక్ డిపో,

పి. బి. నం. 8, కర్నూలు, మద్రాసు.

అనికదురా నీ విచారం?

శేఖర్ : ఆ...అహ—

రఘు : మొహమాట పడకురా అబ్బీ. వివా నీకెండుకురా విచారం? మనలో సంపాదన పరులెవరు? నే నేకదా! ఎందుకని? నాబొమ్మలు అమ్ముడు పోతాయి గనక! ఎందుకని అమ్ముడు పోతాయి? నన్ను ప్రేమించే మిత్రులు చాలామంది ఈ వికాల విశ్వమం తటాపున్నా రుగనకా—వాళ్ళే లేకపోతే నేను 'దానీ తెన్నూ కానగరానీ...' (గదిదిక్ మైకంకంతో పాటలాడి దిగ పోతాడు. శేఖర్ 'ఇవ్—ఉ రేయ్' అని వారిస్తాడు రఘుపుంజుకుని, అతనికేసి తిరిగి కన్నుగొట్టి—)

ధంకన్లు మై (ఫండ్స్!) బొమ్మలు గీస్తన్నంతేపూ బ్రహ్మానందం అనుభ విస్తాను. నా ఆనందం నా వివాదమూర్తులో ప్రతిఫలించింది. పెళ్లికూడా చేసుకుంటాను ఇవా నా ఆనందానికే పటపగాలుండవ! నువ్వేమో నాకేం బహుమతి ఇవ్వాలా అని బుల్లుబుల్లుగొంటుంటున్నావా!...అసలు బహుమతి ఇవ్వాలింది నేనురా నీకు! నీకేం కావాలో చెప్ప... ఉ—హు—వోద్దు—నీకేం బాగుంటుందో నేనే చెబానుండు...అహ—కాదులే—నీకు నచ్చిందో నువ్వేకొనుక్కుంటువుగాని—

(అంటూ గబగబా లోపలికి వెళ్తాడు.)

శేఖర్ : (లోపలికి వినపడేట్లు) నిజంగా నీకుమతిపోయింది.

రఘు : (లోపలనుంచి) నాకు పెళ్లి అవ పోతోందంటూనా లేదా?

(లోపలనుంచి ఒక చేత్తో శేఖర్ క్లాత్, పేట్టు పట్టుకుని రెండో చేత్తో శేఖర్ ఏదో దోపుకుంటూ వస్తాడు. బల్ల మీద గుడపరిచి పేట్టు సరుతూ—)

ఇవ్వాలే నా పెళ్లి నిశ్చయంరా! ఉ రేయ్— ఖుషీని నువ్వు ఖానీ చెయ్యిందనుకుంటే ఇనుగో ఇది పుచ్చుకో.

(శేఖర్ లోపలికి పదిగూపాయల కాగితాలు. రెండుతీసి అందిస్తాడు.)

నీకివ్వమింది నువ్వు కొనుక్కు తెచ్చుకో.

శేఖర్ : అబ్బే—అహ—

రఘు : నన్ను చిన్నబుచ్చాలని నీక్కూడా వుందా యేమిరా?

శేఖర్ : ఛా ఛ.

రఘు : ఐలే మరి తీసుకో. తీసుకుని నువ్వు కూడా నన్ను మందానందకందరిత హృదయారవిందుణ్ణి చెయ్యి.

శేఖర్ : (ఏదో తప్ప చేస్తున్నట్లు తీసుకుంటూ) థాంక్స్. (శేఖర్ పెట్టుకుంటాడు.)

రఘు : ఏం కొంటావో?

శేఖర్ : ఊ...టాయిలెట్ నెట్ ఒకటి కొనుక్కుంటాను.

రఘు : అంగులో రేజరు కూడా వుంటుందా?..నాక్కాబోయే భార్యలాగానే ఆ నెట్ కూడా నీకు జీవితాంతం ఆనందం యిచ్చుగాక!

[శేఖర్ తెల్లజోయి అతనివంక లేరిపార జానీ, ఏం ఆవలేక ఇకిలిస్తాడు. వీధి వాకి! తెల్ల చప్పడు.]

అడుగో రాణి వచ్చినట్లుంది.

తలుపు తెరుస్తాడు. వీరభద్ర డ్రయ్యి వేషంలో గురవాచారి ప్రవేశం వయస్సు 40 సం॥ కాస్తపాతకాలపు తరహా. పంచె—చాక్కా—కొటు—ఉ తిరియం—చంకలో గొడుగు. మునిషి కాస్త అడుర్దాగా కనిపిస్తాడు.]

కాదులే మా వీరభద్ర డ్రయ్యి మాన! రా మావయ్యా! లోపలికిరా, ఇనుగో ఇతను రాజు అని నా స్నేహితుడు. కూర్చో... ఇప్పుడే వస్తామా? రా నా, మావయ్యాతో మాట్లాడుతూండరా ఇప్పుడే వచ్చేస్తాను.

[లోపలికి వెళ్తాడు.]

శేఖర్ : న మ స్కా ర ముం డీ... కూర్చోండి.

గురవాచారి : (కూర్చుంటూ, అతన్ని వివాదించి మాన్తూ) ఆ...మా బాబీ స్నేహితుడవా నాయనా నువ్వు?.. నీపేరేమిటాగానీ...

శేఖర్ : అవునండీ

గురవా : పాపం వతి పేదకుడు—మావాడు! చాలా మంచివాడులే!

శేఖర్ : అవును.

గురవా : అసలు పేనెల్లుడంటే ముందు మావాడి సంగతే చెప్పాలి...పిచ్చినాయన.. ఈ దుర్వార విని ఎంత తలకిందు రాతాడోపాపం...అసలే వట్టి చెం తేలు మనిషి!

శేఖర్ : ఐలే మీకూ తెలిసిందా?

గురవా : మరి—?

శేఖర్ : అహ—

గురవా : కానీ—నీకెల్లా తెలిసిందీ? బాబీక్కూడా తెలుసా అప్పుడే? అతను గాని చెప్పాడేమిటి నీకు?

శేఖర్ : అబ్బేప్పే—అతనికేం తెలి దింకా పాపం. అంతా అరిజే చెప్పింది.

గురవా : ఎవరు?

శేఖర్ : లిల్.

గురవా : ఆ అమ్మాయి కెల్లా తెలుసా?

శేఖర్ : సర—ఆ సలావి జేగదండీ ఇప్పుడు లేచిపోయింది!

గురవా : మా అవివేషే లిల్ కాక!

శేఖర్ : ముంచండి, కాస్త గండర గోళంలో పడట్టున్నాం మనిద్దరం. మీ అవిడగారెవరో నాకు తెలిదు.

గురువా: ఇంకొక్కడి 'మా అవిడ' వాయనా! అదేగా ఇప్పుడు లేచిపోయింది! వొడ్డుబాటా వొడ్డు. జన్మజన్మానికీ అడదాన్ని పెళ్ళి చెసుకోవోక వాయనా. తిగి తిరిగి భోజనం చెసుకోవోక వాయనా. తిగి తిరిగి చీటిముక్క తిరిగింపుంది—“నే వెలి పోవన్నాను—నాకోసం చూడవక్కలేను!” అంతే—ఎంత తేలికపో ఎంత నిబ్బరమా చూడు!

శేఖర: అయ్యోయ్యో—ఎంత దారుణం! గురువా: వెంటనే నేను హుటాహుటి లోపలికి వెళ్లి (దారురు తెరిచి—

శేఖర: (అదురాత్) చాకో బాకో తీశారేమిటి, అతిహిత్య చేసుకోదానికి?

గురువా: అప్పేప్పే—పదేనివిదేలు కావరం వెలగబెట్టిన అడవి లేచిపోతే తొందరిల్ల కిందులు కొవడం సుఖేగాని మరి అంత మూర్ఖంగా ఎవడుంటాడు? నేటి నీంది చాకోకాదు బాకోకాదు—నా బాతకం!

శేఖర: అదెందుకూ?

గురువా: జరిగింది జరగబోయేదే—భూత భవిష్యద్విధిమానా లన్నీ రాసిపెట్టి వున్నాయ్లందులో. మహానుభావుడు—మూడురూపాయలుమాత్రం పుచ్చుకుని అరికాలి ముదలూ అరిచేతిముదలూ ముట్టాగిక్కు తికిభీచేసి జన్మలగ్నం గ్రహబలం అంతా పరికిలించి మన జాతకం రాసి పెట్టాడు చచ్చి ఎక్కడున్నాడో గాని ఆయ: హస్తవాసికొద్ది రాసిపెట్టినంతా జరిగింది

[జేబులోంచి జాతకం తీసి చదువుతాడు.] అ...అ...ఇ...ఇ... ఇక్కడంది అసలు సంగతి!—“కట్టుకున్న అడవి కాస్త రాలు గాయి.. బండీ బోర్లొపడకుండా వుండా లంటే కాస్త అడవివతో నే నడుచుకోవాలి...చివరకు పరారితో పెళ్ళి పెటాకులై పోతుంది!” చూశారా?...ఏమంటారు మీరు దీనికి?

శేఖర: చాలా నిక్కచ్చిగా రాశాడు.

గురువా: అదేమరి. అలా రాసిపెట్టివుంది కనుక నే—నూర్యుడో మరెవడో శనిగాడిలా తగలడబట్టే—అది లేచి చక్కాపోయింది.

శేఖర: నురే తారణమా లేకుండా వుత్తి నే గ్రహవిక్షణంకొద్ది లేచిపోయిందంటారా?

గురువా: అసలు ఎప్పుటికైనా ఫలానా ఫలానా గ్రహాలు కలిస్తే ఫలానా టెంలో పెట్టే దేదా సర్దుకుని ఓ చీటిముక్క రాసి పెట్టి ఫలాయనం చిత్రించి తీరాల్సిన దండు ముండి మంచిమొగుడుగా వుండాల్సిన అన సరం నాకేమందండ!... (గొంతు తిగించి) అందుకని దీన్ని ఎలాగూ జీవితాంతం నమ్ము కుని లాభంలేదా? మాయంటి చాకలిదాంతో కాస్త సావాసంచేశాను. ఎల్లా పసిగట్టిందో

పసిగట్టివుంటుందండీ. వివా అమాత్రానికి— శేఖర: ఓ! విసి...

గురువా: అసలు వచ్చిన చిక్కంతా ఎక్కడంటే—పోయేది ఒక్కటి పోలేను. శేఖర: అవును మరి—లేచిపోవడమంటే ఎవళ్ళనో ఒక్కప్పుడు తీసుకునేగా—

గురువా: అది సరే లేవయ్యా. అంగులో బ్రహ్మాండమేముంది. వివా అది ఎవడితో పోలేమటుకు నాకేం?

శేఖర: మరి—!

గురువా: వొంటిని బోలెడు నగానట్రా వుంది. పెటెలో బోలెడునామ్మంది. అంతా వూడ్చుకుపోయింది పినుగ!

శేఖర: అయ్యో పాపం—ఏ మాత్రం వుంటుంది?

గురువా: (బాతకం చూసి జేబులో పెట్టు కుంటూ) ఇది మిగిలింది. ఇది మిసమా నాయనవానీ మూట కట్టుకు చక్కా పోయింది. ఏంచేసి—ఇక్కడూ పరువుగా (బతికిన ఘటాన్ని—నా పెళ్ళానామ్మలోసహా వుండాయించింధని ఏ మొహం పెట్టుకుని పోలిసుపోరివ్వను?

శేఖర: వ్వు—చాలా కష్టమే పాపం.

గురువా: ఒక్క కానీ రొక్కం లేకుండా చేసింది ఒక్క కానీ అంటే ఒక్క కానీ! అందుక నే బానీ మా బాబిదాడి దగిరేమైనా వుంటే చేబదులు పుచ్చుకు పోదామని వచ్చాను. ఖర్చుకాకపోతే యేమిటి చెప్పండి—బాబీ బాబీ మా ముసిలి లేచిపోయింది—జేబులో కాస్తబ్బు లేదు—ఓ యిరవై లక్ష లంటే అప్పియ్య నాయనా? అని ఎలా అడిగేది?

శేఖర: ఇరవై లక్షలా? రూపాయలు?

గురువా: అదేలే నాయనా—వెన కెప్పుడో ఘనంగా బ్రతికినవాళ్ళం. వంద రూపాయల కాగితాలు రూపాయ కాగితాలూ మార్చి తగ లేసేవార్యం. ఏదో పోతవాసనకొద్ది ఖర్చు చేసేది రూపాయనా లక్ష ఖర్చుపెట్టి నట్టుండాని—

శేఖర: ఓ! విలే ఇరవై రూపాయ లన్న మూట!

గురువా: ఎంతెలేమటుకు బాబిగాట్టి ఎలా అడగటం? అంతికంటే అనమానం ఇంకే ముంది నాకు?...చాచా—అస లిక్కడికి రాకుండా వుండాల్సింది నేను. ఈ సంగతే ఎత్తికావదు!

శేఖర: నా వుద్దేశం కూడా అదే బాబు గారూ. అందులోనూ ఈపూట ఇలాంటి సంగతి వాడికి తెలిసే...

గురువా: కాదు మరి? ఎంత హెకు—ఎంత హెకు! అసలు వీడికి వాళ్ళు తింటే (ప్రాణం ఎందుకనో గాని!

శేఖర: (జేబులోంచి ఇరవై రూపాయలు తీస్తూ) మీరేం అనుకోసంటే...

గురువా: అదేమిటి నీ చేతిలో? (అక్కా చూసి, నిలబొక్కుకుని) అప్పే—ముక్కా మొహం ఎరగని కొత్తి మునిషిమంచి...

[వీధి తిలుపు గంట మోగుతుంది. లోపలనుంచి రఘు వచ్చి అటు వెళ్ళాడు. అతన్ని చూసి శేఖర నోటు దాచి, ఏమీ ఎరగవట్టుంటాడు. అతను వెళ్ళి గానే మళ్ళీ బెట్టికితీస—]

మొహమోట పడకండీ మళ్ళీ వాళ్ళొస్తే కుదరదు.

గురువా: మొహమోటం నా కెప్పుడూ లేదు. వివా మీ దగర—

శేఖర: మికంత ఇవ్వం లేకపోతే... [నోటు జేబులో పెట్టుకోదాని! మడత పెద్దాంటాడు.]

గురువా: (అదురాగా చెయ్యిజాచి) సరే ఇవ్వండి. వొస్తంటే బాగుండును.

శేఖర: (ఇన్నా) బతికించాడు.

గురువా: (బట్టికిన లాక్కున్నంత పని చేసి) అదేమిటో నిన్ను చూడంగానే అత్య బంధువుని చూసినట్లయింది నాకు. నీ వుపకారం—

శేఖర: అచూ—

గురువా: నువ్వెంత మంచి వాడిని నాయనా! బాబితో నాపాను—

శేఖర: అహ—హ—ఇదేం వాడికి చెప్పకండి వాళ్ళు తియ్య సంగతికూడా ఈ పూటేం చెప్పాడు.

గురువా: మరి...

శేఖర: ఏదో దోచేపోతూ చూసి పోదామని వచ్చావని చెప్పండి. ఈ పూట బాబీ పెళ్ళి నిశ్చయం చేసుకుంటున్నాడు. దాంతో బాటు ఏదో విందు కూడానూ!

గురువా: ఏమిటి? బాబీ! పెళ్ళా? హోరీ బదులయ్! చెప్పన్నా చెప్పాడుకాను!

శేఖర: కాని పాపం...అ కాబోయే పెళ్ళికి పెళ్ళికుతురు లేదు.

గురువా: (అర్థంకాక) ఎటూ?

శేఖర: చిత్రంగాలేదూ?

గురువా: మహా చిత్రంగా వుంది.

[రాణీవేషంలో సరళి ప్రవేశిస్తుంది. ఆమెవెనకే రఘు వస్తాడు. సరళి చాలా అల్పామెడర్ని (డ్రెస్ లో) వుంటుంది. వికాలమైన కళ్ళితో ఎక్కడో చూస్తూ దోచలోపున్న మనుషుల్ని కూడా చూడ

కలవరపడు స్త్రీలకు

“కుమారి” మూల మదకండి మీ ఆరోగ్యం రక్షించును వింతఅవసరం వెం (పాద) రు. 5/- (వైవర్) రు. 5/- (ఎక్స్ప్రెస్ వైవర్) రు. 8/- దోచేపాకెంకుగ్రహశక్తికం

P. DEVEE & CO. (A.P.) Calcutta-10

★ మనిషి లో మనిషి ★

మండా సరాసరి పెళ్ళి పోషాలో అటు తిరిగి కూర్చుంటుంది.]

రఘు : ఏం మానయా? రాజా చెప్పాడనుకుంటాను నా పెళ్ళి సంగతి... అనుకోకుండా నీ మాయానికొచ్చావే—నువ్వీ తూటకు మాతోనే వుండిపోవాలి!

గురవా : అంతకంటే నా బాబూ!

రఘు : (సరళమయ చూపుతూ) ఇదుగో పెళ్ళి కూతురు... రాణి!

[శేఖర్ కలవరపడి ఏదో అనబోతాడు కాని రఘు అతనికొక సారి తోక్కి, గురవాచారి కంకమాని ఏమీ ఎరగనట్టు మంద హాసం చేస్తాడు.]

గురవా : (గంధ గోళం లోపడి, శేఖర్ తో) మరి—పెళ్ళి కూతురు లేదని చెప్పావే నువ్వు?

శేఖర్ : ఆ...

రఘు : ఈ విడ క కయి త్రి కూడా మానయా?

గురవా : ఏమిటి?

సరళ : (మొహం బుజంవరకూ తిప్పి) నేను కవిత్వం బ్రాస్తాను. (అని మళ్ళీ తన పోజ్ లోకి తిరిగి పోతుంది.)

గురవా : నీకిన్నాళ్ళకి బుద్ధివచ్చిందీరా బాబీ! చక్కని చుక్క! ఈడూజోడూ కూడా సరిగ్గా సరిపోతుందిరా!

రఘు : నీకు మానయా? ... (సరళ దగ్గరకు వెళ్ళి) ఆ—ఇదా వింగు ప్రయత్నాలు కానిదామా చాణీ? (గురవాచారి వెళ్ళి తిరిగి) ఇప్పుట్టుంచే కార్యభారం నీ తిన్నతై నున్నా మానయా?

[సరళ తేచి లోపలికి వెళుతుంది.]

గురవా : ఎంతవినయం—ఎంతవిధేయత! చాలా అద్భుతమంటుందిరా నాయనా నువ్వు!

సరళ : (లోపలనుంచి) బాబీ!

గురవా : వస్తూన్నావుండేమూ? నే సాయం చేస్తా నీకు.

[లోపలకు వెళ్తాడు.]

శేఖర్ : ఏమిటా నీవ్యవహారం? అయితో ఇందాక నే చెప్పేకాన్నేను పెళ్ళి కూతురు లేదని!

రఘు : నువ్వేదో వేరొక కోణం అడుగున్నా వనుకుంటాడు లే పోనీరా.

శేఖర్ : ఎందుకనుకుంటాడు? బాబూ—

రఘు : ఈ కోణం—నీవుగ్యాటూ యి రి... నువ్వు కాస్త ప్రాణకుండా—ఒక చిన్న ప్లాను వేరాను.

[గురవాచారి లోపలనుంచి శబ్దమోరాల ప్లేట్ లో (తే పట్టికొస్తాడు.)

గురవా : ఎక్కడ పెట్టారీవ్వు?

[రఘు అందుకుని తేబులుమీద పర్చుకుంటాడు.]

సరళ : (లోపలనుంచి) ఓయీ రా బా! నువ్వుకూడా రా రా దూ—కొక్కు బార బాచుకు కూర్చోకపోవే?

శేఖర్ : వచ్చే వచ్చే వస్తూంటే నే!

[లోపలికి వెళ్తాడు.]

రఘు : ఏం మానయా... ఆ... ఇందాక నేలేనప్పుడు రాజా నీతో యేమన్నా అన్నాడా... కాస్త చిచ్చిపిచ్చిగా...?

గురవా : ఊ... నిజానికే...

రఘు : నువ్వేం పట్టింతుకోకు. వాడికి చిన్న ప్లట్టు—ఏమీకా వేపకాయంతో వెట్టి!

గురవా : నిజమే?

రఘు : పెద్ద ప్రమాదమైతేం కాదనుకో. అప్పుడప్పుడు బుద్ధి కాస్త వెడదారి పడతాంటుంది. అంతే!

గురవా : ఓహో! అలాచెప్ప సంగతి... ముందేమీ నీకు చెప్పేస్తాడు. కాని అంత లోనే పెళ్ళి కూతురు ఆత్మంటాన్నాడు. ఇదేం వివరమయింపు క న్యాదా నంరా అనుకున్నాను నేను!

రఘు : (శేఖర్ అంటే జాలిపడుతున్నట్టు ఇకిరిస్తాడు.)

గురవా : కాని పాపం... మాడ చక్కగా నేవున్నా జే కట్టాడు! ఎంత దురదృష్టం!

రఘు : కాదు మరి! ఎత్తునంచి పడ్డాట్టా అందుకని!

గురవా : అదేదా!

రఘు : తిరుపతికొండవిదా! ఏనుగుమీద నుంచి—ఆచార్యుగారి అబ్బాయితో బాటు వీడూ అంతారీయత్కి ప్రారేగింపుకి బయల్దేరాట్టా—చిన్నతపలం!

గురవా : ఏ దెబ్బదా మతిపోయినట్టుంది అని నాకూ అనిపించింది కుమారా!

రఘు : చూడంగానే తెలిసిపోతుంది మానయా ఎవ్వరైతే! వివా వాడిముందు ఆమాట ఎత్తికూడను!

గురవా : అప్పే—ఎందు కెత్తుతాం.

[శేఖర్ వస్తాడు]

శేఖర్ : వివేటా. రె మ నూ ఎక్కడున్నాయో కనిపించలేదురా.

రఘు : అక్కడే అల్లెరైతాలో మూలగా వున్నాయి.

[అంటూ లోపలికి వెళ్తాడు]

శేఖర్ : నే నెవరో పిచ్చాబ్బరి అనుకుని ప్రతిబాట మీద!

[గురవాచారి ఇకిరిస్తాడు]

అదే—బాబీతాలూకు పెళ్ళి కూతురు లేదని చెప్పినట్టుడు!

గురవా : అదేదా—దాం దే ముం దే వాయనా.

శేఖర్ : నేను వేరొక కోణం అదే ననుకున్నారా!

గురవా : అప్పే.

శేఖర్ : బాబీగాడికి కొద్దిగా పిచ్చి.

గురవా : నిజంగా?

శేఖర్ : పెళ్ళి కూతురు రాణీకాదు.

గురవా : పోనీదూ.

శేఖర్ : పోనీడేమేం?

గురవా : ఆదా—నాకు తెలుసు అంటాను.

శేఖర్ : విగే మీకు తెలిసిందా?

గురవా : బాగా తెలిసిపోయింది. అసలు సంగతి తేట తెల్లమైపోయింది.

[యదా లాపంగా చేతబట్టుకున్న శేఖర్ నెఫ్లో శేఖర్ అతని తేసి ఓ అడుగు వేస్తాడు.]

శేఖర్ : మీ తెల్ల తెలిసిందో నాకర్థం కావడం లేదు.

గురవా : ఎలాగో అలా తెలిసింది నే చెప్తున్నాగా! (అతనిచెతిలోంచిక తిరిగి)

ఇదుగో—దీనింతో రగడ జేసి? (కతి దూరంగా వుంచి) కాస్తేపు ప్రకారంగా కూర్చో బాబూ.

శేఖర్ : నేను ప్రకారంగానే వున్నా.

గురవా : అవునునకో—అయినా... ఆ—అలా కూర్చో. ఇదా కాస్త తిరుపతి కబుర్లు చెప్పు.

శేఖర్ : తిరుపతి? నే నెప్పుడూ అక్కడికి పోంచే.

గురవా : ఓ! గురైలేమందా పోయిందా!

శేఖర్ : అసలు వెళ్లిందే గురైల్లా వుంటుంది?

గురవా : అవునువునే. అదీ నిజమే... (తనలో తా వినుకుంటున్నట్టు) దాని శేమన్నా గురైమా!

శేఖర్ : దానికి జేసి?

గురవా : వాటికి బాగా గుర్తంటారు.

శేఖర్ : వేటికంటే మహాశయా?

గురవా : ఏనుగులకి! [రఘు వస్తాడు]

రఘు : మానయా! కలాకపటం లేని అభిప్రాయం కావాలి—(తెలగిండులుగా నిలబడి) చూడు—

[శేఖర్ గురవాచారివంక చూసి నెమ్మదిగా నోసలు కొట్టకుంటాడు రఘు మామూలుగా నిలబడి—]

(42-వ పేజీ చూడుడు)

నారసింహ లేహ్యము
 బంగారుతో వేరినది. మేహము, విక్రక, విస్తృతవర్గరా హరించి అలము రత్నవర్ణికిల్లించును 20 కు డబ్బరు 3-4-0. పోస్టేజీరు. 1-1-0

■ ఏ. ఎ అండ్ కంపెనీ ఆయుర్వేద సమాజం పెరిడేసి (PU) నెల్లూరుజిల్లా.

విక్రమార్కుడి మార్కు

సింహాసనం

చలచిత్ర కథలు

ఎన్. పార్థసారథి

“ఏమండోయ్! కరహాలరాజుగారూ!”

“ఎవరది! ఇలా కొంచెం దగ్గిర్నా కోజుల్లోకి రండి!”

“నమస్కారమండీ నేను నర్తకి రేనూ! రాయణ్ణీ! భవదీయట్టి!”

“గొప్పకంఠాలేదు కొంచెం పాపు రాజులొడుట్లాడి మీ చెనకటికథ చెప్పండి! అన్నాడు రాజు నల్లకల్లిజోడులోంచి గంభీరంగా చూస్తూ.

రాయణుడు వివరంగా నవ్వాడు “చెప్పడానికి నేను రెడీయేకానండి, చెనకటికథంతా చెప్పే ఇప్పుడు కథకి తోటచాలదని భయం పొందారేమోనని అనుకుంటున్నాను.”

“చాలాటి దగా కోరుకుంటున్నాను నక్కదాదోరకడు వాళ్ళాఫ్న ఫలింలెటరకన్న అవ్వాయం నేను డబ్బులేక లాట్టి కొడుంలే అప్పుడంతారాసి, తీరా గ్రామ్యావర్తయేసరికి పది నెటి ఇచ్చానని పరారితయి పోయాడు డొంట్ కేర నీకథ చెప్పమన్నవరకు!”

“నేను రాయణ్ణీగదండి మీరూ నేనూ వాలుగైదు కథలరించి కలిపితిరుగున్నాం ఒక్కటి తాగి, ఒక్క సిగరెట్ కాల్పుకున్నావాళ్ళం.”

“హాహా! తెలిసింది నవ్వు రాయణ్ణీ వన్నమాట అసంగతి చెప్పవేం!”

“చెప్పానండి!”

“చెబితే చెప్పావుగాని ఇప్పుడేం చెయ్యడం వాటికే మైన్స్ నెక్!”

“ఎన్ పాపారి కాల్పి కనుక్కురానాండి?”

“య్యస్! కాదుకాదు చక్క! వాడెవడు కుధ్య నేనేం చెయ్యాలో చెప్పేందుకు కాయెడ్డం వచ్చిపట్టుచేస్తాను వెంకటేశ!”

ఎచ్చరత్తిస్తాను నడియోకి నడు” అన్నాడు రాజు పాపారిమీద కోపం కొడి.

రాయణుడు ముటుకు నై అనలేదు కొంచెం గౌరవ గా, కాస్త బాలిగా నవ్వాడు “పార్ పాపారివద్దన్నాపరే వరేనన్నాపరే, మీరు మాత్రం యిప్పుడు ఎచ్చరు తినులేరు.”

“షట్ అయ మే లాక్ రూపిన్ ఎండుకు తియ్యలేను.”

“బట్ యువర్ నాటే రాఫీలింగోటా మీదగ్గర లతులతుల డబ్బై వేల రూపాయలన్నా ఫలిం తియ్యలేరు ఇప్పుడు రాఫలిం దోరకటంలేదు అందికి నేకడా కొందటిపారి నాల్వైలముందర మీరునుడియో చూటెంకుకల్లి గల్లంలేయిపోయాడు అవారే ఫలింలేక కాల్పిలుకాన్పిలెంది అప్పట్నుంచి ఇంకా ఫలిం తియ్యలేనేం మరి మీరే ఆలోచించండి!”

“రాజు ఆశ్చర్యపడితేవాక్, నిజమేనా అన్నాడు రాయణ్ణీ జవాబు వివరంగానే, అంచెలేననమాట నేను కనబట్టలేదు అన్నాడు మరిప్పుడెలా అన్నాడు. రాయణుడు ఎలా అని ప్రతిధ్వనించాడు “పానీ పాపారి నడిగితే, రాఫలింకోటా యిప్పుంచదురి?”

“అయ్యో నోండ్ అయనేం యిప్పిస్తాడు.”

“రాజు ఆలోచనలో మునిగిపోయిలేలాడు “గాడి సామ్యేం పోయింది కథలో ఉత్తులి సినిమాకోసమే కదా ఈ కోటా” అన్నాడు తెలివిగా.

“ఉత్తు! వీరిమాటకోసం కోటాలిరాకీ కూడా చాలా ఎక్కువగా ఉండింది కొందరు నిజం సినిమాలు య్యడానికీ ఉత్తులి కోటాలు దొరుకుతున్నాయి నువ్వలా ఉత్తులి సినిమాలు తీసేస్తాళ్ళకేమో”

“షట్ అయ మే లాక్ రూపిన్ బిగ్ బ్రావ్వి షర్ డైరెక్టర్ యాక్టర్ నాకు బోల్లు గ్లాసులుంది!”

“మరేండి మీకు సినిమామీద చాలా గ్లాసులుంది.”

“ఉరికాకి గోల”

“ఎవరది! అన్నాడు రాజు రాయణుడు జాయింటుగా తుల్లిపడి ఒకళ్ళ నోళ్ళు చూసుకోండి ఆ య్యా కమటూ రా చూశారు ఎవరూ కనబళ్ళేదు “ఎవరది మన్నికాకిగోల అంటూ నవ్వాడు అన్నాడు రాజు మెలిగా.

“కాదు మీరాకి!”

“కాదు ఎవరో!”

“ఎవరూ కనబట్టలేదండి కాని!”

“పాపారిగాడు కాదుగదా!”

“కాదు వాడలా అనదులెండి కాని ఎవరో చెప్పవా? ఈ కథ శరతువునన్న వారనుకుంటా!”

“నిజమే!”

“ఒట్టూ!”

రాజు హఠాత్తుగా కాంభీర్యం పులుముకున్నాడు కొలరు నర్తకున్నాడు కళ్ళ కోడు తీసి తుడిచి మళ్ళిచెలుకున్నాడు నోగా పొడిచినదగాడు కిని నటించాడు ఆ వారే వస్తున్న ఆడేకారు నాపాడు మట్లాడకుండా ఎక్కిపోయాడు “పార్ అన్నాడు ముక్తసరిగా.

“ఎంకో అన్నాడు ట్రాక్సివాడు.

“ఇప్పుడి యిట్టి అన్నాడు రాజు తాటిగా.

తావలచిన కన్య

కంగంమీద చోజోవ నే అయ్యారు.

‘అయినా పెళ్ళి కొడుకువు. సిగూ బిడియం అల్లుల్లేదురా’ అని చోస్యం వోలక చోస్తూ ఆయన చతుక నే సత్యం మామయ్య.

గ రత్తిమ్మకు నోగు జారింది—

‘మాకారా! ఏడు రాజేశ్వర్ని చేసుకుంటాడుట’ అన్నది.

దీక్షితులు ఏదో చెప్పబోయి పూరుకున్నాడు—

సుబ్బరావయ్యగారు బుస్సుమన్నారు.

‘ఏమిటేమిటి! రాజేశ్వరినా? ఒకేయే. నీకేం మిలిపోయిందా ఏమిట! అయినా నేనుండగా నీకా గొడవెందుకు? నాకా మాత్రం నీపాటి పెలక్షను తెలుసు’ అన్నారు.

‘అయితే నన్నొక గంగిరెద్దును చేస్తారన్నమాట,’ కాని పుర్రజీవడాడు దీక్షితులు—‘అయినా యీ విషయంలో నిర్ణయం చేయవల్సింది నేను. ఇది 20 కిలో బం నాన్నా. పదిమాడు పద్నాలుక్కోడు’ అన్నాడు.

రత్తిమ్మ రంయే మంగి—

‘మాకారా! పాడుకొలం ఎలా చూసింది!’ అన్నది.

‘కొదక్క. కాలేజీగారి వంటబట్టింది’ అన్నాడు మామయ్య.

దీక్షితులు తీగంగా అలా చిస్తున్నాడు; ‘ఏళ్ళకెలా చెప్పనా అసలు సంగతి’ అని.

‘రాజమండ్రి వాళ్ళు నాలుగు వేల పైచిలుకు రాలుసారట. అది రెట్ చేసుకుంటే బావుంటుంది’ తన నిశ్చయం అదే అన్నాడు సుబ్బరామయ్యగారు.

‘అట్టే. ■ దేమిటండీ. ■ సంబంధం నాకు నచ్చలేదు. ఆ పిల్లల్లో వర్తి గయ్యోగి గంపట’ అంది రత్తిమ్మ.

‘అయితే నేమిటి? వారింట్లో మనం కూర్చోగదా అవిడతో పోట్లాడానికి. డబ్బు ముఖ్యం. పిల్ల ముఖ్యం... ఏం పోయే పత్తం? అన్నాడు సుబ్బరామయ్యగారు.

‘మరేమిటి లేక పోలే... ఎవడినాజే నాలుగువేలు? నాలుగు వేలంటే మాటలా? అన్నాడు కుక్కగబుద్ధిసత్యం—‘నీమాలేనిట్రా దీక్షితులూ? లక్షణంగా రాజమండ్రి పిల్ల రాధాకుమార్ని చేసుకో’ అంటూ అక్కగారివై పునించి దృష్టి దీక్షితులు వెళ్ళు తిప్పాడు.

దీక్షితులు ఏమీ సమాధానం చెప్పలేదు.

■ తమ్మ మాత్రం పూరుకోలేదు—

‘అలా మారెనా నూగు అరెనా ■ రాజమండ్రి పిల్ల మనోహరండీ; ఆర్యపురం పిల్లని చేసుకుందాం’ అన్నది భర్తకో.

‘నోగూసుకో’ అన్నాడు సుబ్బ

రామయ్య. ‘ఆగ్యాపురం వాళ్ళసంగతి నీకేం తెలుసే. ఆ పిల్ల పెత్తాతగారి మనవరాలు ఎవడితోనో తేచిపోయిందిట. వారినిగర బంధువులో యింకోక అమ్మాయికి విరింతు వివాహం జరిగింది. ఈ రింతు నీకేం తెలుసూ!’

‘మరి ■ రాజమండ్రి సంబంధం మాత్రం మంచిదా ఏమిటి! ■ పిల్ల పెద్ద కాలేజీలో చదివింది. అనేకమంది మగవాళ్ళలో ఆ అమ్మాయికి స్నేహంబట. మా సినిమాకుతురు చెప్పింది; ఆ సంబంధం వదలి. కట్నం తక్కువయినా మగో సంబంధమే మంచిది’, రత్తిమ్మ నిశ్చయించింది.

‘కట్నం తక్కువవడానికి నీలేదు, నీల్లేదు’ అన్నాడు సుబ్బరామయ్యగారు.

‘మగ్గని మిరిద్దిగూ ఏ దుకయ్యా కాటాట. అసలు వాడేమంటాడో ముందరి కనక్కో’ అని బావమరిది ఎలహ ఇట్టాడు.

‘వాడు నా మాటే వింటాడు’ రత్తిమ్మ నవ్వింది కొడుకువైపు చూస్తూ.

‘లేదు. వాడు నే నీనిగీటు చాటాడు’ రీవిగా చూశాడు సుబ్బరామయ్య.

‘ఏం నాయనా?’ అన్నది రత్తి.

‘ఏరా?’ అన్నాడు రిండ్రి.

దీక్షితులు ఏ సమాధానం చెప్పలేక ఇద్దరి వైపు జాలిగా చూశాడు.

‘ఏమిటా మూగనోము?’ అన్నాడు మన.

‘నాకిదేం నచ్చలేదు’ అన్నాడు దీక్షితులు.

‘నీకు నచ్చిందొక్కటేమి. అయినా తాపటివ కుంజిటికి మూడేకొక్కా? బుద్ధి కాస్త మార్చుకో’ అన్నాడు మామయ్య మందలింపుగా.

సుబ్బరామయ్య పై పుత్తరియంతిసి తలకు చుట్టుకున్నాడు—

‘నిజా బాబూ! యీ అనకాకం దాటితే మరి పైసా రావడం కదం. ఇంతకూ నీకు నచ్చిందేమిటి? రాజేశ్వరా?’ అంటూ ■ మెట్టుకిందకి దిగాడు.

‘అని వేరే చెప్పాలా! అయినా అదెలా నచ్చింది అని’ అందుకున్నాడు బావమరిది సత్యం.

దీక్షితులు ఏమీ చెప్పకుండా ■ చేశాడు—

‘ఆ అమ్మాయికి అందింపుంది. కొని అది మొగుడితో కొపరంచేసే రకంలా నాక్కని పించలేదు,’ అంది రత్తిమ్మ.

మామయ్య వెంటనే వకొల్తా పుచ్చుకున్నాడు.

‘అసలా అమ్మాయి ముక్కేం బాగులేదక్కా. గొడ్డుమక్కలావుంది’ అన్నాడు.

‘గొడ్డుమాదా చిన్నది’ రిమార్క్ చేసింది రత్తిమ్మ.

ఒకటి కాదు 17 రకాల సువాసనలు
మిమ్ము ఉత్తేజపరచి
ఆనందపరచగలవు!

17 ఉత్తేజ పరచే సువాసనలు కలిపి
అద్భుతముగా తయారు చేయబడిన
పామాలీవ్ నిజంగా మంచి
టూల్స్.... ఇది కుటుంబములో
వారికందరికి....
మరియు పిల్లలకు కూడ
దాదా మంచిది!

పామాలీవ్
టాలెమ్ డీలక్స్

‘సడక్కుడా ఒంటెనడకలావుంది’ మాన ఆబ్బర్వచన్.

‘గొంతుక బొత్తిగా బొంబరు.’ అమ్మ రిసెర్చి.

‘అంతేకాదు. ■ న్యాయాదాత ఒట్టిమరికి మనిషి. ఇప్పటికప్పుడే ఇరవై సంబంధాలు అందుకే తెలిపాయాయిట.’ నాన్న చెప్పిన కబుర.

దీక్షితులు యింక పూగకోలేదు—

‘బ్రౌను. అయినా వాళ్ళవనడం దేనికి? ఈ చూసిన యింకై సంబంధాలవాళ్ళూ అంత కన్నా మురికివాళ్ళయిఉంటారు. లేకపోతే వీళ్ళ వితరణబుద్ధిపిడి? ఏ ఒక్కరైనా అందులో విశ్వాసపూర్వకం లేక అక్కటా అనిచి ఖాతర్లే చేసానాకాదు,’ అన్నాడు.

‘అర. మా గొప్పసంస్కారం బయల్పడేరా వులే? హేళనగా నవ్వాడు మావ.

‘అయినా సంస్కారం రమ్మంటే ఎలా వాస్తుంది? మురికి పట్టణ మనసుల్ని కడిగి వేయడం అంత గుర్తువైన పనికాదు ఇంకా మనదేశం యీ విషయంలో అనేక శిక్షలు పెన క బడి వుంది. ఎంత మందో పుష్కలమైనా వున్నారూ. పుస్తకాలూ ■ నేకం పేజీలకు పేజీలూ వ్రాస్తే వున్నారూ ‘సంస్కారం’ అంటూ. కాని అసలు సంస్కారం ■ నేడి యింకా మాటలోనే దొడ్డుతుంది. కాలం మారతోంది. కాలంతోపాటే మన మూపుకోగమించాలి. కాని మన మనసులోని సంస్కారం రబ్బరు తాడులా ముంగురు సాగిస్తే సాగి యధాస్థానాని కోచ్చేస్తోంది. అంటూ పుష్కలమైన దం చెప్తున్న దీక్షితులు కి సుబ్బరామయ్యగారు అడ్డొచ్చారు.

‘సరేలే. మాకా చగువంతా ఎంగుకొని నీ నిర్భయం ఏవిటో ముందు చెప్పు. రాజేశ్వరి నే చెనుకో ■ ల్లుకున్నావా? అన్నారు.

‘అగడ్త ముక్కు పిల్లనే? అన్నాడు సత్యం ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ.

‘అవయ్యరినా! అవన్నెల వినవకరనా!’ అన్నది రత్నమ్మ భయభావంగా.

‘తొండ ముదిరి పూసరవెలి అయినట్లుంది పిడి వాళకం’ అన్నాడు సత్యం.

అయినా దానికళ్ళు వజ్రాల రాళ్ళుగానూ! వండి కొండలాంటి మా నాయన ముందు కొండలా కరిగిపోయాడు. అయినా మనసు మార్పుకోరా బాబూ; చూసి చూసి ఆ బొంబరు గొంతు పిల్లను కంఠానికట్టుకుంటావా! గట్టిపాడివేసి చూసింది రత్నమ్మ దీక్షితులు తన నిర్భయం పూర్తి చేసుకున్నాడు.

సుబ్బరామయ్యగారు ఆశగా చూశారు.

‘ఇప్పుడు చెప్పు. రాజేశ్వరిని చెనుకుంటావా? రాధాకుమారివా? అన్నాడు

సత్యం మామయ్య.

‘ఇద్దర్నీ కాదు’ అన్నాడు దీక్షితులు.

రత్నమ్మ కొండంగుండది; కొండెక్కిన సుబరామయ్య గబ్బాల్లు కిందికి పడెడు.

‘మా బాబు బంగారు. ఆర్యాపురం పిల్ల అదిలక్ష్మీ మా కోడలు’ అన్నది రత్నమ్మ బొంగిపోతూ.

దీక్షితులు పకపకా నవ్వాడు—

‘కాదమ్మ, ఖర్చుపూర్ పిల్ల లక్ష్మీకాంతం నీ ముద్దుకోడలు’ అన్నాడు. రత్నమ్మ మెత్తిగా చితియిపోయింది—

‘ఎవరా లక్ష్మీకాంతం? అన్నది.

‘ఎప్పుడు మా కావ? ఎక్కడ చూశావ? అన్నాడు సత్యం మామయ్య.

‘ఏమిటం? ఏ కులం? ఏ కాఖ? అన్నాడు సుబ్బరామయ్యగారు; దక్షిణం వేళి కైలాసం దిగుతున్న రుద్రమూర్తిలా.

‘నేనా అమ్మాయిని ప్రేమించాను,’ దీక్షితులు ప్రకటించాడు. సత్యం ముక్కు మీద వేలేసుకున్నాడు.

‘దీక్షితులు చెడిపోయాడు. భ్రష్టుడై పోయాను. ఇనేం పెంప బుద్ధిరా? అన్నది రత్నమ్మ వొళ్ళు తెలియని ఆవేశంలో.

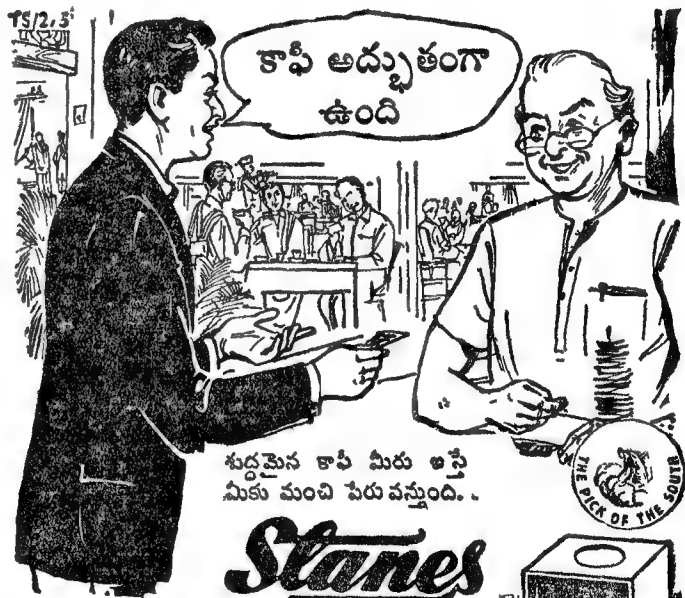
దీక్షితులు కింకిల్ కూడా చలించలేదు.

‘ఏం? యిండులో పాడేముంది. ఒకరో కరం ఆర్థం చేసుకుని స్వర తుల్యమైన దాంపత్యం సాగించాలనుకుంటున్నాం. మనసులు కలియడం తప్పా? మనసులు ఒకరి చేత ఒకరు ఆకరింపబడటం తప్పా? ఈ రెండూ అయిపప్పుడు పెళ్ళి చేసుకోవడం తప్పా? ఇంతమా ఏం మతంతర వివాహం కాగు కులాంతరం కాదు... వాళ్ళువాళ్ళు ఓవర్సీర్ పనిచేస్తున్నాడు. అతినిగి బోలెడు పలుకుబడుంది. వాళ్ళింటా అంతా చాలా మంచివాళ్ళు. అన్నిటి కన్నా ముఖ్యం అమ్మాయి కల్పరే. చక్కనిరూపం. విశేషమైన తెలివి తేటలు. మంచి సంస్కారం వుంది సంగీత సాహిత్య వికారం.’

‘మేడి నేనెం. కాఖాంతరమేగా?'

‘అయితే వొచ్చిన తప్పేమిటి? ఆహార వివేకాలు ఒక్కటే, సజాతీయత, సభాషీయత అయితే...'

‘నో ర్యూకుకో.’ గరించారు సుబ్బరామయ్యగారు— సంతోషించాం నీ వివేకానికి. తులసి మొక్కలో దూలగుండాకు పుడుకుం దనకోలేదు. ఇంతమా వేరా విశేషం. తా వలచిందే...’ అన్నాడు. ★

శుద్ధమైన కాఫీ మీరు అస్తే మీకు మంచి పేరు వస్తుంది.

Stanes

స్టేన్స్ శుద్ధమైన కాఫీ

స్టేన్స్ ఎర్రత లేని కాఫీ మీకు గారి బోరని కబ్బాంలో కాజాగా వుంటుంది, అది 3 పా, 7 పా, 14 పా, 20 పా. కబ్బాంలో దొరకును.

ది యునైటెడ్ కాఫీ సప్లయ్ కంపెనీ లిమిటెడ్.

కోయంబత్తూరు, దక్షిణ ఇండియా

మహాబూబునగర్ ఏజెంట్లు : మెసర్స్ ముత్యాల రాజు జనరల్ మర్చంట్స్, మహాబూబునగర్ : పశ్చిమగోదావరి డిస్ట్రిబ్యూటర్స్, మెసర్స్ శ్రీపాద సరసింహం బ్రదర్స్, జనరల్ మర్చంట్స్, పాలకొల్లు, ఏలూరు.

అద్వైతం

“అబ్బ! అడవాళ్ళ కళ్ళు!” — అనుకొన్నాడు. చూడవలసిందిగా వెళ్ళిపోతే రెండవతరగతి పెట్రోల్ దర్జాగా ప్రయాణం చేస్తున్న మోహన్, తన ఎదుగుసీటులోవున్న ఒక అమ్మాయిని చూసి. చిరునవ్వుతో ఆమెను మరొకసారి పరిశీలించాడు మోహన్.

ఇరవై సంవత్సరాల వయస్సులోనే పుంటుంటే మోహన్ నిశ్చయించే ఆ అమ్మాయి, చూడటానికి అమరలోకం నుంచి దిగివచ్చిన ఒక అపూర్వ! చూసినకొద్దీ చూడాలనిపించే ఆమె అవయవ సౌందర్యం! చుట్టి చుట్టి అరిచి నీగలో, గుచ్చి గుచ్చి పెట్టి పొద్దుమలై మొగలదండలా, ఆమె అందమైన నుఖంలో కదిలిన ఆ పెదమల మధ్య అణిముత్యముల వంటి తెల్లటి పళ్ళను తళి తళిమని మొరవించిన ఆ నవ్వు! ఆ నవ్వులో కుమ్మరిల రక్కెలవలె రెపరెపలాడిన ఆకమరేపల మధ్య, తటాకంలో వికసించిన సరికొత్త తామరపద్మములవంటి వికార నేత్రాలనుంచి సమాద్ర కెరటాల కొటుకు వచ్చిన గిరి గిరిలు! “అబ్బ! అడవాళ్ళ కళ్ళు!”

తన నైపు మోహన్ చూడటం తెలుసుకొన్న ఆమె చటుక్కున నీగుతో తలదించుకొంది. ఆ ఒక్కక్షణంలోనే మోహన్ కళ్ళకు కలుసుకొన్న ఆమె కళ్ళకు, అతిథియీ ప్రపంచాన్నే మర్చిపోయేటట్లు చేయగలిగే మహాత్మరీకి ఎక్కడి నుంచి వచ్చిందో?

పరిగెత్తే రైలులో ఒక అందమైన అమ్మాయిని విధంగా చూస్తే.....?

ఆ అమ్మాయి ఒంఠిగా ప్రయాణం చేస్తుంటుంది. ఆమె పక్కనే ఒక ముసలావుతన కూర్చున్నాడు. ఆమెతో ఏవో కబుర్లు చెబుతూన్న ఆయనకు మోహన్ నిమిషం కొంచెం కొసం వచ్చింది. కాని వయస్సులోనూ, అనుభవంలోనూ పెద్దవారైన ఆయన తన కొపాన్ని బయట పెట్టలేదు; పెగా మోహన్ ని చూడటానికి దింపారు.

ఆయన చాలా మర్యాదగానే మోహన్ ని పలకరించారు.

“ఎందుకా వెళ్తున్నావు?”

ఆ ప్రశ్నతో మోహన్ ఈ లోకంలోకి

వచ్చినవాడు! “నేను... నేనా తాడేపల్లి గూడెంకరకూ వెళ్తున్నాను.”

“సాంక ఊరా?”

“కాదండీ. కొంతసేపు సాంక ఊరు, అది కూడా పేగుకలెండీ!”

“ఓహో! మరి ఇప్పుడు...”

“అక్కడ మా పింఠం డిగ్రీ గార ఒకాయన వున్నారు. ఆయన్ని చూద్దామని వెళ్తున్నాను.”

“చదువుకొంటున్నారా?”

“చదువు మానేసి చాలా కాలమయిందండీ.

ప్రవృత్తి ఉద్యోగంలోనే వున్నాను.”

“తాగుండి. మీకు పెళ్ళయిందా?”

యన్. శ్రీ కృష్ణారావు

“ఈ మసలాల్లోందరికీ ఇదొక జబ్బు! వయసులోవున్న అబ్బాయి ఎవడేనా కళ్ళకి కనిపిస్తే చాలు—చటుక్కున అడిగేస్తారు. పెళ్ళయిందా? అంటూ” అనుకొన్నాడు మోహన్ తనలోతాను.

“ఇంకా కాలేదండీ” అని బదులు చెప్పాడు.

“ఏం? ఉద్యోగం చేస్తున్నావంటున్నారు. మరి ఇంకా పెళ్ళిండుకు చేసుకోలేదు?”

“చచ్చామరా భగవంతుడా! ఈ మన లాళ్ళు ఒక్క ప్రశ్నతో వదులారా?” అని అనుకొన్న మోహన్, ఆయన ప్రశ్నకు జవాబు చెప్పలేదు.

ఆయన పరిహాసంగా నవ్వి,

“ఎక్కడ పనిచేస్తున్నావు?” అన్నారు.

“థిర్డ్ క్లాస్ టెలిగ్రాఫ్ లో నూపరింటెండెంట్ గా వుంటున్నాను.”

“వెరి గుడ్! ఇంక నేం! ఇంచుమించు తెలసేలా మూడిందలుదాకా సంపాదిస్తున్నారన్న మాట!”

“అన్నీ రాగానే వున్నాయలెండీ.

ముప్పయ్యైతరీఖు వచ్చేనాటికి మూడు వైసలకూడా చేతిలో వుండవు!” అంటూ నవ్వాడు మోహన్.

“ఆ! బట్ ఈజ్ నామరల్! ఇల్లా

లనేది ఒకరి వచ్చిందంటే, ఇంటినిండా డబ్బే! ఆ సామర్థ్యం అంతా అడవాళ్ళి. తెలిసినట్లు మగవాళ్ళి తెలియదు!”

మోహన్ ఆయన్ని పరిశీలించాడు మోహన్ ఆయన ఉద్యోగంలో చూట్టాడు మోహన్ అతనికి అర్థంకాలేదు.

“ఏ కాలేజీలో చదువుకొన్నావు?”

“డిగ్రీలేదు! డిప్లొమా లేదు! ఈ లోకాల్లో డిగ్రీలేనేవి లెటర్ హెడ్డిమీద వ్రాసుకోవలసిన మాత్రమే పనికొస్తున్నాయి!”

“నిజం! నిజం!”

“స్కూలు పైసల్ మాత్రమే ప్యాసయ్యాను పదేళ్ళిందట. అదృష్టవశాత్తూ ఒక గుమాస్తా ఉద్యోగం వచ్చింది; చేరాను. ఆ తర్వాత ప్రమాదమయ్యింది.”

“చాలా అదృష్టవంతులు. మీకు తల్లి తండ్రీ, అన్నదమ్ములు, అప్పచెల్లెల్లా వున్నారా? ఆనీ ఏమేనావుందా?”

ఈయనగారు ఒక పెళ్ళి పెరయ్యై కాబోలు అని అనుకొన్న మోహన్, నవ్వుతూనే జవాబిచ్చాడు.

“నా బంధువులు అని చెప్పకొంటానికి ఇంకా బ్రతికివున్న ఆయన నా పింఠం డి ఒక్కడే. ఆనీ పాపాలు ఏమీలేవు.”

“ఓహో! ఆయన ఏం చేస్తున్నాడు?”

“ఆయనకి కొద్దిగా పాలంపుంది. చిన్న ఇల్లుకూడా సాంకటిక్లోనే వుంది. లింబం, తిరగటం ఆయనకు పని” అని నవ్వాడు మోహన్.

“ఆయన పేరు?”

“చక్రధరరావు.”

తన ఎదురుగావున్న అమ్మాయిని గురించి ఆయన్ని అడగా అనుకొన్నాడు మోహన్. “కాని ఆయన అందుకు ఫండు ఇవ్వకుండా, తనే ఏ వేవో ప్రశ్నలు వేస్తూనే వచ్చాడు. ఇంతలోనే షేబోలుస్తే పని వచ్చింది. ఆ అమ్మాయి, ఆయనా ఆ స్టేషన్ లో దిగిపోయారు.

మోహన్ దీర్ఘాలోచనలో పడ్డాడు. తన ఆయనకు చెప్పిన సమాధానాలు జాపకం తెచ్చుకొని తనలో తానే నవ్వుకొన్నాడు. ఎదురుగుండా ఒక అందమైన అమ్మాయి నేటి వున్నట్లయితే, నోట్లనుంచి అబద్ధ

లనేది వాటం తట వేన ప్తాయ కొబ్బరి అనుకొన్నాడు! ఈ విషయం నేనైతే తన ఇంటికి చేరేవరకూ ఆలోచిస్తూ వచ్చు కొంటూనే వెళ్ళాడు. ఇల్లు చేరిన వెంటనే, రైలులో జరిగిన సంఘటనను ఒక వాస్తవంగా తన పితండ్రికి చెప్పాడు. ఆయన అంత కన్నా విరగబడి నవ్వాడు.

“వెయ్యి అబద్ధాలు ఆడి అయినా, ఒక పెళ్ళి చెయ్యమన్నార! ఇదీ ఒకందుకు మంచిదే అనుకో” అన్నాడు మోహన్ పితండ్రి.

* * *
 వీలైనానుండి బయలుదేరిన ఆ మేనల్లాయన చెల్లెలు నేడు నవ చ్చే లోపుగా మోహన్ ద్వారా తెలుసుకొన్న విషయా

లను ఆధారంగా తీసుకొని ఒక రోజున చక్రధరరావుగారి నికలుసుకొన్నారు. వారి కుమార్తె సుశీలను మోహన్ కు ఇచ్చి చేయటం నిషయమై మాట్లాడారు. ఆయన “తెభాను” అన్నాడు. ఆ తర్వాత నెలలో వివాహం జరిగింది. రైల్వే ఆకస్మాత్తుగా కనిపించిన అప్పరస రేవకు భార్యగా లభించినందుకు మోహన్ పరవశించెందాడు. సుశీలను తీసుకొని మోహన్ ఢిల్లీ వెళ్ళిపోయాడు. ముచ్చటగా మూడోవారు వారి దాంపత్యం సుఖంగా, సంతోషంగా సాగింది.

ఒక రోజున, —మోహన్ గారి దగ్గర నుంచి ఏదైనా ఉత్తరం వచ్చిందా? అని అడిగింది సుశీల భర్తను.

ఆ ప్రశ్నతో ఉరిక్కిపడ్డ మోహన్ కోట్ స్టాండ్ ను తిరిగించివున్న తన కోట్ వైపు చూశాడు.

“ఏం? ఏం రావడే!” అన్నాడు.

“ఈ మగవారి వారి అంతా ఒక్కటే!” అని అనుకొన్న సుశీల “ఈ ఉత్తరం మా వాన్నగారుకోక మరెవరు రాశారు?” అని అడిగింది, తన చేతిలో ఒక కవరును చూపిస్తూ మోహన్ కళ్ళు ఆ కవర్ పై గుర్రగా నిప్పులు కక్కియి! తన భార్య చేతిలో ఒక అసహ్యకరమైన వస్త్రపు పుండకూడని వస్తువు ఒక కటుక్కు చూసిన ఆతను చటుక్కున “ఆ ఉత్తరం ఎందుకు తీశావు?” అని గట్టిగా అరిచాడు.

చాలా సమాజంగానే జవాబిచ్చింది

నుకల. “చిల్లర డబ్బులు కొనసే వచ్చాయి జేబులో చూశాను. ఉత్తరం కనిపించింది. తీశాను.”

“ఎవర్ని దీనినా జేబులో చెయ్యి పెట్టావు?”
“భర్త జేబులో చెయ్యి పెట్టటానికి భార్య ఎవర్ని అడగాలి?”

“భర్తనే అడగాలి!”
“అవసరం లేదు.”

“వాట్!!” అని ఉగ్రుడై పోయాడు.

“ఏనాడయితే నా మెల్లో మంగళీమాత్ర ములే వాన్ని కట్టాలో ఆ నాటినుంచీ మిమ్మల్ని అపెక్కుచున్నావే మీ జేబులో చెయ్యి పెట్టే హక్కు కూడా నాకు వచ్చింది. వెళ్ళా ఆ ఉత్తరం నా పేరుకే వచ్చింది. అందుకే నీ చింపి దూకాను.”

“ఓహో! అయితే నీ దశద శాయించే హక్కు కూడా నాకుంది,” అంటూ ఆమె దశదలను ‘ఫార్’ ఫార్’ నుని మ్రోగించాడు మోహన్.

ఆ దెబ్బలతో తేలిపోయింది ముకల. తన భర్తకు చెయ్యి తీ కొట్టటంకూడా తెలుసు నని ఆనాడే తెలుసుకొంది.

కోట్ స్టాండ్ విడవటాన్ని తన బట్టలు గబగబా తోడుకున్న ఖంగారు ఖంగారుగా యింట్లోనుంచి వెళ్ళిపోయాడు మోహన్. భర్త విచ్చితివ్వక ఆమె అరంకాలెడు.

కొద్ది దశదలను తిడుముకొంటూ ఖంగారుగా ఇంట్లోనుంచి వెళ్ళిపోతున్న భర్తను “జో! జనం చెయ్యరా?” అని అడిగింది శశాంజిత. ఆమె అడిగినప్పుడు అతను నిద్రపించుకొని కూడా, జవాబు చెప్పకుండా

తనని ఎవరో తగమకొస్తున్నట్లు ఇంట్లో నుంచి విసురుగా వెళ్ళిపోయాడు.

* * *

ధిల్ల మునిసిపల్ ఆఫీసులో తన పీటలో వెళ్ళి కూర్చున్న మోహన్ మనస్సు ఒక స్థితిలో లేదు. పరిపరి విధాల దుఃఖించాడు. అతని కళ్ళిముందు తన మామగారు వ్రాసిన ఉత్తరం ఒక ఫోటోగ్రాఫ్ లా ప్రత్యక్షమయింది. రవ్వలు రాలునూ వేగంగా మిడవకు వచ్చే బాంబులా కనిపించింది ఉత్తరం. భయపడి ఒకటణం కళ్ళు చూచుకొన్నాడు.

“ఈ మూడేల నుంచి నుఖంగా నాగుతున్న సంసారాన్ని కూలద్రోయటానికి కాలాంతకుడిలా వచ్చిందే ఆ ఉత్తరం!” అనే ఆలోచన కలిగేసరికి ఆ ఉత్తరం బొమ్మ అతని కళ్ళముందునుంచి నూయి మయింది.

రాత్రికి టైము చూచుకొనేందుకు తలాపు దిక్కునవుంటే “రెడియం డయల్” గడియారాన్ని చూసినప్పుడు, గడియారం రూపం కనిపించకపోయినా, గడియారం ముక్కు అంతలు కనిపించినట్లు ఆ ఉత్తరం రూపం నూయి మయినా, అందులోని కొన్ని విషయాలు—కొన్ని ముఖ్య విషయాలు—అతనికి ఇంకా కనిపిస్తూనే వున్నాయి. ఆ మాటలు—ఒక్కొక్కమాట ఒక్కొక్క కులం పొటలూ అతని మనస్సును పొడిచి వేళాయి! అతని కళ్ళవెంట పక్కాత్రాపంతో నీళ్ళు జలజలమని రాలాయి!

“...ధిల్ల నుంచి జానకిరామయ్యగారు వచ్చారు. ఆయన నీకు జ్ఞాపక మున్నాడనే

అనుకొంటున్నాను ఆయన చెప్పాడు—నా అల్లుడు—నా ఆయన—మునిసిపల్ ఆఫీసులో చిలు కలెక్టరుకదా?—నాకే టేరియేట్ లో పెద్ద నూపరిం పెండెంట్ అనీ, మూడోదల జీతమనీ చెప్పిన విషయాలన్నీ అబద్ధమేనా?... ఇదంతా నిన్ను అపహరించటానికి.....వేసిన దొంగ ఎలేనా? ఆడ పిల్లల్ని కని, పెంచి, పెద్దచేసి, పెళ్ళిచేసి నాకు నుఖంగా కాపరం చెయ్యాలని ఆశపడేకన్న తల్లి తండ్రులను మోసంచేసే ఇటువంటి దుర్మారులను ఊరికే వదలకూడదు..... ఆ దొంగ రాష్ట్రాల్లో తగిన గుణపాఠం నేర్చుతాను.... కొద్ది కేక్కుంచి ముప్పు తిప్పలూ పెట్టి మూడు చెరువుల నీళ్ళు తాగిస్తాను... వెంటనే బయటై ఇంటికి వచ్చేయి...”

మోహన్ తనలోతనీ కుమిలిపోయాడు. “అరచేలిలో నే అరచింది వుండవచ్చు అబద్ధాలాడిన నేను ముకలముఖం ఎల్లా చూడనీ ముంజేతి కంకణానికి అద్దంకూడా కొవాలా అన్నట్లు నా దొంగజీవితం అంతా నుకలకి తెలిసిపోయిందే! నేనొక నానాస్య బిల్ తలకర్కరి తెలుసుకొన్న ముకల నన్నెంత హీనంగా చూసుంది? ఎంత నీచంగా భావిస్తుంది?... ధిల్ల నేనెంత తెలివితక్కువనీ చేశాను! చదివిన వెంటనే ఆ ఉత్తరాన్ని చింపి ఆవతల పారవెయ్యకుండా, పరధ్యాన్నంగా జేబులో పెట్టుకొనటం ఎంత అవిశేషం? నుఖంగా నాగుతున్న సంసారాన్ని కూల్చివేసిందే ఆ దరిద్రపు ఉత్తరం!...”

తన భార్యకు మరెవ్వరూ చెయ్యని ద్రోహాన్ని తాను చేసినట్లుగా దుఃఖించాడు. అందుకు ప్రాయశ్చితంగా ఆమె నుఖం చూడటానికికూడా సిగ్గుపడ్డాడు. అవమానం వల కలిగిన విరక్తి కారణంగా ఎక్కడికీ వాటిపోవాలనే అల్పబుద్ధికూడా కలిగింది. ఆత్మహత్య చేసి కోవా లని కూడా అనుకొన్నాడు!

తెల్పుకోమాడని పిరికిపనులు చెయ్యటానికి ఆలోచించినప్పటికీ, మూడేలముందే ఆ పెద్ద పట్టణానికి కొలికావచ్చి తన భార్య ఒంటరిగా బాధపడుతుండేమోననే జాలి కూడా అతనికి కలిగింది. జాలి తోపాటు, ఆమెను అవతసరంగా కొట్టాననే పశ్చాత్తాపంకూడా కలిగింది. అదే సమయంలో ఆ రోజు ఒకటవతరీఖు అని, జీతాలుయిచ్చే రోజు అనీ జాపకం వచ్చింది. జీతాన్ని పుచ్చుకొని ఒక కేవలంలో పెట్టి ఆమెకు చేర్చినట్లయితే ఆమె తన తండ్రినద్దకు వెళ్లి గలుగుతుంది అనుకొన్నాడు.

మధ్యాహ్నం అతని జీతం యాభయి రూపాయలూ పుచ్చుకొన్నాడు. అంతకు ముందే ఒక చిన్న ఉత్తరం కూడా రాసి వుండాడు. ఆ ఉత్తరం అడబ్బూ ఒక కవరులో పెట్టి కవరు అందించాడు. ఇంటి

పూవు మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

నీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోవనదీనీ, నీ పరియోన వర్తనుగురించిన్నీ నీవు తెలుసుకొనగోరినట్లయితే ఒక పూవు కొద్దిపెన నీకు యిష్టమును ఒక పుష్పము పేరున్నూ, నీవు వ్రాయు లేది, వేళి వివరములున్నూ, నీ పరియోన చిరునామాయన్నూ వెంటనే వ్రాసి పంపుము.

కొత్తిడి శాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, నీవు కొద్ది వ్రాసిన లేది లగాయతు || మాసములలోను నీయొక్క అదృష్టము, లాభిష్టములు, జీవితమార్గము, ఏ వ్యవహారములో నీకు జయము కలుగునో, ఏ ఉద్యోగం విషయంలోనుంచి చెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, పరదేశికమనము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీముఖము, సంతానము, నిధినిక్షేపములు, లాటరీ, అకస్మాద్రవ్యలాభము మొదలగు వానినిగురించి స్పష్టముగా మాసవారీగా వ్రాసి రు. 1-4-0 లకు మాత్రము వి. పి. గా పంపగలము. (వి. పి. చార్జీలు ప్రత్యేకం) దుష్టగ్రహము లేనయినా పున్నయెడల కాంతిచేయు విధానంకూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపెన పంపబడును. మేము పంపిన భోగటా మీకు తృప్తిగా నుండనియెడల వెళుము వాషను చేయబడును. ఒక సారి పరీక్షించి చూడుడు. మీ అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Pt. Devdutt Shastri, Rajyotishi (WP-13) Jullundur City.

సందుచాక వచ్చాడు. ముందూ వెనుకూ దిక్కులు చూసుకొంటూ, వెతికిపోయిన తీగ కాళ్ళకు తగిలిరింపవట్టు, పక్కింటివాళ్ళ అమ్మాయి అటుచే చేర వటంచూసి అతిసు కొంచెం సంతోషించాడు.

“పాపా! ఇల్లా రామ్మో! కవర తీసి కళ్ళి మీనుకీల అక్కయ్యకు ఇచ్చేస్తావా?”

“ఓ! అలాగే! ఈ ఉత్తరాన్ని నుకీల అక్కయ్య పోస్టులో వెయ్యమంది. అందు చేతి ముందు ఇది పోస్టులో చేసి వెళ్ళేటప్పుడు యిస్తాను,” అంది

“నుకీల అక్కయ్య యిచ్చిందా?” అంటూ చటుక్కున ఆ పాప చేతిలోని ఉత్తరాన్ని లాక్కుని ఖంగారుగా కవరు చింపాడు మోహన్. తన మామగారికి నుకీల వ్రాసిన ఉత్తరం అది.

నువోరాజ్ క్రీ నాన్నగారికి—

నమస్కారములు. మీరు వ్రాసిన ఉత్తరం చెరిసది. ఉత్తరమా అది? రెండవాల కవరోకటి చాగా దొరికిందికదా అని, రెండు కేజీలు మీ ఇష్టం వచ్చినట్టలా రాసి వేశారు! ఒక కారణే ప్రిన్సిపాల్ గా సంవత్సరాల తరబడి ఉద్యోగం చేసిన మీరేనా ఆ ఉత్తరం రాశారు? కన్నతండ్రి కూతురికి అటువంటి ఉత్తరం రాస్తారా?

ఎవలో ఏవో వాలుగు మాటలు అన్నంత మాత్రాన అదింతా నిజమేనని నమ్మేసి మీరు నాకు ఇటువంటి ఉత్తరం వ్రాయటం మీకు అవమానంగా తోచలేదా? నాజీరాజ్ కుయ్య

సంగతి మీకు ఇచారేనా తోసింది? ఆయన నోగు విప్పిపెంజే, పచ్చని పల్కిగడికూడా భిగునుని మండిపోతుందినే సంగతి మీరు ఎగనదివా? అతిడి మాటలన్నీ నమ్మేసి రాయకూడని మాటలన్నీ రాసింది నిజంగా మీరేనా?

“వెంటనే బయల్దేరి ఇంటికి వచ్చేయి!” — ఎంత తేలిగా రాశారునామ్మా ఈ మాట! మీరు అనుకోవ్వంత తేలిగా తెలిపాయే బంధమేనా దాంపత్యమనేది? నేను మీ కన్న కూతురినే కాకమ్మ నామీద మీకు అపారమైన ప్రేమాభిమానములు వుంటే వుండవచ్చు. కాని మీరు ఒక్క విషయం— అతి ముఖ్యమైన విషయం— మర్చిపోయారు! ఏషియాలో నా మెల్కో మంగళేశ్వర మనేది కల్టబకింగ్ ఆమగుతుణంనుంచి నేను మరొకటి సాతు! వసుస్సుగోనూ, విజ్ఞానంలానూ పెన్షనరైన మీకు ఈ విషయంలో ఎక్కువగా చెప్పవలసరంలేదనే అనుకొంటున్నాను.

అదృష్టవశాత్తూ మీరు వ్రాసిన ఉత్తరం ఆయన చూడలేదు ఆయన ఉద్యోగం ఎటు వంటిది అనే విషయం నాకు అసంభవం. ఆయన ఎటువంటి ఉద్యోగం చేసున్నప్పటికీ, నాకు సంబంధించినంతవరకూ ఆయన నా భర్త. నేను ఇక్కడ ఆయనతో చాలా సుఖంగా, సంతోషంగా వుంటున్నాను. ఆయన నన్ను ఎంతో ప్రేమగా చూసుకొంటున్నారు నాకు ఏ లోటూలేదు, మీరు

గాని అమ్మగాని నా గురించి ఏమీ తెలగ ప్లాకో నక్కలేదు. అమ్మకు నా సమస్కారములు చెప్పండి.

మరొక విషయం! ఇప్పుడే చెప్పివేయ దిల్చుకోన్నాను. ఏ విషయమై తెలుసుకోవాలని అనుకొంటూ ఆశగా అమ్మ ఎగురు చూస్తూ వుంటుందో విషయమే చెప్ప దిలచుకోన్నాను. అమ్మతో చెప్పండి. ఇప్పుడు మూడో నిల!

—మీ కుమార్తె, నుకీల.”

ఉత్తరాన్ని చదివిన మోహన్ కళ్ళ వెంట కన్నీటిధారలు కారాయి “నిన్ను అర్థం చేసుకోలేక ఎంతబాధ పడ్డాను నుకీలా?” అనుకొంటూ ఇంట్లోకి పరిగెత్తాడు.

సంగతేమిటో తెలియక తెల్లబోయి చూసింది వక్కంటివారి పాప! ★

అధైర్యపడవద్దు

కాప్రీయ మెన, నిజ మెన SEX—
ADVICE పొందవచ్చును. మీకు ఉండుకొన్న లక్ష్యానులు వ్రాయుచూ, యింకా నివగాలకు వరుగు పంపేది.
డాక్టర్ రత్నంనన్, (Estd 1904)
మలక పేట బిలింస్సు, హైదరాబాద్ - 2.
(దక్కా)

“నా లైసెన్సు చూపించమంటావా కవమ్మా! భేషుగ్గావుంది నీధోరణి! క్రితంనారి కోర్టు రెల్లినప్పుడు, మీ బడ్డీదాన్ని తీసేసుకున్నాడుకదూ!”

ప్రేమపక్షి...

“చాచాగారీ...
నమస్తే! నీవు పెట్టిన గుచ్చుచాటిపోయినా
ఈ తిరం వ్రాయటానికి నాకే తీరికలేక
పోయింది. ఈ పాటికి నీకు బోలెడంత
కోపం వచ్చిఉంటుంది. అవునా? అయినా
నాకు తీరికలేక వ్రాయకపోలే నీవే
యెందుకు వ్రాయమోదమా...” మాకు
యిక్కడ పరిశీలనవసరంలేక ప్రవేటభాషి
నీరుంటి చిక్కలేను. ఏమయినా యిక
సోమవారం అంటే శత్రు బహుళా ఈ తిరం
వేయాలని యిప్పుడే మామిడి ప్రారంభం
చాను. ఈ తిరమంటే మొదలు పెట్టాను గాని
అందులో ఆచారమేదీ... మర్నీమామూలు
సమస్తే!... ఏకేమీలేం కనబడక పోవటం!
అయినా వ్రాయాలిగా... ఏదో వికేమూలు
అందుకని వ్రాస్తున్నాను.

ఈ మధ్య బందరు వచ్చాను. ఆ రోజే
నీ దగ్గరకుంచి కార్డు వచ్చింది. ఆ కార్డును
వేయలో పెట్టుకునే వచ్చాను. అక్కడ
మా చుట్టూరింటికి ఇక్కాను. ఆ యింట్లో
అందరితోనూ చాల సమయంగా ఉంటాను.
మా పిన్ని—వరసకు పిన్ని అవుతుంది...
నాజేబులో కార్డుగతుకుక్క వదిలింది. కాదనే
లోగానే వదవసాగింది. Hand writing
బట్టిచూస్తే మగవారి వ్రాతలో లేనే అని
రిమార్కు చేసింది!... అవు న వ్వా ను...
అఖర్నీ చాచాగారీ అన్న సంకేతం చూసింది.
“ఏమిటానుంచి చాచాగారీ అనే వ్యక్తి నీకెం
దుకు వ్రాసింది ఈ తిరము?” అందివత్తురూ!

“నేనేహితుణ్ణి కబట్టి...” అన్నాను
తప్పించుకుంటున్నానని తెలియనివ్వకుండా?
“అయితే నీకు అదపిల్లలతో నేనూం
యింకా...” అని అవసోయింది.

“ఆ ఈ తిరం అదేది వ్రాసిందనే యెందు
కనుకోన్నావు?...” అని యింటనే ఎదురు
ప్రశ్ని చేశాను.

“కాక మానాజే వ్రాశాడని అవసో
మంటావా?...” అంది!

“అ!...” అన్నాను.

“మానాజేలే పదో తాళిబుడాక ఫాదర్
ంటారు. ఈ తిరం వ్రాయద్దు అని ఎందుకు
స్తాడు?... ఈ తిరం వ్రాస్తేమాడా ధైర్యం
లని కోడుకుంటారా?...” నిక్క
గా నిలచెట్టి అడిగింది ఆమె! ఆమె
కం తక్కువ తప్పదా మరి!...

తప్పనిసరయి చెప్పకున్నాను.

“నా నేనే నీకు రాలు వ్రాసింది...”
అన్నాను.

“అయితే కారునిద వ్రాసిందే?...
అదపిల్లలు కవరేకానీ కార్డులు వ్రాయదుగా!
...” అంది అక్కోకిగా.

“అవును!... అది లోకానికి ఇదివరకు
సాధ్యమగునీ విషయాల్ని మరుసవర్ణచాటు
చేసేవని!... మా కేలాటిరహస్యాలులేవు...
అల్లాంటివ్వడు ఎలా వ్రాసేయేం!... సంగ
తులు తెలిసికోవటమేగా?...” అన్నాను.
ఆలోచించి.

“అయితే మరి పదో తాళిబుడాక ఎందుకు
వ్రాయద్దని వ్రాసింది? తండ్రికి తెలియ
కుండదా యీ ఈ తిరాల సంగతి?” అంది.

నాంతిత్రి

“అవును! అదే ఉద్దేశం!... తండ్రికి
యిలాటివి వచ్చవు!... ఆమె తండ్రికి
కాదు... లోకంలో విలంబిడికి తన మామయిం
యింకోకిరికి... అందులోనూ పురుషమిత్రు
నికే ఈ తిరం వ్రాయటం వచ్చదు.” అని
అందరి తండ్రియూనిద పీరిమాకుక్కు విసిరాను.

తీగలసేపు మానంగా గడిచింది. కార్డు
తీసికోన్నాను. మడిచి వత్తుకుంటూ
వేయలో పెట్టుకున్నాను. ఈసారి లాగు
వేయలో పెట్టుకున్నాను.

“అయితే అమ్మాయికి పెళ్లియిందా?...
అని మర్నీ అడిగింది.

“ఏం? ఆలా అడిగావు?” అన్నాను.

“అనా! ఏంలేదు... యెనుకుందుకు?...
అంతే!...” అంది!

“లేదు.” అన్నాను ముకసరిగ.

ఈ సమాధానానికి ఆమె అక్కర్యవదుకుం
డేమోండుకున్నాను. కాని ఆమె ఏమాత్రము
దలించలేదు. బహుశా తావాకించిన సమా
ధానంకూడ యిదే నేమో!...

“అయితే వాల్చేకుడి?...” అంది మర్నీ.

“అంటే!...” అన్నాను.

“వాల్చే కరవి?... నునవార్చేవా?...”
అంది మర్నీ.

“అ!... మానపులే!” అన్నాను గొప్పగా
అర్థంలేదు!

“అదికొడురా!... నునకులమేనా!...”
అంది.

“అ!... చాలా!... యింకా కావాలా
వివరాలు?” అన్నాను.

“అలా కోప్పడకొయ్ మిస్టర్” అంది.

“అవ్వే! వాల్చేపం చేసికే పిన్నీ?...
అన్నాను మర్నీ... లోపల బాధగా ఉన్నా!

“ఏళ్ళిట్టంటాయి?” అంది మర్నీ.

“ఇరవై...” అన్నాను.

ఆమె యెంతుకీలా నిలదీసి ప్రశ్నిచోందో
అర్థంకాకపోలేదు. ఆమెకా సాధారణత్ర్యం
ఉంది నాకా వసుత్రా ఉంది. అందుకే
ఆమె అడిగిన ప్రతి ప్రశ్నకు సమాధానం
చెప్పాను. నే నేదో ప్రణయకలాపంలో
పదానని ఆమె భ్రమించింది.

“అయితే మొదలమొదలున్నావా?...”
అంది తీతంగా.

“అ!...” అన్నాను ధైర్యంగా.

“ఏమన్నావ్?... ఒక్కసారి ఉరికి
వదుతూ.

“ఏం ఉరికివదావేం?... యెం
చదం తప్పి?...” ఎదురుప్రశ్ని చేశాను.

“అయితే ఆమెను పెళ్ళిచేసి
కొంటావా?...” అని అడిగింది.

బహుశా యిది అఖరి ప్రశ్ని కావచ్చు!
ఈ ప్రశ్నికోసమే యింతవరకూ గ్రంథం
నడిపించుకున్నాను.

“వాటాదవేం?... ఆమెను పెళ్ళిచేసి
కొంటావా?” అని మర్నీ ప్రశ్నించింది.

“అయితే పిన్నీ! ప్రేమించడం పెళ్ళి
చేసికోవడంకోసమేనా?” అన్నాను.

“మరి యింతవరకు పెళ్ళి చేసికోక పోవ
టాన్ని కారణం?” అంది.

“ఎవరూ? ఆమెయో?... నేనా?...”
అన్నాను.

“ఇద్దరూను...” అంది తానేదో
రహస్యం కనిపెట్టినట్టుగా.

“చాల పెద్ద ప్రశ్న! అది వ్యక్తిగత
విషయాలకు సంబంధించినది. నేను పెళ్ళి
తెనుకోకపోవటానికి కారణం నీతో చాలా
పాడు చెప్పాను. ఇకపోలే ఆమె విషయం...
నాకు తెలియదు...” అన్నాను.

“అయితే యెప్పుడూ తెలిసికోలేదా?...”

“తెలిసికోవార్చిన అవసరం కనపడ
లేదు...” అన్నాను.

“అయినా ఆమెను ప్రేమిస్తున్నావు...
అవునా!...” అంది మర్నీ అఖరిసారిగా.

“అ!... యింకా గట్టిగా చెప్పవా?...”
అన్నాను.

“మరియితే ఆమెను పెళ్ళిచేసికోవడం
నీ కష్టమేనా?...” అని ప్రశ్నించింది.

“అలా...చించాలి...” అన్నాను.
 “ఎంతో?...అమెతో నా?...” అంది!
 చక్కటిప్రశ్న!...ఎంతో చాడకర్ణంగా
 ప్రశ్నించింది.
 “అవును...ముందు నా అంగుటనే నాలో
 చించుకుని ఆ తర్వాత ఆమెతో ఆలోచిం
 చాలి...” అన్నాను.
 “ముందు నువ్వాలోంచుకున్నావా?...”
 అంది.
 “ఇంతవరకూ నాకా ఆలోచన కలగలేదు
 ...” అన్నాను.
 “పోనీ యిప్పుడడుగుతున్నాను నేను.
 అలాచించి చెప్పగలవా?...” అంది.
 “అంత తొందరపడి ఏ నిర్ణయానికీ
 రాలేను...” అన్నాను.
 “ఈ విషయాన్ని మీ ఉత్తరాల్లో
 ఎప్పుడూ వ్రాసుకోలేదా?...” అంది.
 “మాకీ ప్రసక్తి యంతవరకు రాలేదు.
 అయినా ఆమెకలాంటి ఉద్దేశం ఉందోలేదో
 ...” అన్నాను...
 “ఆమెను ఒప్పించే భారం నాది...
 నీకంగీకారమేనా?...” అంది.
 పాపం!...నన్ను ఒక యింటివాణ్ణి చేయా
 లని ఎంతగానో తాపత్రయపడుతున్న ఎంతో
 ఖండి శ్రేయోభిలాషుల్లో ఈమె ఒకరు.
 అందుకే ఆమెను వారించలేక పోయాను.
 కాని నేను యెందుకు పెరి చేసికొంటున్నా
 నో నా ఆశయమేమిటో ఏ ఒక్కరికీ పరిగా
 అర్థం కావటం లేదు.
 “అయినా ఆమెది మనశాఖకాదుగా!..”
 అన్నాను
 “నీకీ సలహా జాతివతి భేదాలేలేవుగా!...”
 దెప్పిచాడింది!
 “అయినా మన పెద్దలకుంటాయిగా.”
 తప్పించుకున్నాను.
 “ఆ సంగతి నేను చూస్తాను...” హామీ
 యిచ్చింది.
 “ఒక వేళ ఆమె అంగీకరించక పోతే?”
 అనుమానంగా అన్నాను.
 “నీ కోరికగా తెలియపర్చు...” అంది.
 “నిరాకరిస్తే—” అన్నాను.
 ఆమెకేం అర్థం కాలేదు...ఏం మాట్లా
 డాలో తొందలేను.
 “అలా నిరాకరించేదాన్ని ప్రేమించడ
 మెందుకు?...” కొంచెం చిరుకోపంగా
 అంది.
 “మన కోరికలను తీర్చేందుకా స్త్రీలను
 కాని, పురుషుల్ని కాని ప్రేమించడం!”
 అన్నాను.
 “మరయితే యెందుకంటావ్?” అంది!
 “పారపడుతున్నావు పిన్ని!... నేనా
 మెను స్నేహితురాలిగా గౌరవిస్తున్నాను.”
 “నీ విచ్చే గౌరవాన్ని తిరస్కరించి
 నిన్ను నిరాకరించి నా ఆమెను గౌర

విస్తానా?” తీవ్రంగా అడిగింది.
 “అ...నిన్ను గౌరవించినట్లుగానే!...”
 అన్నాను తడవుతోకుండా.
 పిన్ని తెలవజూయింది. నిరాంతర పోయింది.
 నీం మాట్లాడాలో తెలియక పిన్ని చెప్పింది.
 “నిన్ను అపార్థం చేసికొన్నానురా?...”
 అంది జాలిగా.
 “అది మానవ సహజం...యింకా చేపితే
 కూడానీ సహజం...మరేం పర్యాలేదులే...
 అయినా యీ రోజు నీమాటాన్నీ నేనొక
 విషయాన్ని గురించి ఆలోచించాల్సి ఉం

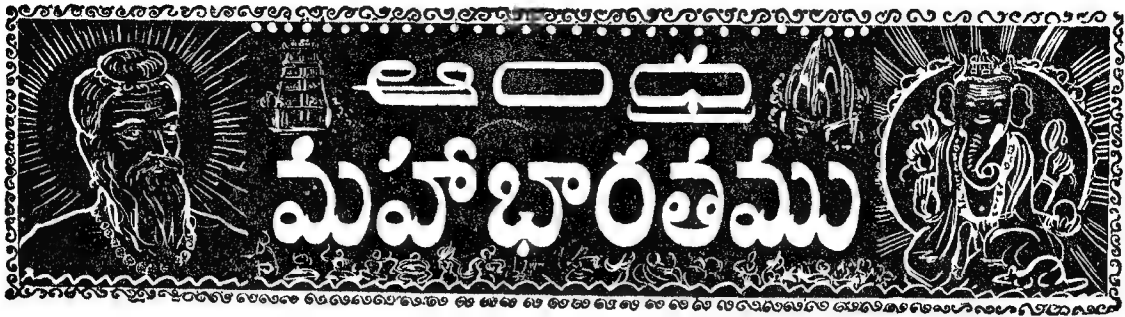
దని నిశ్చయించుకున్నాను...” అన్నాను.
 “నీది మా నిగ్రహమే వబుద్ధిరా!...”
 అంటూ కాఫీ అందిచ్చింది!
 కాఫీ తాగి అక్కడినుంచి వచ్చేవాను.
 —ఇదీ జరిగిన విషయం!...చారుణీ!...
 ఇప్పుడు నీకు వ్రాస్తున్నాను. జరిగిన విష
 యాన్ని విశదంగా...శ్రీదగ చదువుకొని నీ
 అభిప్రాయాన్ని, ఉద్దేశ్యాన్ని తప్పకుండా
 వ్రాసావని ఆశిస్తున్నాను.
 వచ్చేవారం నీ సమాధానం కోసం
 యెగురు చూడనా?” ★

దేహకాంతిని రక్షించే సబ్బు

విశేషగుణముగల నురుగుతో కూడిన
తాతావారి యు-డి-కోలోన్ సబ్బు

తాతా అయిర్ మిర్చి
కంపెనీ లిమిటెడ్

[ఆదిపర్వము — తృతీయాశ్వాసము]

మ. అవిచారం బని పల్క నోడెదము ధర్మాభిజ్ఞ నీయగ నం
భవుఁ డత్యున్న తశ క్రియుక్కుఁడు మహిభార ప్రగల్భుండు భా
ర్గవదాహిత్రుఁడు పాత్రుఁ డీయదుఁడు లోకభ్యాతుఁ డుండంగ నీ
భువనేశత్యభరంబుఁ బూన్యఁ దగునే పూర్వు జఘన్యాత్మజున్.

వ. అనిన వారల కయ్యయాతి యిట్లనియె.

క. యదుఁ డగ్రతనూజుఁడు నా, హృదయనముద్భవుఁడు వాఁడయిన మద్యచనం
బిది యేటిది యని కడు దుర్మదుఁడై చేయక కృతావమానుం డయ్యెన్.

క. తనయుండు దల్లిదల్లడులు, పనిచినపని నేయఁడేని పలు కెడలోఁ జే
కొనఁడేని వాఁడు తనయుం, డనఁబడునే పితృధనమున కర్హుం డగునే.

క. పూరుఁడు గొండుక యయ్యును, భూరిగుణశ్శ్రేష్ఠుఁడును సుపుత్రుఁడు నవనీ
భార సహిష్ణుఁడు నాతఁడ, కోరిన కార్యంబుఁ దీర్చి కుశలుం డగుటన్.

వ. నాజరాభారంబుఁ దాల్చిన పుత్రుండ రాజ్యంబున కర్హుండును వంశకర్తయు నగు నని శుక్రువచనంబును నిట్టిద యని
యయాతి ప్రకృతిజనంబుల నొడంబటిచి పూరు నఖిల భూభారధురంధరుం జేసి యదువభృతులఁ బ్రత్యంత భూము
లకు రాజులం జేసి తాను వేదవేదాంగపారగు లయిన బ్రాహ్మణులతోడం దపోవనంబునకుం జని యందుఁ గండ
మూలపలాశనుం దై వన్యంబు లయిన పలంబుల హవ్యకవ్యంబుల సగ్నిభట్టారకుం చిత్పదేవతలం దనుపుచు వాన
ప్రస్థవిధానంబు దప్పక శిరోంచవృత్తినతిభిభుక్తశేషం బువయోగించుచు నియతాత్ముడై జితక్రోధాదివర్గుండును నయి
నహానవర్షంబులు దపంబు పలిపి సర్వసంగ విముక్తుడై సర్వద్యుంధ్యంబులును విడిచి ముప్పదియేండ్లు నిరాహారుం
డయి యొక్కయేఁడు వాయుభక్షకుండయి పంచాగ్ని మధ్యంబున నిలిచి యొక్కయేఁడు నీటిలో నేకపాదంబున నిలిచి
మహాఘోరతపంబు నేసి దివ్యవిమానంబున దేవలోకంబునకుం జని యందు దేవర్షిగణపూజితుండై బ్రహ్మ
లోకంబునకుం జని యందు బ్రహ్మర్షిగణపూజితుండై యనేక కల్పంబు లుండి క్రమ్మఱ నింద్రలోకంబునకు వచ్చిన
నిందుండు వానిం బూజించి యిట్లనియె.

ఆ. కొడుకుజవ్వనంబుఁ గొని నీవు నిజరాజ్యభూరిభరము వానిఁ బూన్చునప్పు
డతని కెద్ది గజపి తని యడిగిన హరి, కయ్యయాతి యిట్లు లనుచుఁ బలికె.

యయాతిపూరునకు బోదించిన నీతులు

క. ఎఱుక గలవారిచరితలు, గజచుచు నజ్జనులగోష్ఠిఁ గడలక ధర్మం
బెఱుఁగుచు నెఱిగినదానిని, మఱవ కనుస్థించునది నమంజనబుద్ధిన్.

క. ఇచ్చునది ధనము పాత్రున, కచ్చుగ నొగు వేడ కుండునది యభిముఖు లై.
వచ్చినయాశాఢుల వృథ, పుచ్చక చేయునది సర్వభూతప్రీతిన్.

క. మనమునకుఁ బ్రియంబును హిత, మును బధ్యముదధ్యమును నమోఘముమధురం
బును బరిమితమును నగువలు, కొనరఁగఁ బలుకునది ధర్మయుతముగనభలన్.

సీ. వదనబాణాననవ్యక్తము క్తము లైన, పలుకు లన్గుడువాఁడి బాణతతులఁ
బరమర్మలక్ష్మ్యముల్ పాయక భేదించు, చుండెడు దుర్జన యోధవరుల

- కడ నుండ కున్నది కరుణ యార్జవ మక్ష,జయము సత్యంబును శమముశౌచ
మనునవి యెద నిల్పునది శత్రుషడ్వర్గ జయమందునది శుద్ధ శాంతబుద్ధి
తే. మదముగామంబుగ్రోధంబు మత్స్యంబు, లోభమునుమోహమునుననులోనినహజ
వైరివర్గంబు నొడిచిన వాఁడయెడుచు, సత్రమంబున వెలుపలి యహితతతుల.
- వ. అని పూరుం గఱపితి నమ్మహాపురుషుం దొరులకుఁ గఱపునట్టిసర్వగుణసంపన్నుం డనిన విని యింద్రుండు వెండియు
నయ్యయాతి కి ట్లనియె
- క. ఏమితవం బొనరించితి, భూమిశ్వర పుణ్యలోక భోగంబులఁ దే
జోమహిమ ననుభవించితి, సామాన్యమె శతనవాన నంపత్సరములే.
- వ. అనిన నయ్యింద్రున కయ్యయాతి యి ట్లనియె.
- క. సుర దైత్య యక్ష రాక్షస, సర భేదర సిద్ధ మునిగణ పవరులభా
సురతపములు నాదగుదు,వృక్షర ఘోరతపంబు సరియుఁ గావమరేంద్రా.

ఇంద్రుండు యయాతిని స్వర్గలోక బ్రహ్మచారి జేయుట

- వ. అని తనతపోభిమానంబున మహద్బలతపంబు లవమానించి పలికిననయ్యయాతి గర్వంబునకు నహింపక ఇంద్రుం
డరిగి నీకుదేవలోకమఖానుభవంబులందుఁ బుణ్యసమాప్తి యయ్యె నీగర్వంబు ని న్నింత పేసె నింక నధోలోకంబున
కరుగు మనిన వాడును మనుష్యలోకంబునకుం బోవ నోవ సంతరిక్షంబున నద్భువనంబున సత్సంగతీసుండునట్లుగా
నాకుఁ బ్రసాదింపు మని ఇంద్రుననుమతంబు వడసి.
- తే. అంతరిక్షంబువలన దిగంతరములు, వెలుఁగఁ జనుదెంచు నాతని విమలదీప్తి
సూచి నద్గణములు గడుఁ జోద్య మంది, రుదుతరద్యుతి యిది యేమి యొక్క యనుచు.
- వ. అంత నయ్యయాతి దోహిత్రులైన యష్టకుండును బ్రతర్కసుండును వసుమంతుండును నౌగినదం డయినశివయు నను
వారలు నద్భువననివాసులు దమయొద్దకుం జనుదెంచినయయాతి నధిక తేజోమయు ననంతపుణ్యమూర్తింగని నిన్ద్ర
స్నేహంబుననఖ్యాగతపూజల సంతుష్టం జేసి నీ వెవ్వండ వెందుండి యేమికారణంబున నిందులకు వచ్చి తని యడి
గిన వారలకు నయ్యయాతి యిట్లనియె.
- క. అనవద్యధర్మచరితంబున నున్నతుఁ డైననహుషు పుత్త్రిండఁ బూరుం
డనుమధ్యమలోకేశ్వరు,జనకుండ యయాతి యనఁగఁ జనియెడువాఁడన్.
- క. అమితతపోవిభవంబునఁ, గమలజలోకంబు మొదలు గాఁ గలసురలో
కములందుఁ బుణ్యఫలములఁ, గ్రమమున భోగించి యింద్రుకడ కేఁజనినన్.
- క. సురపతి నాతపమున క,చ్చెరువడి నీతపముపేర్కొని జెప్పమ యనినన్.
సురసిద్ధమునీంద్రతప,శ్చరణులు నాతపముతోడ సరిగా వంటిన్.
- చ. అమరవిభుండు దాని విని యల్లి మదంబున నుత్తమావమా
నము దగునయ్య చేయ నని నన్ను సభోభవనప్రపాతసం
భ్రమవివశాత్ముఁ జేసె నది పాడియ యెందును నల్ప మయ్యు ■
ర్యము బహుకాలనంతతపఃఫలహాని నొసర్ప కుండు నే.
- వ ఇట్లు కుపితకతమఖవచనపడిడుండ నయి తదాదేశంబున నద్భువనంబునకు వచ్చితి ననిన నాతండుదమకు మాతా
మహం దగుటయు సతనిమహత్త్వంబును సార్వలోకికత్వంబును సర్వజ్ఞానసంపత్తియు నెఱింగి యష్టకాదులు పకల
ధర్మాధర్మంబులు సుగతిదుర్గతిస్వరూపంబులు జీవులగర్భోత్పత్తి వ్రకారంబులు వర్ణాశ్రమధర్మంబులు నడిగిన వారల
కయ్యయాతి యిట్లనియె.
- అ. సర్వభూతదయకు సత్యవాక్యమునకు, నుత్తమంబు ధర్మ మొం డెఱుంగ
నొరుల నొప్పి కోడ కువతాప మొనరించు,నదియు కడుసధర్మ మనిరి బుధులు.
- అ. వేదవిహితవిధుల నాదరించుట యూర్ధ్వ,గతికిఁ దెరువువిధులఁ గడచి యెందు
నాఁగఁబడినవాని లోఁగక చేయుట, యధమగతికిమార్గ మనిరిమునులు.

రెండో ఫారంలో ఒక నాడు—టీ చదు
రా లేదు. కౌసంతా గోలగావుంది.
నిమల కౌసుకి మానిటరు. పదకొండేళ్లుం
టాయి. ఎటెం డెస్క్ రిజిమరు తీసి వెటపెట్టింది.
అలమరులోంచి సిరాబుడి, కలం, తెల్ల కాగిత
త బుక్కు తీసి బలమీద పెట్టింది. స్కేలు
చెల్చేపుచ్చుకుని నిల్చున్నది బలదగ్గరే.
రేణుక అప్పడే వచ్చిందిలావుంది. విమల
దగరకువచ్చి, బల కౌసుకుని నిలబడి ఏవో
చెప్పడం మొదలుపెట్టింది. పద్నాలుగు
సంవత్సరాలుంటాయి అపిల్కి. “అనుగో
టిచదు” అన్నాడు ఎవరో. చటుక్కున తన
నీటుదగ్గరికి పగుగల్గిపోయింది రేణుక.
ఆమె చెయికిగిరి మూత లేని సిరాబుడి ప్రక్కకి
వోర్చింది. సిరాబుడికి అటెండెన్సు రిజిమరు
పేజీ అంతా తిడిసింది. వెనక్కి తిరిగి చూసిందే
కానీ రేణుక—పరుగెత్తుకుంటూ తన చెంచు
దగరకు వెళ్లింది. విమల చూసింది. బుడిచి
రిజిమరు తుడవసాగింది.

సిలలంతా గట్టిగా వున్నారు. సిరా
ఎల్లాబుడికిందో ఎవరికీ తెలియకు. మన జెస్టి-
టీచరు వచ్చింది. అంతా లేచి నమస్కారం
చెప్పారు. కానీ అందుకోలేదు టీచరు.

“ఎందుకు పారబోకావు సిరా?” గట్టిగా
అడిగింది. విమల ఉలిక్కిపడింది. తన చెంచి
దగ్గరికి వెళ్ళబోయింటే టీ చదు అనింది.
“ఏమిటి అల్లామాస్తావు? రిజిమరు అంతా
పాడైపోలేదా? సిగరెదూ మానిటరువై
యిండి యిల్లాంటిపని చేయడానికి? పరి
శుభ్రత లేనిప్పటికీ చెయ్యిస్తావు!”

విమలకళ్ళల్లో నీళ్లు తిరిగాయి. రేణుక
ఎక్కడో చివరి చెంచీలో వుంటుంది. ఇద్దరికీ
ఎక్కువన్నీ చూడడా లేదు. వెనక్కి
తిరిగి చూసింది విమల. రేణుక తనని కాస్తా
ఎక్కడో చూస్తోంది.

“నేను... టీచర...”

“ఏమిటి ననుకుతావు? ఎవరి మీదో
త్రోయాలని ఎందుకు చూస్తావు? నేను
చూడలేదా కళ్ళతో? ఛీ! ఏది చెయ్యి!”
స్కేలు చెల్లిన తిగిలింది అరచెతికి.

“ఫోన్ నువ్వొక మానిటరుని కావు.” అమ్మ
అన్నానా గట్టిగా అనుకోలేదు విమల. గ్రుడ్డలో
నీరు క్రుక్కుకుంది. మాటాడకుండా వెళ్ళి
పోయి తన పీటలో కూర్చుంది.

కౌసు జరుగుతుండగా రేణుక చూసింది
మెలిగా తిలెత్తి. విమల లెక్కలు చేస్తోంది.
పాపం, చెబ్బలిన్న దే అనుకుంది. ‘ఏమోయీ,
నాకు భయం చేసి వూరుకున్నావోయీ,’ అని
విమలతో చెప్పాలనుకుంది. ఇంటర్వ్యూలో
కలిగారు. కానీ ఆ ప్రయత్నం గా తల వంచు
కుని ప్రక్కకు వెళ్ళిపోయింది ఆమె.

పాపం కాలం—ఇంటికి వెళ్లేప్పుడు
టిచరు దగ్గరికి వెళ్ళి లెక్కల పుస్తకంలో
సంతకం పెట్టించుకు వచ్చింది. ఇంకెవరూ
లేరు గదిలో. ‘సిరాపారబోసింది విమల
కాదు. నేను,’ అని చెబుదానునుకుంది.
కానీ—ఎవరో వచ్చేవారు యీలోగా.

వహించని సూక్ష్మ నకరాలి

“విమలా, విమలా!” అని పిలిచింది రేణు గేటుదగ్గరన్న విమలని. విమల అగి వెనక్కి తిరిగిచూసింది. రేణు దగ్గరకి వెళ్ళింది. “మరే...మరి, నీహిందీపుక్షం యివ్వవూ?” అంటే అవగలిగింది.

ఆ రాత్రి రేణుకి ఏమి తోచలేదు, పాపం విమల తనకోసం— నేను కాదండీ. రేణుకే అదైనా అవలేదు తనకోసం చెప్పి తిన్నది. తైగా నలుగురిలో వీవాటూ తిన్నది. తను ఎల్లాగ చెప్పడం ఆ అమ్మాయికి?...

■ తరువాత మూడు సంవత్సరాలు గడిచాయి. విద్యాభారం వరకు ఒక స్కూలులో చదివారు రేణు, విమల. ఎప్పుడైనా మాట్లాడుకునేవారు...విమల మామూలుగా కవులూ చూసేది ఎప్పుడైనా రేణుకి విమల చూసేవిప్పుడల్లా అదే పంగతి జాపకంవచ్చేది. ఇంకెవరికీ తెలియకాకుంటే తను పారబోసి నట్టుపెరిచింది. తెలిసికూడా విమల చైట పెట్టలేదు. పాపం!

రేణుకు పదవరే సంవత్సరాలు వెళియి విదవభారం పరిశీలి మాన్యు నేప్పటికి—మిగిలిన బాధలు, నమతలు, తాపత్రయాలతో పాటు— ఇదొక చిన్న బాధ వుండేది. విమల మర్చిపోయిందేమిటి చెప్పాలనుకునేది. కానీ— ఎందుకు మర్చిపోవాలి? తన మూలంగా కాదు అవమానంకూడా జరిగింది? ఎన్నెన్నిమాటలన్నది టీచరుకి?

‘నన్ను తమించు విమలా!’ ■ నేనందుకు ధైర్యం చాలడంలేదు—ఇంక ఎన్నెనా మాట్లాడకలుగుతోంది కానీ—ఈ విషయం వచ్చేసరికి ధైర్యం చాలడంలేదు.

ఇంటకు, బి. ఏ. కూడా తేజవాడలోనే చదివింది రేణుక. విమల విదవభారం కాగానే వేరే వూరు వెళ్ళిపోయింది. మద్రాసు, కోయంబతూరు (పాంతాలపుంటూ వచ్చారు వాళ్ళివాళ్ళు. రేణుక ఎల్ ఎల్. బి.కి హైదరాబాదు వచ్చేసింది. ఎల్. ఎల్. యం. లో చేరింది. తరువాత విమల జాడ తెలియదు అమెకి.

రేణుకకి హైదరాబాదు హాస్టల్లో స్నేహితులు లేకపోలేదు. అందంగా, పాడుగా వుండే రేణు అంటే అంతా యిష్టపడేవారు. రాత్రిపు పనులకు, చిన్న తనమంతా యిననం చేసుకొనేది ఆమె. తల్లి, తండ్రి జాపకం వచ్చేవారు. ఎన్నాళ్ళు యీ హాస్టల్లో అనుకునేది చిన్నతనం స్కూలు, ఆ ఆటలు, స్కూలులోని పెద్ద మర్రి చెట్టు, దాని క్రింద డ్రిలు - అన్నీ జాపకం వచ్చేవి. మంచార చెట్టుదగ్గర పైపు - దాని క్రింద కాళ్ళుపెట్టుకుని ఎంతో తీసేది కాదు తను, పనిమనిషి కేకలేసేది.

ఇవన్నీ స్మృతులే బిటితో పెనవేసుకుని ఒక చిన్నపిల్ల, పూల గౌను తొడుక్కుని, రెండు జడలు వేసుకున్నపిల్ల - ఆ తరువాత ఆ పిల్ల పెద్దది ఓజీలు వేసుకున్నది, వీరలు కటింది. కానీ రేణు స్మృతిలో మాత్రం అపిలే - ఎర్రగా కందిన ఆ పిల్ల చేయి, గ్రుడ్డలో నీరు ముక్కుకుని, కిక్కురు మనకుండా కూర్చున్న ఆ విమలే కనుపిస్తుంది. రేణు కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరుగుతాయి యిది తల్తుకోగానే. కుక్కపిల్లని కొడితే - మన నేమీ చేయను, కాళువాకి, కాళిదగ్గరే పడుకుంటుంది. దాని కళ్ళల్లో నీళ్ళు నిలుస్తాయి. అలాగే విమల.....

రేణుకి ఎవరేని బాధగా వుండేది మనస్సులో. నిజానికి ఏమంత పెద్దవిషయాల అనిసమాధాన పరచుకోవడానికి నిలుకొనటం కనుపించేది యిది. ఎక్కడుండో విమల? తనను తమించుచు? ఇప్పుడేమనుకుంటే ఏం లాభం? కలిగించిన బాధని ఉపశమింప చేసే అవకాశం చేజారిపోయింది అనుకునేది రేణు.

ఒక సాయంకాలం కాళి జీ నుంచి వచ్చి పుస్తకాలు బల్లమీద పడేసింది. రేణు మొహం కడుక్కోడానికి తువ్వలు తీసుకుని వెడతోంది. అద్దం క్రింద ద్రాయరులో పోపుతీసుకుంటూ అంంలో చూసుకుంది. ఎర్రచూరం కొంచెం చెదిరినటుంటే ముందుకు నుగి చిటికెన వేటితో సరిచేసుకుంది. తన వెనకాల బల్లమీద వస్తువులు కనిపిస్తున్నాయి. అదంతా కోరి మూట్ కేసు కనుపించి వెనక్కి తిరిగింది రేణుక. ఎవరిదాయది అనుకుంటూ దగ్గరగా వెళ్ళిచూసింది. యస్. విమల M. A. వున్నది. ఆ మూట్ కేసుకి ఒక మూలగా బంగారురంగు అత్తరాలతో విమల! ఎందుకో రేణుకుండేలు వేగంగా కొట్టుకోవ్వాయి. ఎవరిదో యీ నూటుకేసు! కొంచెం సేపు పరిశీలించానీ చెప్పలు వేసుకుని వరండాలోకి వచ్చింది ఆమె.

“మనరూములోకి యింకా ఎవరైనా వస్తున్నారాయుందిరా!” అనడిగింది మెట్లమీద కూర్చున్న రూమ్ మేటుతో. ఇందిర వెనక్కి తిరగలేదు. “అవును విమలట, మీ చేపు అమ్మయ్యే. P. H. D. చేయడానికివచ్చింది.”

★ మా నం వ హించని మనస్సాక్షి ★

రేణుక పరధ్యానంగా వెళ్ళి ముఖం కడుక్కుని వచ్చింది.

“ఎలా వుండేమిటి?”

“నీకు మలేనే పాడుగా, అందంగా వున్నదిలే...అదుగో వస్తోంది.”

తేతాకువచ్చుచిరే, ఎర్రని చెప్పలు, చేతిలో ఫైలు, విమలవస్తోంది. రేణుపరీక్షగా చూసింది. ఆ మెకి ఆ తుతగావుంది. విమలకి అవును చిన్నవాటి విమలే. ఆ అమ్మాయే రేణు అర్థంలేని గాభరాతో గదిలోకివచ్చింది. అదం దగ్గర నిల్చుంది. ఖంగారుగా కుంకం తీసిపెట్టకుంది నుదుట. ఎలాగ విమలని ఎదుర్కోవడం? బాల్య స్నేహితురాలిని చూస్తే ఆనందం కలగడంలేదా? లేదు, భయం వస్తోంది.

అమృతసంజీవిని మాత్రం

గర్భిణులు ప్రసవించువరకు సేవించిన సుఖప్రసవము, ఆరోగ్యసంతానము కలుగును. వేవిళ్ళి, నిస్త్రాణ, పాలిపోవుట నివారించి ఉత్పాదము, సరముల పటుత్వము కలుగజేయును. నెలకు రు 3

ఉదరాంతరి

చంటిడిల లివర్ స్క్లెన్ వ్యాధులు సమస్త ఆనాసలు నివారించును. అజీర్ణము, కడుపుబ్బరము, ముక్కుచు విరేచనముగలు నివారించి, బలము, రక్తవృద్ధి కలిగించును. నెలకు రు 2

బాలాజీర్ణవర్తి

8 సం॥లు దాటిన పిల్లలకు తరచు కలుగు అజీర్ణము, కడుపుబ్బరము, నీళ్ళ విరేచనములు తెల్లగా పాలిపోవుట, క్రమముగా కృశించుట వారిని రక్తవృద్ధి, బలము కలిగించును. నెలకు రు 1-

శతమూలికాదిలేహ్యము

ఇది సుఖ మేహ వ్యాధులు, ఎరువు, తెలుపుమచ్చలు, బగ్గలుమాన్చి రక్తము వృద్ధిపరచి బలము, సరముల పటుత్వము కలిగించును. స్త్రీలబుతుబాధలు, అమిత శాస్త్ర నివారించి తిప్పక సంతానము కలుగజేయును. లోహక్రొటకసింధూరముతో రు. 40 రు 18.

శ్రీ భుజంగరాధైర్యద్యశాల

తాళ్ళరేవు, తూర్పుగోదావరి.

విమల వచ్చేసింది రూములోకి. తనవి గురువడుతుందో లేదో. “ఈ విడేనండి మా ఫ్రెండు రేణు LL. M. చదువుతోంది” ఎర్రబడుతోంది రేణుముఖం. కాని వెక్కిరిసింది.

“నమస్కారమండి ఇందిర యిప్పుడే చెబుతోంది మిమ్మల్ని గురించి,” అన్నది విమలకొన్నపు మానంది.

“మీరు—నవ్వు రేణుక. అవును. లెజవాడలో ఐదోఫారం వరకు మనం class mates కామా?”

రేణుక నవ్వింది. “పొరబడుతున్నారనుకుంటాను. నేను ఎప్పుడూ లెజవాడలో చదవలేదు. మాది విజయనగరం,” అన్నది.

విమలనమ్మలేకుండానే చూసింది రేణుక వంక.

“ఏమో. మా రేణు - సరిగా యిదేమీ. బాగా పోలికలు కనుపిస్తున్నాయి. ఏమాలెండి, ఇంతగా పోలికలున్న మనుష్యులు కూడా వుంటారు కాబోయి,” అన్నది వేణుమా.

“కావచ్చు. చిన్నవాడు కాకపోతే ఏమిటి? ఇప్పుడు మాత్రం స్నేహితులం కాకూడదా? పదండి టీ తీసుకుందాం” అన్నది రేణు.

విమలతో ఎన్నో ఖబుర్లు చెబుతోందన్న మాటేగానీ రేణుకి అంతర్భావంగా ఆలోచన సాగుతూనే వుంది తనెందుకని అబద్ధమాడింది? భయమా విమలనిచూస్తే? విమల తన సలగురిలో నిలచెట్టి. తను చేసినదంతా చెప్పి, గొలచేస్తుందా? ఏమో, ఎంత చిన్నదైతే సేం తను తిప్పించిన మాట వాస్తవము. పిరికిగా, మోసకారిగా ప్రవర్తించిన మాట నిజం.

టీత్రాగుతూ విమలనే పరీక్షగా చూస్తోంది రేణు. సరిగ్గా తనంత పొడుగే వుంది! చిన్నప్పుడు బాగా పొట్టిగావుండేది తనకంటే, మంచిరంగుకూడా వచ్చింది. టీకప్పు తీసుకున్న ఆ చేతులు ఎంత గులాబీగా, కాంతివంతంగా వున్నాయి? ఇంత అందంగా వున్నదే విమల అని అనుకుంది.

విమల నవ్వింది. “ఏమిటి అంత పరీక్షగా చూస్తున్నారు? మీ ముక్కుదా అనుమానం కలుగుతోందా, మీ చిన్నవాటి క్రౌంచుమేటు నేమోనని?” అన్నది.

రేణు నవ్వేసింది. “విజ మేనం దోయి. మీరు విజయనగరంలో వుంటే అల్లానే అనుకోవలసి వచ్చేది.”

టీత్రాగివతర్వాత రేడియోదగ్గర, ఆ తర్వాత వరండాలో మెట్లమీద, రాత్రి భోజనాలదగ్గర ఎన్నో మాట్లాడుతున్నారు రేణు, విమల. పినిమాలు, కథలు, నాటికలు,

పి. హెచ్. డి. కోర్సు—ఏవేవో మాట్లాడుకున్నారు. మధ్య మధ్యలో రేణుకి విమలని చూస్తే అనుమానం కలిగేది—తను అబద్ధమాడుతున్నట్లు కనిపెట్టేస్తుంది చేమానని.

* * *

రెండు నెలలు గడిచాయి. ఫీబ్రవరి నెలలో అందరూ మాదావిడిగా వున్నారు పరీక్షల చదువులో. రేణూ, విమల జతగానడుస్తుంటే అందరికీ మాడిమచ్చటగావుండేది. ఒకేయెత్తు, ఒకేచాయ, మాందాలయిన నడక—వాసం వేది వాళ్ళ కలయిక.

రేణు ప్రైవేటు వున్నప్పుడు స్నేహంగా మాట్లాడేదే కానీ తనమూలంగా ఒక నాడు తిట్లెత్తిస్తే ఈ అమ్మాయి అనుకునేది. అంతపరాభవం జరిగినా—ఆ తరవాతి మూడు సంవత్సరాల పరిచయంనూ ఒక్కనాడైనా అన్నదీ తనతో ఏవోయి యిల్లా చేశావు? అని. ఎంత ఉదారంగా వున్నది ఆ అమ్మాయి ప్రవర్తన. నిజంగా తను ఆ నాటి రేణుక అని తెలిస్తే ఒక్కక్షణం మైత్రీ నెలపుతుందో? ఒక చిన్నియక్క—చిన్నారిమచ్చ చెరిగి, బ్రహ్మాండమై, ఒక గొళ్ళమంతే కనుపిస్తోంది రేణు కళ్ళకి.

“రేణూ, ఒకమాట చెబుతాను గానీ కష్టం కలిగించుకోకుండా వుంటావా? అన్నది ఇందిర ఒక నాడు.

“ఏమిటి?”

“మాడు-విమల రోజూ ప్రాగ్భావంవ తర్వాత హాస్టల్కి రావడం, ప్రతిసాయం కాలం బెటిల్కి వెళ్ళడం వారెన్నుకి నచ్చడం లేదు. ఎంత రిస్పెన్సివ్గాడెంటు ఆ లేమాత్రం దిసిపిను ఉండవల్సిందేదా, యింతరాత్రి వకు ఏమిరిస్పెన్సి? అంటోంది ఆదిత. నీతో చెప్పుమన్నది సంగతి నవ్వు వూరికి కచ్చ పెట్టుకోకుండా తనకి మెల్లిగా చెప్ప,” అన్నది ఇందిర.

విమల ఆలస్యంగా రూముకి చేసుకున్న సంగతికూడా గమనించలేదు తను. ఎందుకో యింత అనుమానం పిల్లిందరికి, ఏమిలోకం! అనుకుంది రేణుక...

ఒక రాత్రి పదిన్నర అయింది. దోమ తెర వేసుకుని పడుకోబోతూ, “విమల యింకా రాలేదే?” అనుకుంది రేణు. వాచితీసి దిండు క్రిందపై, తిలో పూలుతీసి వాసన చూచుకుంది. హాస్టల్లో అన్ని గదులో దీపాలు వెలుగుతూనే వున్నాయి. ఈ యిందరైతే పడుకుంది గానీ, అంతా చదువుకుంటూనే వున్నారు. ఇవాళ్ళు విమలకి చెప్పేయాలి, తను ఆ చిన్నవాటి రేణుకనని, తను ఆ మెకి పరాభవం కలిగించినందుకుగాను, ఆ మె చేయనిపనికి శిక్షపొందవలసి వచ్చినందుకుగాను ఎన్నిసార్లు పశ్చాత్తాప పడిందో— అంతా చెప్పేసుకోవాలి.

పదియైదే అయింది. వరండాలో

మూరింగా అడుగులదప్పుడు, చెప్పుల మోత అయింది తనగది తలుపు ఒక్క ఉంటువ తేగుచుకోవడం, విమల గదిలోకి వచ్చి, మోత తీసి మంచంమీద వేయడం జరిగాయి. రేణులేని దోమతెర తొలగించుకుని బైటికి వచ్చింది. విమల ముఖమంతా ఎర్రగావుంది. సుదుటిమీద తడివుంది. ముంగురులు వ్రేలితో త్రోసుకుంటూ, ఆయాసపడుతోంది.

“ఏం విమలా, పరుగెత్తుకు వచ్చావా ఆయాసపడుతున్నావు?” అన్నది.

“అవును. ఆ చాకీదారు మాకాడు నన్ను. ‘కాన్ హైలీ’ అంటూ రేచి వచ్చాడు. పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చేకాను. వాడు గురు పట్టి వుంటాడంటావా?”

రేణుకి యిది విమి భాగుండలేదు. “ఇంత ఆలస్యమయిందే? మెయిన్ గేటు మా సేసి లేదా?” అన్నది.

“లేదు. పదకొండు కాలేదుగా—మంచి స్పీడులో కారు లోపలికి వచ్చేసింది. కారు చప్పుడుకి కూడా కదలేకు చాకీదారు నేను తలుపుతీసుకుని వాడిగదిలోంచే యివరలికి వచ్చాను. మాతాత్తుగా రేచి మాకాడనుకుంటాను. నేను ఆ చెట్టువాటి కారిడార్ లోకి వచ్చేసరికి ‘కాన్ హైలీ’ అంటూ లాంటిరు ఎత్తిమాకాడు నన్ను వెధవ! మోత విండుగా కప్పుకున్నాను గాదూ, గురు పట్టుకులే నన్ను.” స్క్రిన్ లోపలికివెళ్లి బట్టలు మార్చుకోసాగింది విమల.

రేణుకి యిదంతా విమి నచ్చడంలేదు. అర్ధరాత్రివరకు—కారు లో ఎక్కడికి వెళ్లింది యీ విమల? కుర్చీ లాక్కుని కూర్చుండి రేణు. ఇందిర చెప్పలేదూ నిన్న తనితో. ఫీ! ఎంత అపరిష్ట.

“అదికాదు రేణూ, మాధవ్ కారు లేక చేసుకుంటున్నాడు. వీడుమాసి అటకాయించలేడుకదా అని నా బాధ.” మాధవ్! “ఎవరతను?” అన్నది రేణు ముఖం చిట్టప్రా.

విమల అందంగా నవ్వింది. “ఎవరో! నా మాధవుడు, ఎంగుకునీక?” విలాసంగా వెళ్లి మంచంమీద వ్రాలింది. రేణు కణతలు కొట్టుకుంటున్నాయి. ఎంత కొంతంగా, అనందంగా వున్నది యీ విమల. ఆమెకి తెలియవు యింకా యీ హాసలు విషయాలు.

“విమలా! నిజంగా చాకీదారుమాసివ బైలే మాత్రం నీకు యీ హాస్టలు నుంచి నిష్క్రమణ తప్పదు రేపిపాటికి.”

విమల చటుక్కున రేచివచ్చింది. ఆమె ముఖంలో విషాదం అలముకుంటున్నది. “నిజమేనా రేణూ! ఏం? చెబుతాడంటావా వార్తెకతో?” భయవిన్యాసమే ఆమె కళ్ళు యింకా పెద్దవిగా కనిపిస్తున్నాయి—ఇంకా

(47-వ పేజీ చూడండి)

వాని తల్లి ‘సాన్ఫోరైజ్డ్’ లేబిలు చూచి బట్టను కొని ఉంటే బాగుండేది!

దొంగనట్లుగా క్రొంగిపోవే దుస్తులను ధరించి మంచి అవకాశములను జారవిడుచుకోకండి! మీరు నూతన బట్టల లేక కుట్ట తయారుగా ఉన్న దుస్తులను కొను వడ్డుకు వాటిమీద ‘సాన్ఫోరైజ్డ్’ (‘Sanforized’) లేబిలును చూడాలని జ్ఞాపకముంచుకోండి. ‘సాన్ఫోరైజ్డ్’ లేబిలుగల బట్టలతో కుట్టిన దుస్తులు దొంగ సార్లు ఉరికినా కూడ దొంగనట్లుగా ఎన్నటికీ క్రొంగవని మీరు నమ్మవచ్చును!

లేబిలు మీద ‘సాన్ఫోరైజ్డ్’ గుర్తు ఉన్నదా అది గమనించండి
అలాచేస్తే మీ దుస్తులు దొంగనట్లుగా ఎన్నటికీ క్రొంగవు!

రిజిస్టరు లేబిలైన ‘సాన్ఫోరైజ్డ్’ అనే ప్రేమ మార్కునకు అధికారులైన క్లాండ్, షిర్డీ అండ్ కంపెనీ ఇన్ కార్పొరేషన్ (నమిలకమైన టెక్సెస్ యు.ఎస్.ఎ.లో నంస్టావిరము) వారిచే ప్రచురింపబడినది. ఈ లేబిలు యొక్క కర్మిలమైన ప్రమాణములకు తగినట్లుగా క్రొంగకుండా ఉండే బట్టలమీదనే ‘సాన్ఫోరైజ్డ్’ ప్రేమ మార్కు వేయబడి అంగీకారము యిస్తును.

వివరములకు: ‘సాన్ఫోరైజ్డ్’ పర్సన్, ||| మెరీన్ రైస్, దొంగలయి 2

నక్షత్ర ఫలితాలు

[13-8-58 మొదలు 19-8-58 వరకు]

గ్రహస్థితి

గుళి		
18 తేదీ నుంచి సింహములో ప్రవేశించును. పడమర బుధాస్తమయము. మిథున, కర్కాటక, సింహ, కన్య, తులలో చంద్రుడు.	శుక్ర	బు
క	గురూ	

* అశ్విని [చూ, చే, వో, లా] *

ఈ వారము మీకు యోగకాలము. వున్న యిబ్బందుల తీరుతవి. అనుకున్న సామ్యు చేరికవస్తుంది. కొర వ్యవహారములు కొన్ని అనుకూలముగా తీర్పు అవుతవి పిల్లల అభివృద్ధికొరకు కొన్ని ఏర్పాట్లు చేస్తారు నూతన కార్యములు ప్రారంభిస్తారు ప్రభుత్వ సహానం కలుగుతుంది. పంపిణీలతో గొప్ప జరిపి నూతన అంకాలు తెలుసుకుంటారు. ఉపాధ్యాయులకు, పండితులకు, వ్యాయ వాదులకు, వ్యాయసాసములందరి వుద్యోగులకు, యీ వారం మేలుగావుంటుంది. వారమంతా శుభయోగములతో కూడియున్న నూ అలజడి ఎక్కువగా వుంటుంది.

* భరణి [లీ, లూ, లే, లో] *

యీ వారం యోగదాయకం. ధనయోగం కలుగుతుంది. కవితాగోష్టి, గానసభలువంటివి నోడములలో బంధుమిత్రులతో కలిసి పొల్గొంటారు. ఇదివరకు అనారోగ్యముతో వున్న దూరస్థులైన ఆవుల ట్రేడును తెలిసి గంతోపం పొందుతారు. ద్యోగులకు మంచికాలము. కవులకు, గాయకులకు, పటీ పటులకు యోగకాలము. ప్రత్తి, నూలు, బట్టలు, వెండినగలు, బియ్యం వ్యాపారస్తులకు లాభయోగము. నీటిపై ప్రయాణం చేయవలసివుంటుంది. వారమంతా శుభయోగములున్నా మానసిక ఆందోళన ఎక్కువగా వుంటుంది.

* కృత్తిక [ఆ, ఈ, ఊ, ఏ] *

గతవారం అసంతృప్తిగావున్న కార్యములు ఈ వారం లాభదాయకముగా ముగుస్తాయి. ధనఆశాయము అనుకున్న దానికన్న ఎక్కువగావృద్ధిఅవుతుంది. శుభకార్యాలలో నలు చేస్తారు. సంఘ సంక్షేమ కార్యాలలో పాల్గొని కీర్తిపొందుతారు. నూతన కార్యచరణకు ఆలోచనలు చేస్తారు. విద్యార్థులకు ఉత్సాహముగా వుంటుంది. వుద్యోగస్తులకు అధికార హోదాలు పెరుగుతవి. బంగారము, నవరత్నములవంటి విలువగల వస్తువుల క్రయ విక్రయములలో వర్తకులకు ఎక్కువ లాభం వస్తుంది. మీకు వాహనయోగం, మిభార్యకు

బి. నరసింగరావు

అలంకార ప్రాప్తి కలుగుతవి. వారమంతా శుభయోగము లున్న నూ అధిక ఖర్చులగుట చేతను మానసిక ఆందోళన వుంటుంది.

* రోహిణి [ఓ, వా, వీ, వూ] *

యీ వారం చేదానుకున్న పనులకు అలంకములు కలుగుతాయి. కార్యభారము వల్ల తీరుబడివుండదు. ఆర్థికస్థితి బాగుండనందున గృహసరములకు యిబ్బంది కలుగుతుంది. ఆకాలభోజనమువల్ల తలబొట, కళ్లు మంట, ఒళ్లపీసనంటి అనారోగ్య చిహ్నములు కనబడగానే ఔషధప్రేమ చేయుట మేలు. వుద్యోగస్తులకు ఒత్తిడివున్నా అధికారుల ఆదరణ పొందుతారు. వర్తకులకు క్రమ ఎక్కువ. విద్యార్థులకు చదువు సమముగా జరగదు, రాజకీయవాదులకు మేలుగా వుంటుంది. వారమంతా యిబ్బంది కలతలు అనారోగ్యంవున్న నూ, పితృ వర్తమునం ది సహాయంవల్ల ధనయోగము కార్యలాభము కూడా వుంటాయి.

* మృగశిర [వే, వో, కా, కీ] *

యీ వారం మీకు మిక్రిమయోగం. మొదట్లో విరాళిగా వుంటుంది గాని క్రమేణ మిత్రులసహాయంవల్ల కార్యలాభం పొందుతారు. ధనలోపంవల్ల ఆందోళన వుద్యోగస్తులకు మంచితోజాలు కావు. వనపర్వత

ప్రాంతములకు బదిలీ కావచ్చు. వర్తకులకు మాంద్యము. విద్యార్థులకు బద్ధకముచే చదువు సాగదు. రహస్య భేదనలో నిపుణులగుటచే ప్రభుత్వమువల్ల ఆ పనిలో నియమితులౌతారు. ఆవుల ఆరోగ్యం ఆందోళన కలిగిస్తుంది. ధనలోపం కలతలు, మనోవ్యధ నిరాశ, వంటి అనయోగములున్నా ప్రయాణము మిత్ర సహాయము, కార్యసిద్ధి విదేశీయులతో పరిచయము, విచ్చిత్తనను సంపాదన వంటి మంచి యోగములుకూడా వుంటాయి. వారంతా అలజడి ఎక్కువగా వుంటుంది.

* ఆరుద్ర [కూ, ఖ, జ, ఛ] *

ఈ వారము మీరు ఎవరి సహాయము కోరి ప్రయత్నములను చేదానుకు మున్నాలో ఆ వ్యక్తి వల్లనే మీకు అలంకములు కలుగుతవి. భవాభీషము ఎక్కువగా వుంటుంది. ఇంట్లోవారి ఆరోగ్యము ఆందోళన కలుగచేస్తుంది. ఉద్యోగస్తులకు ఒత్తిడి, వ్యాపారస్తులకు నిరాశ, ఆధ్యాత్మిక చింతికలవారగుటవల్ల ఈ క్షిర కృపచే అన్ని కష్టములను గడిచి క్రమేణా కార్యలాభమును పొందుతారు. విద్యార్థులకు మంచి కాలము కాదు. వుద్యోగి క్రమేణా సంచారము, దేశతాదర్యము, విచిత్రములను చూచుటయును వారమంతా ఆరోగ్య చింత, అలంకములు, ఒత్తిడిలాంటి అవయోగములున్న నూ, ఆధ్యాత్మిక చింత, నష్టద్రవ్యలాభము, కార్యసిద్ధివంటి మంచియోగములుకూడా కలుగుతవి.

* పునర్వసు [కే, కో, హా, హీ] *

ఈ వారము మీకు అనుకూలతన్న ప్రతికూలత ఎక్కువ. ఎక్కువ శ్రమపడినమీదట యత్ని కార్యాల ఫలితాయి. కొద్ది దావాలు అనుకూలిస్తవి. పరోపకారమునకు యత్ని పడి, పనుల ఒత్తిడివల్ల చేయలేక నిందలు పొందుతారు. ఇచ్చివుచ్చుకోనుటతో వివాదములు వస్తవి. ఉద్యోగస్తులకు అధికారుల అనాదరణవున్నా తేటివారి సహకారముచే సద్గుణాలుగా వుంటుంది. వర్తకులకు వారమంతా నిరాశగావున్నా వారాంతమునకు మేలుగావుంటుంది. భార్య అనారోగ్యము ఆందోళన కలిగిస్తుంది. వారమంతా భయాందోళనలతో కూడివుంటుంది.

* పుష్యమి [హూ, హే, హో, డా] *

మీ ఆలోచనలు కార్యరూపమునకు వచ్చేందుకు ఎన్ని అవాంతరాలుకలిగినా, నిరుత్సాహపడక పట్టుదలతో ప్రయత్నించి తుదకు కార్యసాఫల్యమును పొందుతారు. ఖర్చులకు అవసరపడినసామ్యు సమయానికి అందవందున ఋణము చేయవలసివస్తుంది, కాని వారాంతమునకు తీరుస్తారు. అవయవములకు దెబ్బలుతిగిలే ప్రమాదము జాగ్రత్త

వల్ల తప్పవచ్చును. రసాయనిక శాస్త్రజ్ఞులకు, లోహపుసామాను, రంగుల వ్యాపారములకు కష్టముతోకూడిన లాభము. ఇంజనీరింగు శాఖ ఉద్యోగులకు, యంత్రములు వదులు నిపుణులకు మేలుకాలము. మంచియోగములున్న వారమంతా ఆందోళనాయుతముగా వుంటుంది.

* ఆశ్రేష [డి, డూ, డే, దో] *

ఈ వారము మీకు యోగకాలము. మీ బుద్ధిబలమునకుతోడు అధికారుల సహాయము, బంధు సహాయము కలుగుటచేత వచ్చే ఆటంకములు గడిచి, ఫలము పొందుతారు. ధనాదాయము వృద్ధి అవుతుంది. వైద్య, వ్యోగికు శాస్త్ర ప్రసంగాలలో పాల్గొంటారు. కవులు నూతన రచనలు చేస్తారు. శాస్త్రవిద్వంసుండి మీదగర బంధువుల క్షేమవార్త తెలిసి సంతోషము పొందుతారు. విద్యార్థులకు ఉత్సాహముగా వుంటుంది. వారమంతా ధనలాభము, భంధుసహాయము, యత్న కార్యలాభమునంటి యోగములున్న నూ ధియోందోళనలతో కూడుకొని వుంటుంది.

* మఖ [మా, మీ, మూ, మే] *

ఈ వారము మీకు భాగ్య యోగము ఎక్కువ. ఉన్న ఇబ్బందులు తీరుతవి. అనుకున్న డబ్బు చేతికి వస్తుంది. దావాలలో గెలుపొందుతారు. పురుషసంతానము సుఖసంతోషములకై చేసిన ప్రయత్నాలు ఫలించాయి. పండితులతో శాస్త్రప్రసంగాలు చేయుటచేతనూ, ఉద్యోగములు పరింతుటచేతనూ విజ్ఞానాభివృద్ధి కలుగుతుంది. ప్రభుత్వము చేసే సత్కారానింపబడుతారు. విద్యార్థులు నూతనవిషయాలు శ్రద్ధతో తెలుసుకుంటారు. వ్యాయాసాన ఉద్యోగస్తులకు, పండితులకు, ఉపాధ్యాయులకు వ్యాయాసాదులకు మేలుకాలము. వారమంతా మంచి యోగములున్న నూ తొలుపాటుగా వుంటుంది.

* పూర్వఫల్గుణి (పుబ్బ) *

మో, టా, టీ, టూ

ఈ వారము మీకు యోగదాయకము. ధనయోగము కలుగుతుంది. నీటిపై ప్రయాణము చేయవలసివస్తుంది. కవిత్వాగోషి, సంగీతస్థలనంటి విశేషాలలో పాల్గొని మృదాన్నభోజనము చేస్తారు. ఇదివరకు అనారోగ్యముతో దీక్షిణ దిక్కునవున్న ఆప్తబంధువులు కోలుకున్నట్లు వార్త తెలిసి సంతోషము పొందుతారు. కుభకార్యములలో పాల్గొంటారు. కవులకు గాయకులకు, నటీనటులకు మేలుకాలము. నూలు, బట్టలు, బియ్యము, వెండి వ్యాపారస్తులకు లాభము. వారమంతా మంచియోగములు కలిగిననూ మానసికాందోళన ఎక్కువగా వుంటుంది.

వగా వుంటుంది.

* ఉత్తరఫల్గుణి (ఉత్తర) *

[ఛే, టో, పా, పీ]

గతవారమువలె ఈ వారముకూడా మీకు యోగకరంగా వుంటుంది. పూర్తికాకుండా నిలిచిపోయిన కార్యములు లాభకరముగా ముగుస్తాయి. ధనాదాయము ద్విగుణముగా వుంటుంది. పుణ్య, కుభకార్యములలో పాల్గొంటారు. సాంఘిక పేదచేసి కీర్తిపొందుతారు. నూతన గృహనిర్మాణమునకు ప్రయత్నము చేస్తారు. విద్యార్థులు విశేషములతో పాల్గొన్న నూ చదువు చక్కగా సాగుతుంది. విలువగల వస్తువుల క్రయ విక్రయములలో వర్తకులకు ఎక్కువ లాభముకలుగుతుంది. ఉద్యోగస్తుల అధికారహాదాలు పెరుగుతవి. కుభయోగముతో వారమంతా కూడియున్న మనోచాంచల్యము, ఆందోళన కలుగుతవి.

* హస్త [హూ, ష, షా, త] *

ఈ వారము మీకు రాబడి తక్కువ. కార్యభారము ఎక్కువ. గృహసంరక్షణ తీరవందున స్పర్శలు. ఆరోగ్యము చెడుచున్నట్లు నూచనలు కనబడగానే ఔషధచికిత్స పొందడమే కాకుండా గ్రహరాశిసంబంధిత విశేషములను మేలు. ఉద్యోగస్తులకు కొత్తసంస్థలు వర్తకులకు ఆందోళన, విద్యార్థులకు చదువు పరిగాజరగదు. రాజకీయ వాదులకు ఎగురిత. పితృవర్ణమునుండి ధనసహాయము, కార్యలాభమువున్న వారమంతా ధియోందోళనలతో కూడివుంటుంది.

* చిత్త [చే, ఛో, రా, రీ] *

ఈ వారము మీకు మిత్రయోగము. మొదట్లో విభాగంగా వుంటుంది కాని క్రమేణా మిత్రసహాయమువల్ల కార్యలాభము పొందుతారు. ధనలోపమువల్ల ఆందోళన. సకాలములో అనుకున్న సామ్యచేతకందదు. ఇంట్లో వున్న వారి అనారోగ్యము మీకు చాలా అకాలిత కలుగజేస్తుంది. ఉద్యోగస్తులకు వనపర్యత ప్రాంతములకు బదిలీ అయ్యే నూచనలున్నవి. వర్తకులకు నిరాశగా వున్న వారాంతమునకు లాభము కలుగుతుంది. విదేశీయులతో ప్రయాణముందు పరిచయము. ఆపురూపకము సంపాదన కలుగుతవి. వారమంతా ఉద్దేశముతో కూడివుంటుంది.

* స్వాతి [రూ, రే, రో, తా] *

ఈ వారము మీకు మిత్రయోగము. కోరిన సహాయము లభించదు. అవసరముల తీరక ఆందోళన కలుగుతుంది. దైవముచే భారమువేసి కార్యసాధనకు ప్రయత్నించి ఫలమును పొందుతారు. ఉద్యోగస్తులకు అధికారుల అనాదరణ కలుగుటచే కలవు పెట్టవలసివస్తుంది. వర్తకులకు చాంచల్యము.

ధరలు:

స్తూలు, వస్త్రములు : మందముగా వుండును.

నూనె దినుసులు : నిలబాటుగా వుండును.

తెలుము, పదందార, చింతపండు : మార్పులేదు.

ఆహారధాన్యములు : కొందములేగును.

పప్పుదినుసులు : నిలబాటుగా వుండును.

వెండి, బంగారము : ధరమందముగను.

సహ్యానుకూలముగా వుండును.

* * *

జన్మనక్షత్రము బట్టిగాని, జన్మనక్షత్రము పెరుగనివారు నామనక్షత్రము (వారి వారి పేర్ల ననుసరించి పేరు మొదటి యక్షరము)ను బట్టిగాని ఫలితాలు తెలుసుకొనువది. కృష్ణాక్షర పేరునకు మృగశిరా నక్షత్రమున్నూ, హృష్ణాక్షర పేరునకు స్వాతియూ, శ్రీధరక్షర పేరునకు చిత్రియూ, క్షేత్రపాలకుడనే పేరునకు హస్తయూ, భీముడూ, భైరవుడూ అనే పేర్లకు పూర్వాషాఢయూ మూడుకొనువది.

కొంతకాలమునుండి రాకుండా నిలుచిపోయిన పాతబాకీలు వసూలవుతాయి పుణ్యక్షేత్రమునను, దేవతాదర్శనము, విచిత్రవస్తుసందర్శనము కలుగుతవి. పుణ్యపుణ్యాల సాంగత్యమువల్ల మనోవికాసము కలుగుతుంది. నష్టద్రవ్యలాభమును పొందుతారు. వారమంతా అకాలితగా వుంటుంది.

* విశాఖ [తీ, తూ, తే, తో] *

ఈ వారము అనుకూలతక్కువ ప్రతికూలతయెక్కువ. ఇచ్చిపుచ్చుకొనేట్లు పేవీలు వచ్చి మనోవ్యధ కలుగుతుంది. కొద్ది వ్యవహారములు అనుకూలించిననూ ఖర్చులు హెచ్చగుటచే సంతోషము వుండదు. భార్యకు ఆరోగ్యము చెడే నూచనలున్నవి. కొర్రలు, రాగులవంటి అపరదినసులు, మినుములు, ఉప్పు, నువ్వులు, నూనె వర్తకులకు లాభయోగము. ఇతర జాతివారివల్ల గౌరవము కలుగుతుంది. వారమంతా చాలా ధియోందోళనతో కూడివుంటుంది.

* అనూరాధ [నా, నీ, నూ, నే] *

ఈ వారము ఎంత ప్రయత్నించినా చేయదలుచుకున్న పనులకు అనేక ఆటంకములు కలుగుతవి, సాహసముగలవాడగుటచేతను నిరుత్సాహపడక పట్టుదలతో పనిచేసి కలిగిన చిక్కులను తొలగించుకొని కార్యలాభమును

నక్షత్రఫలితాలు

పొందుతాను. పోదరుని సహాయమువల్ల ఒడి దుడుకులు సద్దుకుంటాయి. జాగ్రత్తగా వుండుటవల్ల అవయవములకు దెబ్బలుతిగితే ప్రమాదము తప్పవచ్చును. గనుల యజమానులకు, ఖనిజములు, లోహముల వ్యాపారస్తులకు. భూస్వాములకు కష్టముతో కూడిన లాభము. పోలీసుశాఖవారికి మేలుకొలము.

జ్యేష్ఠ [నో, యా, యా, యా]

ఈ వారము మీకు ధనలాభము, వ్యవహారములలో జయము, బంధుదర్శనము, విద్యాప్రాప్తి, శుభకార్యములలో పాల్గొనుట, నూతన కార్యప్రయత్నలాభము, ఈశాన్య దిక్కునుండి మంచి వుత్తరములు వచ్చుట, జ్ఞానమార్గ ప్రసంగము, యుక్తిగా ప్రసంగించుట, గణిత, జ్యోతిషశాస్త్ర చర్చలు, శుఖ భోజనమువంటి మంచి యోగాలు కలుగుతాయి ప్రత్తి, దూది, నూలు, బట్టలు, ఇల్లిడి కంచు చెండలగు సరుకుల వ్యాపారస్తులకు లాభయోగము. కవులకు, శిల్పిలకు, నటీనటులకు మేలుకొలము. మంచి యోగములున్న నూ వారమంతా ఆలజడిగా వుంటుంది

మూల [యే, యో, బా, బీ]

ఈ వారము దేవబ్రాహ్మణభక్తి, పుణ్యక్షేత్ర సంచారము, ధనలాభము, పుణ్యకార్యములు చేయుట, పుత్రిప్రాప్తి నూచనలు గృహమందు శుభకార్యములు జరుగుట, బిరుదులు పొందుట, ఆకస్మిక ప్రభుత్వ సన్మానము, శుఖజీవనము, వైద్య, జ్యోతిష శాస్త్ర ప్రసంగములు, ఘనకార్య ప్రయత్నములు వంటి రాజయోగములు కలుగుతవి. విద్యార్థులు నూతనాంశాలను నేర్చుకుంటారు. ఉపాధ్యాయులకు, పండితులకు, వ్యాయాసగులకు, వ్యాయాస భాష ఉద్యోగులకూ వారమంతా మేలుగా వున్నా, ఆందోళన ఎక్కువగా వుంటుంది.

పూర్వాషాఢ [బూ, ధ, భా, డా]

మీరు ఈవారము వినోదములలో పాల్గొనుట, దధిక్షిర మధురపదార్థ యుక్త ముఖోజనము వండి పాత్రలలో చేయుట, తలచిన కార్యములలో జయము, నీటివాడ ప్రయాణము, తెల్లని వస్తువులు కొనుటవంటి యోగములు కలుగుతవి. ప్రత్తి, నూది, నూలు, తెల్లనివస్త్రములు, వెండి, బియ్యము, ద్రవ పదార్థవస్తువుల క్రయ విక్రయములలో వర్తకులకు లాభము విద్యార్థులకు మంచి కొలము. కవులకు, గాయకులకు, నటీనటులకు మేలుకొలము. మంచి యోగములున్నా

వారమంతా మానసికాందోళనతో కూడి వుంటుంది.

ఉత్తరాషాఢ [బే, బో, జా, జీ]

ఈ వారము సనధాన్యవృద్ధి, పసుసంపద, కృషిమూలకముగా లాభము, వివాహాది శుభకార్యములలో పాల్గొనుట, ఇచ్చ వస్తులాభము, పరోపకారమువల్ల కీర్తి, ప్రభుత్వ కార్య నిర్వహణలలో గౌరవమువంటి రాజయోగములు గలుగుతవి. విద్యార్థులు వినోదములలో పాల్గొన్నా చదువు బాగా సాగుతుంది. వర్తకులకు ఖరీదైన వస్తువుల క్రయ విక్రయములలో ద్విగుణలాభము కలుగుతుంది కవులకు, గాయకులకు, కళాకారులకు, నటీనటులకు మేలుకొలము. వారమంతా మంచి యోగములున్న నూ ఆలజడిగా వుంటుంది.

శ్రవణము [జూ, జే, జో, ఘా]

ఈ వారము కార్యభారము ఎక్కువ. రాజవారా ప్రసంగములు, వింతమాటలు వినుట, పరాక్రమమువల్ల ఘనత, ధనలాభము, ప్రయాణము వుండును. ఆకాల భోజనమువల్ల వేడి చేసి కడుపునొప్పి, కళ్ళునుంటు, తలపోటు, బలహీనత వంటి నూచనలు కనబడగానే బౌద్ధధర్మచికిత్స పొందుటమేలు. ఉద్యోగస్తులకు బదిలీ అవుటగాని, ఒత్తిడి తీటుకొనలేక శిలవుపెట్టుటగాని జరుగును విద్యార్థులకు చదువు సరిగా జరగదు. రాజకీయవాదులకు అనుకూలము, వారమంతా ఆందోళనతో వుంటుంది.

ధనిష్ఠ [గా, గీ, గూ, గే]

ఈవారము ప్రతిపదికి ఆనవసరముగా ఆలస్యము కలుగుతుంది. ఆకాలము ఎక్కువ. ప్రయాణము చేయవలసి వస్తుంది వర్తకులకు లాభము తక్కువ. రహస్యభేదనకు నియమింపబడి జయము పొందుతారు. ఉద్యోగస్తులకు శిక్షకొరకు వసపర్యక్త ప్రాంతములకు బదిలీ కావచ్చును, ఆత్మీయుల ఆరోగ్యము చికాకుపగుస్తుంది. వారాంతమున విడిచియుల సహాయమువల్ల కార్యసిద్ధి కలుగుతుంది. విద్యార్థులకు చదువు ఎవ్వముగా జరగదు. వారమంతా చంచల మనస్సుతో గడుస్తుంది.

శతభిషం [గో, సా, సీ, సూ]

ఈవారము మీరు ఎవరి సహాయమువల్ల కార్యములు చేదామనుకున్నా రోవారివల్లనే మీకు ఆటంకములు కలుగుతవి ధనాభావము ఎక్కువగా వుంటుంది. ఆధ్యాత్మిక చింత కలవారగుటవల ఈశ్వర కృపచే అన్నికష్టములు తీరుతాయనే నమ్మకముంది కనుక మీకు క్రమేణా కార్యానుకూలము కలుగు

తుంది. ఇంట్లో వారి ఆరోగ్యము ఆందోళనకలిగిస్తుంది. ఉద్యోగస్తులకు ఒత్తిడి, వ్యాపారస్తులకు నిరాశ అయినా పాతబాకీలు వసూలవుతాయి. విద్యార్థులకు మంచి రోజులు కావు. పాగుసాంగత్యము, కార్యానుకూలత, నష్టద్రవ్యలాభము వున్న నూవారమంతా ఆందోళనగా వుంటుంది.

పూర్వాభాద్ర [నే, సో, దా, దీ]

ఈ వారము అనుకూలత కన్న ప్రతికూలత ఎక్కువ. కొరకు వ్యవహారములు అనుకూలీ సవి. ఎక్కువ శ్రమపడిన మీదట యత్న కార్యాలు ఫలిస్తాయి. పరోపకారమునకు యత్నిస్తే ఫలము ఒత్తిడి చేయలేక నిందలు పొందుతారు. ఇచ్చి పుచ్చుకొనే పట్ల వివాదములు. భార్య అనారోగ్య కారణముగా నునోవ్యక్త కలుగుతుంది. ఉద్యోగస్తులు అధికారుల ఒత్తిడికి ఆగలేక శిలవు పెడతారు తోటివారి సహకారము వల కొందరికి సద్దుబాటుగా వుంటుంది వర్తకులకు వారమంతా నిరాశగా వున్నా వారాంతమున లాభము కలుగుతుంది.

ఉత్తరాభాద్ర [దూ, శం, ఛా, ఛా]

మీ ఆలోచనలు కార్యరూపములోకి వచ్చిందికి ఎన్ని అవాంతరాలు కలిగినా నిరుత్సాహ పడకుండా పట్టుదలతో ప్రయత్నించి కార్యసిద్ధిని పొందుతారు ఖగ్గులకు పరపాదే సామ్య సమయమునకు లభించక పోవుటచేతను అస్వశయవలసి వస్తుంది. అయిననూ పోదర సహాయము కలుగుటచే వారాంతమునకు తీరుస్తారు. ఆత్మీయులకు సహాయము చేయుటకు మాటయిచ్చి యలేక నిందలపాలవుతారు. అనయవములకు దెబ్బలు తిగితే ప్రమాదము జాగ్రత్తల తప్పవచ్చును. ఇంజనీరింగుశాఖ ఉద్యోగస్తులకు, భూస్వాములకు, లోహపుసామాను, రంగుల వ్యాపారస్తులకు కష్టముతో కూడినలాభము. వారమంతా చాలా ఆందోళనకరముగా వుంటుంది.

రేవతి [దే, దో, చా, చీ]

ఈ వారము మీకు యోగకాలము, మీ బుద్ధిబలమునకు తోడు అధికారుల సహాయము బంధు సహాయ కలుగుటచేత వచ్చిన ఆటంకములను గడిచి ఫలముపొందుతారు. ధనాదాయము వృద్ధి అవుతుంది వైద్య, జ్యోతిష శాస్త్ర ప్రసంగాలు చేస్తారు. కవులు నూతన రచనలు మొదలుపెడతారు. ఈశాన్య దిక్కునుండి మీ దగర బంధువుల క్షేమవార్త చేరి సంతోషము కలిగిస్తుంది. విద్యార్థులకు మంచి కొలము. వైద్యులకు, కవులకు, శిల్పిలకు, నటీనటులకు యోగకాలము. మంచి యో, ములున్న నూ వారమంతా ఆందోళనయంతిముగా వుంటుంది.

నండీమ కార్యక్రమాలు; (2)

‘కుప్ర విద్యా ప్రణాళిక’

ఈరోజుల్లో చాల మంది స్త్రీలు తమ కుటుంబాల్లోని ఆర్థిక సీతినబట్టి, ఏదో ఒక ఆర్థనామార్గం చూసుకొంటున్నారు. విధంగానూ ఆధారంలేని స్త్రీలు తమ జీవనం కోసమే పని చేస్తుండగా, కుటుంబంలో ఆర్థిక వ్యవస్థలు తక్కువగా వుండడం వల్ల, తమ ప్రయత్నం ద్వారా కుటుంబాదాతున్ని ఎక్కువ చేయాలని కోందరు స్త్రీలు పనిచేస్తున్నారు. వీరంతా ఏమి వృత్తులు అవలంబిస్తున్నారు. ఏమి ఆర్జించ గలగుతున్నారు, వీరు చేస్తున్న పనులకు తగినటుగా వీరు శుశ్రీతులైవారా? అన్నది ఒక ప్రశ్న. అంతేకాక యింకా ఎంతమంది స్త్రీలు ఏదో ఒక ఉపాధి కల్పించుకో లేక యిబ్బంది పడుతున్నారు, దానికి కారణ మేమిటి అన్నది కూడా ఆలోచించతగ్గ విషయమే.

ఒక డిగ్రీ అనేది తీసుకుని, విద్యాధి కులై, ఉద్యోగాలు సంపాదించుకున్న స్త్రీలు విషయం ఆత్యవసర సమస్య కాదు. ఎందుకంటే వారు తాము చేయబోయే పనులకు తగిన శిక్షణ కలిగి నటవంటి వారు కాకపోయినా, నిత్యజీవితావసరమైన ఒక విద్యాస్థాయిని అందుకుని, ఏ వృత్తి విద్య నభ్యసించడానికైనా అర్హులే.

ఏదో సామాన్య అక్షరజ్ఞానం కలిగివున్న స్త్రీలు, యీరోజు ఏదైనా జీవనోపాధి కల్పించుకోవాలంటే మారం ఏమున్నది? చిన్న వయస్సులో వున్న బాలికలు బడికి పోగలరు. బాగ్యతలుండవు కాబట్టి చదువుకో గలరు. కానీ 20-25 మధ్య వయస్సున్న స్త్రీలు భిడియం విడిచి బడికి పోగలరా? కనీసం మూడవఫారం లేక ఇ ఎస్. ఎల్. సి. లేక ఎనిమిదవ తరగతి వరకైనా చదువు పంటేనే గానీ ఏ ప్రైవేటులోను చేర్చు

కోరు. గ్రామసేవిక, మంత్రపాని, చేసిక క్లాసు టీచరు, ప్రైవేట్ స్కూలు టీచరు, మల్టీ ఉపాధ్యాయుని యీ ప్రైవేటుగులకు, పరీక్షలకు అన్నిటికీ మూడవఫారం కనీస విద్యార్హతగా నిర్ణయించ బడినది. క్రొత్తగా స్కూలు విడిచిపెట్టిన 15 సం. బాలికలు, లేక ఏనాడో అపాటి చదువు అదృష్టవశాత్తు చదువుకో గలిగిన స్త్రీలు మాత్రమే యీ ప్రైవేటుగులకు వెళ్ళిఎగినవారై వుంటారు. యథార్థంగా బ్రయనింతు కి వెళ్ళి ఉద్యోగం సంపాదించుకుని, పొట్ల గడువు కోతలని వున్న కొందరికి ఆసనారత లేకపోవడం మూలంగా ఏవిధ మైన ఉపాధి లభించదు.

ఈ విధంగా యిబ్బందులకు లోనయ్యే 20-25 సంవత్సరాల మధ్య వయస్సు స్త్రీలను ‘కుప్ర విద్యా ప్రణాళిక’ ద్వారా పరీక్షలను తయారుచేసేందుకుగాను కేంద్ర సాంఘిక సంక్షేమ సమితి డబ్బు కేటాయింబోతోంది. ఒకటి రెండు సంవత్సరాల కాలంలో మూడవఫారం వాక దానికి సమానమైన పరీక్షకు వెళ్ళేందుకు వీలుగా తగిన తరగతులు నడపడలచిన సంఘ సేవా సంస్థలకు అందుకుగాను ఈ సాయులోంచి డబ్బు మంజూరుచేస్తారు. ఇంతవరకు కేంద్ర సాంఘిక సంక్షేమ సమితి గ్రాంటు కార్యక్రమములో యీ అంశములేదు.

ఇదివరలో యీ విధమైన తరగతులను నడుపుచున్న సంస్థలను గానీ లేక చిర కాలమునుండి ఏదోఒక సంఘసేవ నిర్వహిస్తున్న సంస్థలకుగానీ, యీ గ్రాంటు యివ్వ బడుతుంది.

ఆంధ్రప్రదేశ్ లో చాలా మహిళా సంఘాలు కుటు, సంగీతం, నృత్యమూ, హిందీ, సంస్కృతం, యింగ్లీషు వదువు

తున్నవి. ఇవికాక కొన్ని అనాధ నితంతు శరణాలకుల్లో విద్య చేర్చబడుతోంది. మన రాష్ట్రంలో ఇ. ఎస్. ఎల్. సి. ప్రభుత్వ పరీక్షకు, ఆంధ్ర సారస్వత సరివత్ లెలుగు పరీక్షలకు ఈ సుభకం కేంద్ర శిక్షణ నివ్వ వచ్చును. ఏ రాష్ట్ర ములోనైనా ప్రభుత్వముచే గుర్తింపబడిన పరీక్షలకు మాత్రమే విద్యార్హితులను తయారు చేయవలసివుంటుంది ప్రపథమంగా యీ ‘ప్రణాళిక’ అనులు జరుపబోయేసందర్భ, తాము అనుసరిస్తున్న పాఠ్యప్రణాళి (సిలబస్) అపరీక్షను తగినవో కాదో చూచుకోవాలి. ఈ విధముగా తమ వద్ద ప్రైవేటుగా చదివిన స్త్రీలు పరీక్షకు కూర్చోవవచ్చునో కూడదో నిర్ధారణ చేసుకో వలసి వుంటుంది.

ఒక తరగతిలో 25 మంది వరకు స్త్రీలను చేర్చుకోవచ్చును వీరిలో కొందరు కొంత వరకూ చదివినవారు కొందరు ఏమీ చదువు కొని వారూగా వున్నట్లయితే ఒకటి రెండు సంవత్సరములు మధ్య వారి నెప్పుడైన పరీక్షకు విడివిడిగా పంపవచ్చును. కానీ సాధారణంగా కొద్ది 2 సంవత్సరములకు మించ కూడదు. ఈ కోర్సులో చేర్చుకోనే స్త్రీలు తరీగ్ల పూర్తిఅయిన తరువాత తప్పనిసరిగా ఏదో వృత్తి విద్యలో శిక్షణపొందుతాము అనో గ్రామాలలో సేవ చేస్తామనో హామీయిచ్చేలా కట్టుదిట్టం చేయడంమంచిది. నర్సులుగా స్త్రీలను కేగ్ల టి కేటప్పడు అనాథలకు, నితంతువులకు, యితర ఆర్థిక, సాంఘిక ఆవసరము లున్న వారికి, ప్రాధాన్యం ఉంటుంది.

సాలుగు 15 వేల రూపాయలకు మించని గ్రాంటు రెండు సంవత్సరముల వరకు యీకోర్సు నిమిత్తము మంజూరు చేయ (40 వ పేజీ చూడండి)

అంతా బాగానే వుందిగాని :

ఆ అమ్మాయి చదువుకొన్న పిల్ల!

అతి వికలమయిన గదిలో బొమ్మల పేరం బూనికొచ్చిన ముత్తయిదువులందరూ కూర్చున్నారు. రంగురంగుల పలుచీరలు ధగ ధగ మెరిసి రాళ్ళవగలు కళ్ళను చెదరగొడు తున్నాయి. ఆ దిపాలకొయిలో "వీరలూ, నగలూ రెటింపుకళ్ళతో ప్రకౌశిస్తూ గదిలోని వెలుగును ఎక్కువ చేస్తున్నాయి. ఇంతలో ఒక మధ్యవయస్కురాలు పసుపు గిన్నె చేత్తో పట్టుకుని వచ్చి ముత్తయిదువుల కాళ్ళకు పసుపు రాస్తోంది. నలుగురుమీదకి రాకొక నాదగ్గరకొచ్చింది.

"వీరలొచ్చారే! పేరంటానికి రారేమో అనుకున్నాను!" అంది ఆళ్ళర్యం. అందులోంచి లేచిపోవడానే ఆరనిముదం నన్ను లాగే కూర్చూ చటుక్కున తన చూపుకు వేలును పసుపుగిన్నెలోనుంచి నాకొలి బొటన వేలిగొళ్ళకిరాచి వెనుదిరిగింది. ఆవిడ చేస్తున్న దేనిటో అర్థంగాక "నాక్కూడా పసుపురాయండి. నాకు రాదుకుండా వెడు తున్నారే!" అన్నా. ఆవిడ వెళ్ళుతుంది. "అయ్యో మీకు డాక్టరు చదువుతున్నారు కదా పసుపు రాచుకుంటారా కాళ్ళకి మోటు వాళ్ళలాగ!" అంది ఆవిడ కళ్ళు పెద్దవిచేస్తూ. నాకు నవ్వాగిందికాదు. "చదువుకుంటే పసుపురాచుకోకూడదని ఎక్కడుంది? అసలు చదువుకే, పసుపుకే ఏం సంబంధం" అన్నా. నే మొట్టమొదటనే వున్నా చదువుకున్న ఆవిడ మళ్ళీ ఓసారి నా వంక లేరిపార

చూసేంది. చూసి ధక్కు తన నవ్వి, "నువ్వొక్కడో నాకు అప్ప చెల్లెలయి పుట్టా ల్సింది పారపాట్లు ఈతరంలో పుట్టవు" అంటూ గిన్నె పుచ్చుకు చక్కాచోయింది. ఇది జరిగి రెండు నెలలు కావస్తోంది. అది తలుచుకున్న పుడల్లా నాకు నవ్వునూం టుంది. ఇంటికే వచ్చాక చాలా సేపు నాలో నేను తర్కించుకున్నాను. చదువుకున్న వాళ్ళంటే వేరే మతం పుచ్చుకున్న వాళ్ళలా ఎందుకు చూసారు?

అబ్బరాజు ఆదిలక్ష్మి (సికింద్రాబాదు)

"అబ్బో ఈ చదువుకున్న వాళ్ళతో మనం గలవలేం లేవే అంటుంది బొమ్మ అమ్మతో. ఈ కాలం చదువులాచిచ్చిపాడు చేశాయి" అంటుంది పక్కంటి పిన్నిగారు.

"ఏమిటా వనజవయ్యారం? ఆ నడకమిటి? తానే గాంగా ఇంతోటి బియ్యే చదువు తోందా? ఏం చూసుకుని అవిడిసిపోతు? ఇది వెనకిటి వెంకాయమ్మగారు ఓనాడు నాతో అన్నది.

"వద్దు మొట్టో అని మొదటి నుంచి పిల్ల, చదువుకున్న పిల్ల అంటూ ఏరికొరి

ఎగిరి గంలేసి చెసుకున్నాడు నీ మనవడు బండెడు చాకిరీ నే జేసుకోలేక చనున్నా! ఆ దొరసానిగాడు ఏనాడైనా పనిలో వేలు పెడితేనా. ఇటు చెంబుతీసి అటు పెట్టడు. సంసారం బట్టాబండలూ, అటుంచి ఆవిడ సినిమాలకీ, జూరెటు చీరలకీ నీమనవడి సంపాదన సరి. అవ్వ తీసిన గంధం తార బొటను సరి అన్నట్లుంది. చూ సంసారం ఏం జేప్ప మంటావు పిన్నీ" అంటూ నవ్వుచెప్పింది పాతం ఓ శుభోదయాన పూరుగూర్చి చుట్టాలావిడ. ఈ తరనభిరసలకి పర్యవసానంగానే తేల్చుకున్న దేమిటంటే:

ఈ చదువుకున్న వాళ్ళకి (గూర్కూరి వైనలు ఇంకా దానిపై) మహా గర్వం. వాళ్ళంతా ఎప్పుడూ భూమిమీద నడవరు. "ఎప్పుడూ" పిన్నీ పుస్తకాలు నవలలు చదువుతూ వచ్చిన (పరి సినిమా చూసేస్తూ మరో లొకంలో విహరిస్తూంటారు. పేరం బూనికే, గుడికే వెళ్ళటం, పసుపు రాచుకోడం మొదలవని పిరి దృష్టిలో మోటుపనులు. వంటాపెట్టా అంటే ఎరగరు... ఇవీ చదువు కున్న ఆదెపిల్లల గుఱించి అమ్మలక్కలు పథిలు దీర్చి తీర్చానించిన విషయాలు. ఈ పైన నేను చెప్పిన వాటికి కారణాలు లేకపోలేదు. ఇందులో కొన్ని స్వాభువం మీద రాస్తున్నా!

మరికొందిరున్నారు. వాళ్ళకి కాలేజీలో చదివే అమ్మాయి లేం చేసినా విడ్డూరమే. చూ పెదపాప, అంటే చూచెల్లెలు ఒకసారి నాతో అంది. "అమ్మాడో ఇంట్లో కొత్తగా దిగిన అయ్యర్ల అమ్మాయ్ లేదా? ఎమ్మో పాసయిందిట. పుణ్యగం చేస్తూ ఇంట్లో రెండు పూటలా వంట తనే చేస్తుందిట చూ కానా" అంది తన కళ్ళు తిప్పకుంటూ. నాకు నవ్వు మండిపోయింది. "ఆడపిల్ల కాదేమిటి అమ్మాయి. వంట చేరగాకపోతే నవ్వారి

కాలేట్ బేబీ పౌడరు

పిల్లల చర్మమును చాల సుఖముగా నుంచును!

అనేక నేల మండి గృహిణులచే కి/నియోడ బడిన అత్యుత్తమమైన శుభనవరచే సువాసనగల పౌడరు!

శ్రీ కాఫ్

చర్మ, ముఖములకు దివ్యోషధము

ప్రేమత్మ క్రైమికల్స్ & డ్రగ్స్

అమిటాడి, మద్రాసు-30

గాని అడవిల సహజంగా చేయవలసినపనులు చేసే విధంగా చెప్పబంటారనిపిస్తాను" నాలుగు చీవాలు తీశాను. అంతే ఈ వాటివరకూ పెద పాప మళ్ళీ అలాటి ప్రసక్తి తీసుకు రాలేదు.

ఇక నానంగతి. నాకు వంటచేత నవు వంటే ఎవరూ నమ్మరు. నవ్వుతారు. మా పిన్నితో కూడా అంటే నీమొహం నీకు వంటరాకేం నాలుగు పు సకాలుచదిలియూడు పిండివంటలు చేర్చుకుని 'మామా వంటకచ్చే సింది' అంటూ డంబాలు చెబుతారు "వంటంటే పరీక్షలు ప్యాపవడ మేమిటి" అంటుంది. మా పిన్నికి చదువుకున్న అడవిల్ల అంటే కొన్ని నీరమైన అభిప్రాయాలున్నాయి. తన కొడుక్కి సక. రా చదువుకున్న పిల్లను చేసుకోనంటుంది. ఎందుకు వదులినీ అంటే ఇండాక నే నేకగ వుపెట్టిప 'నదుడా' అన్నీ, బాబిగాడు ఆవుపాతం వప్ప చెప్పినటు చెబుతుంది. అన్నయ్యకమా తన చదువుకి తగట్టుగా చదువుకున్న పిల్లే కావాలంటాడు. అంచేత పిన్నికి నన్ను చెప్పమంటాడు "లక్ష్మీ (అంటే నేను) చదువుకుందికదా అది అందరి తోవుందానంసారపక్షంగలేదా" అంటాడు. అంటే నా సంగతి నే రంటుంది. మరి న్యాయబద్ధమైన సిద్ధాంతాలు అందరికీ అన్వయించాల్సికదా? ఇలాంటి విషయాలు ఆవిడతో వాదించి లాభంలేదు. అవిడకు నా మీద వున్న నడభిప్రాయం కాస్తా వూడ్చి పెట్టకపోతుంది.

చదువన్నది బాగుపడటానికి కదా? చాకలికడ్డు రాయటంవస్తే చాలే. మా పిల్ల వుద్యోగాలు చేయాలా వూళ్ళేలాల్లా. అంటారు చాలామంది బామ్మలు, పిన్నమ్మలూను. చక్కగా చదువుకున్నందువల్ల తిప్పేమిరేదు. చదువుకుని చెడిపోయారన్న మాట కొధారంలేదు. చదువుకున్న అడవాళికి వంటపని ఇంటిపని రాదన్నమాట కుదాబద్ధం. కాదంటే ఇంట్లో తీరిక లేక బహుశా చేస్తుండరు.... చదువుకున్నవారు తెలివితో సంసారం దిద్దుకుంటారు. అంత మాత్రంచేత చదువుకున్నవారికి గర్వమని పని చేతగాదనీ అభాండాలు వేయరాదు. గర్వమన్నది మిడి మిడి జ్ఞానంతో కొటుకుంటున్నా "నా కంటే నీ కెక్కువ తెలుసా" అనే తరహా వారి సాత్తు విద్య ఎప్పుడూ మన పురోగమనానికి తోడ్పడుతుంది కానీ మన పతనానికి కాదు. ఇదంతా నేను ఇలాంటి అభాండాలు అడవిల్లలమీద చేసేవారిగురించే రాశాను గానీ అందరూ అట్లా అంటారనిగాదు. "అబ్బో ఆ చదువుకున్న పిల్ల మా కొద్దిమ్యా. నా కొడుకసలే మేకుడు. వాడినీ నన్నూ రెండూ లాడిస్తుంది" అని కొవ్వోయే తగ్గార్లు అనడం మానుకోవాలి. ★

దిండు గలీ బు మీ ది కి

పిల్లా విజయలక్ష్మిదేవి (విజయవాడ)

ఏ పాప అయితేనేం?

అక్కయ్య ప్రసవ వేదన పడుతున్నదని తెలియగానే అప్పటికప్పుడే ప్రయాణమై త్వరగా నెలూరులో వుండే ఆమెరికన్ హాస్పిటలుకు వచ్చి చేరాను. అక్కయ్యకు తొలికొన్ని అయినందువలన అమ్మ, అన్నలు, నాన్న, అక్కయ్య భర్తగారు, అత్తమ్మ, మామగార్లు కూడా వచ్చివున్నారు. మొగవాళింతా గేటు దగ్గర వున్నారు. అమ్మ అత్తమ్మ మాత్రం అక్కయ్య వద్ద వున్నారు. తీరా నేను వెళ్ళబోతే ఆ గేటు వాడేమో "అక్కడ ఇప్పటికే ఇద్దరు వున్నారమ్మా, మీరు వెళ్ళటానికి నిలు రేడు" అని ఖచ్చితంగా అన్నాడు. నాకు ఏమి చేయాలో తోచక నేనుకూడ నాన్న వాళ్ళతో చేరి గేటు కాపలాకాయనాగాను. గంటలుమాత్రము దొర్లుతున్నాయి. అమ్మ గాని, అత్తమ్మ గాని వాసేరేదు. రాత్రి పొంతిగంట అయింది.

కుదిరిపోట్లు పడుతున్న నేను, అత్తమ్మ ఏడుపు స్వరముతో తీరరహితంగా లేచి కూర్చున్నాను. అప్పటికప్పుడే కన్నున్న కన్నీటిని కుడుచుకొంటూ "ఏమిటి అత్తమ్మా" అని అడిగాను. దానికి సమాధానంగా "ఇంత ముందే మీ అక్కయ్య

అడల్తనుకన్నది" అని చెప్పి, మల్లా ఏడుపు లంకించుకొన్నది. నిజంగా నాకప్పుడు ఏమనాలో చెప్పలేనంత కోపం వచ్చింది. నా అక్కయ్య అత్తమ్మ అంటే నాకేమీ చనువు లేకపోయినా, కొంచెం వుండబట్టలేక "అదేమిటి అత్తయ్య కు భిమా అంటు చక్కటి మనుమరాలు పుట్టితే, ఈ ఏడుపు? అయినా అడల్త పుట్టటం అంటే నామా న్యమా! ఇంటికి లక్ష్మీకదూ, ఇంట్కి తొలి బిడ్డకే ఏడుస్తారెందుకూ!" అని కాస్త గట్టిగా అడిగాను. దానికి అత్తమ్మ అంది కదా "అదేమిట అటా గంటాపు? రేపు ఈ పిల్లకు పెండ్లి చెయ్యాలి అంటే ఏమున్న పేలో కట్నం ఇచ్చుకొనిదే ఎవడొస్తాడే! అందులోను మన రెడ్డికులంలో మరి గిరాకీ! అందుకు ఏమని తెల్సాలో తోచని నేను, నా బావ దగ్గరికి వెళ్ళాను. "ఏం బావా, మీరు కూడా కుమార్తె పుట్టిందని కచ్చమేనా" అన్నాను. బావ నా ఎదుట డైరెక్టుగా ఇచ్చం లేదని చెప్పలేక కాబోలు "అడవాప కావటి నలగా అయినా లేకుంటే బాగుండును" అన్నాడు. "అదేమిటి బావా! మొగదిట్ట అయితే నల్లగా వున్నా ఫరవా లేదా? అయినా ముఖలక్షణాలు చక్కగా

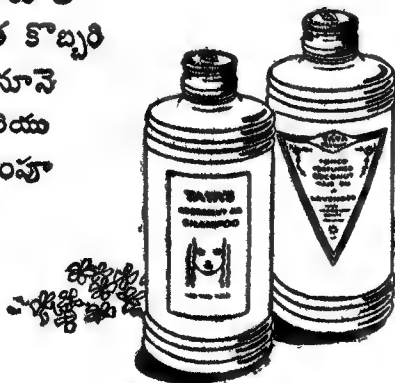
వుందా? కానీ, రంగులో ఏముంది, తెల్లని వాళ్ళంతా అందింగా వున్నారా? నల్లని వాళ్ళందరూ అనాకాయలా? అట్లా అయితే నలుపులో రేక్క అయిన నూ అక్కయ్యని మీరు ఎలా కోరిచెనుకున్నాడు!" అని ఏక ధాటిగా ప్రశ్నిలవ్వడం కురిపించేసరికి, ఆ ధాటికి తట్టకోలేని నా బావగారు, మెల్లిగ అచ్చటనుంచి తప్పుకుంటూ కట్నాలబాధ లేకుంటే నాకుమాత్రం ఏం పోయింది! నలుపుఅయితే ఇంకొక పది నేలు ఎక్కువ ఇచ్చుకోమంటారు. అన్నాడు. ఎమ్. ఎస్. చదివిన నా బావగారు కూడ ఇలాగే మాట్లాడుతున్నారేమో అని నాలో నేనే ఆశ్చర్యపడినాను. పుట్టిన బిడ్డకు కావల సిన వారీలో ఏ ఒక్కరూ "ఏ పాపఅయితే నేం?" అన్న వాడుమాత్రం కాదు. నేనంటే మాత్రం నామాటలు గుచిస్తేగా!

అలా చి నే అత్తమ్మ, బావ తదితరులు అన్న మాటలలో కొంతసత్యము లేకపోలేదు. ఎవ్వరికయినా, ఏ ఏ ద య ము లో నే నా దూరపు ఆలోచన అవసరమే గాని, ఇంత దూరపుదృష్టితో బిడ్డ పుట్టగానే పెండి ఖర్చు తిలుచుకొని ఏడుపులు మాత్రము అన వసరమునుకుంటారు.

★
సరోజినీ సుధాకర్ రెడ్డి

మనోహరమైన కేకములకు
సులభమైన కిటుకు

తాతావారి
మగధిపత కొబ్బరి
తలనూనె
మరియు
పాంపూ

ది తాతా షుయిల్ మిల్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్

మధ్యతరగతి సంసారంలో :

‘వస్తుందోస్తుందన్న ఫస్టు తారీకు ఏం తెస్తుంది?’

“వస్తుంది కా ఎన్నిరోజులు?” అన్న వ్యూహం బాగా చదివాను. క్యామెలా నేదిగార్చి సాంసారిక అనుభవము చాల తక్కువ అనుకుంటూ. మధ్య తరగతి కుటుంబాలవారు మొదటి లేదీకోఅకు ఎదురుచూస్తూ ఉంటారని, చిక్కులు పడుతూ, అప్పులు చేస్తూ కాలం వెళ్ళేబుద్ధులు తుంటారని, స్త్రీలు బొగువుగ గడుపుకు నేలవాట్లుగుర్తి చాలని మొగవారూకూడ ఛెడలవాట్లలోను గాకుండా జాగ్రత్తగ వుండాలని అందరూ సంసారాల్లో చిక్కులు ఎడటానికి కారణం వారి ఆజాగ్రత్తయే అని ఆమె ఆశోపించారు.

కొనినే నొప్పుకోను. మధ్య తరగతి కుటుంబాలు కేవలం జీతం డబ్బులనిపాదనే ఆధారపడివుండాలికదా. వారు ఎలాగవుంటే అప్పులేకుండా వారికొచ్చేగాంతో కాలం గడపవచ్చునో క్యామెలాగారు నూచించి ఉంటే చాలసంతోషించేదానిని. కొని, “జాగ్రత్తగయుండాలి, అప్పునెడుకూడదు. ఖర్చు తగ్గించుకోవాలి” అని నాలుసారు రెట్టించి రానే ఆదేశ. సలహా అయిందా!

కూయింటికి దగ్గరలో నాకు తెలుసున్న వాళ్ళున్నారు. యింటాయనకు ఒక కంపెనీలో నాఫర్ జీతం, అన్ని భత్యాలూ కలిపి మొత్తం 100 రూ. యిసారు. గవర్న మెంటు నాఫర్ అయితే యింతకూడా యివ్వరు.

డబ్బుచాలక నానాయిబ్బందులు పడు తున్నాను.

వారొంట్లో ఆయన, భార్య ఒకకోడుకు. ‘అయ్యో ముగురికి-అసలు పిలాడు లేక లేనేలేదాయో - నూరురూపాయలు చాలవా’ అని చెప్పేటప్పుడు మాత్రం అమ్మలక్కలు బుగలు నొక్కుకుంటాను. కొని నిజానికి డబ్బుకి విలువలేని యీ రోజుల్లో అని చాలవు.

యర్రమిల్లి గాయత్రి, (మదరాసు.)

■ నూరురూపాయలలో, ఆఖరికి రెండు గగ్గరిగల యింటికి రూ 80 ఆద్య; ఆ ముగురికి యింట్లో 15 పళ్ళు; 15 రూపాయలు. పప్పులు, మిర్చి వగైరలకు నెలకి రూ. 10 పంచదార, కాఫీ నిమితిం రూ. 5. పాలు (మజిగ యింట్లోనే చేసికొనే నిమితిం) ఎంతతక్కువతోన్నా రెండుపూటలకి కాఫీ లకి, (కాఫీ ఎంతనీళ్ళలా త్రాగిన) రెండు పూటలకి మజిగకి (పెరుగనేది వుందా అని అనుకోవాలి) మధ్యాహ్నం పిలాడి ఏడుపు పటలేక ఒక ఛెన్ను ఇవ్వడానికి ఎవ్వరైనా ముఖ్యస్నేహితులు యింటికివస్తే వారికి కాఫీ యివ్వకుండా పంపేస్తే బాగుంటుందా? ఇవన్నీకలిపి రోజుకి అదాలు రిపాలు. నెలకి రూ. 15. ఇంక నెయ్యి, నూనె— వీటికి నెలకి రూ. 6 ఇంక బొగ్గుల తోనె వంట జరిపించాలి కనక, (చేళ్ళతో చేసుకుంటే యిలు ఖాళీ చేయి సాగు) నెలకి ఒకబస్తా రూ. 7. అదేనా కేడి నీళ్ళు బోనుకోకుండా. కేవలం ఏ పెంకుముక్కతోనో, కొబ్బరి పీచులోనో వళ్ళు గుడ్డుకోలేము కనుక ఆఖరికి మొఖం గుడ్డుకుండుకు సబ్బోకికాయా, తలకి కొంచెం కొబ్బరినూని అవుసరం. రోజుకు రెండుసార్లు మొఖాలు గుడ్డుకోని తలకి చమురు రాసుకుంటే సబ్బు లకి నెలకి 0-12-0 నూనెకి ఒక 0-12-0 అగును. అగేనా అడవాళికి కొబ్బరినూనే ఎక్కువ కావాలి కనక. ఇంక చాకలి— బారు సబ్బుతోనో లేక ఏ యితరచాకబారు చూ. చాడినోనో పిలగ చాకా. మ.

జాకట్లు, తువ్వార్లు, జుబ్బాలు మొదలయిన వన్నీ ఉత్తక్కంటూ మొగాళ్ళ పాంటులు డగ్గులు మాత్రం చాకలికి వేస్తే నెలకి రూ. 5. మొగాళ్ళవీ ఉత్తక్కయ్య. వాళ్ళూ యిస్త్రీలేకుండా ఆసడంగ నరించి ఆఫీసుకు వెళ్ళవచ్చు కొని ఆరపెటకుంగుకు యీ అదే కొంపలో గాలి వెలుతురు వుండవు. అంచేత ముఖ్యంగ చాకలికి వేసుటం తప్పదు. మొగాళ్ళు నెలకు ఒక్కసారి చేయింకున్నా టైగం ఖర్చు 12-0 తరువాత ఆఫీసుకు వెళ్టానికి మైళ్ళుపైళ్ళు వడవలేదు కనుక ఆఫీసుకు ఎంత దగ్గరలోయూన్నా నీటి బస్సు బుస్సుమని వుచ్చుకొంటుంది నెలకు రూ. 7. కూరగాయలకని, కొని అర్థతా తప్పనిసరి చిల్లర ఖర్చులకుగాని రూ. 5. యింతవరకు 107 4 0 అయింది.

జీవితంలో పండుగలు వస్తాయి, పర్యాయ వస్తాయి. పెద్దల ఆబ్దికాలు, పిన్నలపుట్టిన రోజులు, అనుకోని కష్టాలు వస్తాయి సరే. పండుగ దినాలు అవసరం లేదు కొని ఆబ్దికాలు, వంట్లో అనాగోగ్యాలు అప్పేనా చేసి పూర్తిచేయాలి. ఇంక యీ నూను రూపాయల సంపాదనలోనే తిను, భార్య పిలాడు ఒక్కొక్క జతేనా ఏడాదికోసా రేనా గుడ్డుల కొనుక్కోవాలి చూసి చూసి గుడ్డలేకుండా బయటికిపోయే ధైర్యం యింకా మనకి రాలేదు. ఇవన్నీ ఎలాగ ఏ నెలలలో తట్టుకోటం? నాకు తెలుసున్న మట్టికి మధ్యతరగతి కుటుంబాలు ఎదుగు బొడుగు దారి తెన్ను లేకుండా మా నా ని కి కట్టుబడి సాగిపోతున్నాయి.

చెన వివరించిన ఖర్చులలో మొగ వాళ్ళి చేపట్ట, సిగరెస్, యింగ్లీషు వతలలు, సినిమా ఖర్చులమీ లేవు కుసుండి! ఇన్ని తెలుసుండి 80 రూ. జీతగాడు నెలకి రూ. 5 దాచాలని వ్రాస్తాను. ఏం చెప్పాలో తెలిగ.

ఆఖర్కి నాకు తోచింది ప్రసుతి ప్రపంచ రీతినిబట్టి మనకు వచ్చే చాంగ్లో అప్పుచేసు కుండా వుండా లంటే ఒక్కటేమార్గం. మానాభిమానాలు వదలి, ఏ రోడ్డువక్కునో ఏ చెట్టు పంచక కాలం జాగ్రత్తగ గడుపు కుంటే మీరన్న రూ. 5 నెలకి తప్పక నిలువ చేయవచ్చు.

ఆంధ్ర సుప్రసిద్ధ గర్భశయరంగ నివారణి

కేసరికుటీరం పెవేట్ లిమిటెడ్
రాయపేట. మద్రాసు-14.

ఆంధ్రప్రదేశ్ ఏజెంట్లు
మెసర్స్ సీతారామవెంకటేశ్వర్లు & ఏజెన్సీస్
విజయవాడ, సికిందరాబాదు.

కాషీరేసుమే

మంగండ్ యిల్లకణ మలాకు

సాంకేతిక

మద్రాసు గవర్నమెంట్ ముద్రాపాత్ర

కృషి మార్గ

యిల్లకణ కృషి మార్గ

మనీషా వాణి

హాస్యాస్పదం

16-7-58 ఆంధ్ర వారపత్రికలోని వనితా వాణి కిరీటంలో సరికొత్త పాఠశాలంగా కన్పించిన క్రిందోలేటి కామేశ్వరరావుగారు విలంపన వివాహాలపైన వివరించిన అభిప్రాయాలు హాస్యాస్పదంగా ఉన్నాయి.

ఆయన సవాతనుల కట్ట బాటలు కాస్త్రు సమృతంగా ఉన్నవని అంగీకరిస్తూనే విలంపన వివాహాలను వ్యతిరేకించడంలో అర్హులైదు.

ఇక జనాభా పెరిగిపోతున్నది గనుక విలంపన వివాహాలు కూడదంటారు. కుటుంబ నియంత్రణను ఆమలు పరుచుటానికి విలంపన వివాహం సంబంధమే లేదు.

భర్తపై విహీనలు పడేవాడలు ఆయనకు పట్టకథలుగా కన్పించడం విచారకరం. అదే పత్రికలో రాధగారు వ్రాసినది చదివితే రాతి గుండెలు కూడా ద్రవిస్తాయి! కొట్టి రామరావు (విశాఖపట్టణం)

మూఢ నమ్మకాలూ వెండి పట్టుదలలూ

వనితావాణిలో “సరికొత్త పాఠశాల” కనబడి చదివేను. ఇన్ని వందల ఏళ్లుగా స్త్రీలుపడ అవసలనూ, వారి క్షోభనూ, ఆ లెఖ వ్రాసిన కామేశ్వరరావు అనే ఆయన వట్టి పట్టకథగా జనుకట్టగోవడం ఘోరం. ఇంకా ఇటువంటి మూఢ నమ్మకాలూ, మొండి పట్టుదలూ మన దేశంలోవారు వదులు కోవడం లేదు. సవాతనులు పెట్టిన ప్రతి కట్టబాటూ, కాస్త్రు సమృతంగానూ, అధ్యాత్మిక చింతనముతోనూ పెట్టినదే కానీ స్వార్థపరత్వంలో పెట్టినది కాదని రాకాను. కానీ స్వార్థంతోనే పెట్టేరు లేకపోతే మగవారికి కూడా ఈ విధమైన కట్టబాటలు పెట్టే వుండును. ఒక వేళ భార్యలు గతిస్తే తాము తిరిగి ద్వితీయ వివాహం చేసుకోకుండా మొదటి భార్య పిల్లలను

గారికి భారీ వదలకుండా ఈ విధమైన కట్టబాటూ నియమాలు పెట్టి భయపెట్టేవారు కామేశ్వరరావుగారు ఇంకొక విషయం రాకాను. “ఇంతకీ విలంపన వివాహాలు ప్రోత్సహించడమనేది సబబుకాదు. విలంపన వుల వల్ల కలిగే జనాభా కూడా కలిపే పక్షంలో భారతదేశం ఇంకొక వలస రాజ్యం చూసుకోవలసివస్తుంది. ఆహారపు కొరతతోనూ, మిక్కుట మైన జనాభాతోనూ, కొట్టిమిటాడుతున్న భారతదేశంలో కుటుంబ నియంత్రణ అమలుపర్చాలి, అంటూ బహిరంగ సభల్లో నిర్వచనంగా ప్రవచిస్తున్నార. మరి మీరే మంటారు” అని. అటువంటి పప్పుడు అంత ఆహారపు కొరతతోనూ, జనాభా పెరుగుదలతోనూ, భాగపడుతున్నారని విచారించేవాళ్లే ఇటువంటి పెద్దమనుష్యులంతా చేరి, మొగవాళ్లు ద్వితీయ, తృతీయ, వివాహాలు చేసుకుంటూంటే చూస్తూవుండక పోతే చూస్తుండలేకపోతున్నారా? ఇలాగ భార్య గనిపోగానే ఆమెను మర్చిపోయి, తిరిగి మూడుగెలలు తిరగకుండానే వివాహాలు చేసుకునేవాళ్లు లక్షలకొద్దీ వున్నారు. అరబ్బి, ఎస్థె, ఏళ్లుచచ్చివా, పదహారేళ్ళి అమ్మాయిని పెళ్ళి చేసుకుని, ఆమెను విధవను చేసినప్పుడు, తిరిగి ఆ అమ్మాయి వివాహం చేసుకుంటే తప్పువచ్చిందా? విదాగు వివాహాలు చేసుకున్నవాళ్లు వున్నారు వీరం దరికట్లా తిరిగి జనాభా లెక్క పెడితే చూమూలువారికన్న ఎక్కువేను. కానీ పాపం చిన్నప్పుడే వివాహం అయి భర్త చని పోతే ఏమీఎరగని అమ్మాయిలు వివాహం చేసుకుంటే జనాభా పెరిగిపోతుంది అని భాగపడిపోతున్నారు. ఒక ల్పిద్దరు పిల్లలు వున్నవారిని పెళ్ళి ఆడమని ఎవరూ చెప్పరు. మూడొంతులు అటువంటి వారు ఒప్పుకోరుకూడాను.

రాధగారు, రాసిన “విషాదగాధ, వింటే బాధ” అన్న వ్యాసం చదివై నా ఇకముందు,

ఇటువంటి అభిప్రాయాలు వాదులుకొని, సహకరించమని ప్రార్థిస్తున్నాను. అంతేగానీ వక్తిరింతలూ, వేరొకొకలూ ఆడి బాధ పెట్టడం నుంచుదీకాదు.

(కాకినాడ), టి. జయశ్రీ.

* * *

పాధారణంగా వివాహార్థ గరిగిన విలంపన వుల చింత (వయస్సుపట్టి) అవివాహితులైనవారికంటే స్వల్పంగా ఉంటుంది. వారిలోకూడా వివాహాలు కొద్దిమందికే, జరుగుతున్నాయి. అట్టివారి సంతానవల్ల మాత్రమే భారతదేశం యింకొక్క వలస రాజ్యాన్ని చూసుకోవలసివస్తుంది. వారూ హించినంత విపరీత పరిణామాలకు తావు లేదు.

విలంపన వివాహాలను ప్రోత్సహించి, వారి అభ్యున్నతికి అవకాశాలు తిరిగిస్తే మన స్త్రీ సమాజాన్ని కొంత మేలు చేపూరుతుంది.

మధ్యపరి రాధాబాయి, (గుంటూరు)

* * *

తప్పేవరిది?

సి. ఎస్. ప్రభాకరిగారి అభిప్రాయముతో ఏకీభవించలేక పోతున్నాను. వాడు, తప్పుతా పెళ్ళిచేసుకునే యువకులదే అంటున్నారు. అభిప్రాయము తప్పేమో. తప్పుతా ఆడపిల్లలందరిదీ నేమో. తన తాతాతును మించి కట్టూరిచ్చి తనకన్నా గొప్పవార్ని తీసుకువచ్చి అల్లుడిగారి, వారి తలివండుల, ఆడపడుచుల కోర్కెలు తీర్చలేక, లాంఛనాలు సరిగా జరుగలేదని అలిగే వియ్యాలవారిని సాగదీస్తూ ఏమి అంటే తన విధమే కష్టపెడతానని భయపడ్డ వారి గొంతెక్కుకోర్కెలు తీరుస్తారేకానీ, అదే ఒక చీడకురవాడికి ఇస్తే ఎంతో గౌరవముతో చూస్తాడని గ్రహించరు. కానీ ఆడపిల్లలందరిదీ ఎవ్వడూ తనకున్న ఇల్లూ నాకిది ఆమ్మగారా తనకన్న గొప్ప సంబంధము తీసుకురావాలని తాతత్రయపడతాడు. మధ్య తరగతి కుటుంబీకులకున్న సమస్యే ఇది. అటువంటిప్పుడు ఉన్నవాడూ కూడా ఉన్నవాడే కావాలనుకుంటాడు. లేనివాడూ ఉన్నవాడే కావాలనే ఈ కోజులో మగపెళ్ళి వారు గొంతెక్కుకోర్కెలు కోరడములో వింటేమున్నది.

కట్టుని వేగ చట్టం అమలుపరచుకొంత మాత్రానే కట్టులు పోకపోగా చాటుగా ఇవ్వటం తీసుకోటం జరుగుతున్నది. ఇచ్చిన ఆడపిల్లలందరిదీ ఇచ్చినానని కానీ, తీసుకున్న పిల్లవానితండ్రి తీసుకున్నానని కానీ ఒప్పుకోరు. అటువంటిప్పుడు చటంయొక్క ఫలితము ఏమిన్నది మధ్యతరగతి కుటుంబీకులు తమ తాతాతునుపట్టే వివాహాలు చేసే కట్టూరి సమస్యలు పరిష్కారము కాగలవు అని నా అభిప్రాయము.

మండలి భారతీజీ, సత్యపల్లి.

జూలై 28 క తేదీ ఆంధ్ర వారపత్రిక యందు ప్రభుత్వ ప్రభావతిగాని (వాసి న 'కట్టుపిళ్ళాచి ఫ్యాన్సి డెస్' అనే వ్యాసం నన్నంతో ఆకట్టుంది. నాను మాత్రం గానే వరకట్నాల నిషేధబిల్లు ప్రభుత్వం ద్వారా ప్రకటింపబడింది. కొని కట్టునికి ప్రతిరూపంగా లాంఛనాలపేరుతో వరుడి తలదండ్రులుగావిస్తున్న ఆస్థాయం చేస్తు లేనిది. ఇంగుకుగాను ప్రభుత్వ కృషి తో పాటు, అక్షరాస్యులైన పెళ్ళి కొడుకు హోదాలోనుండు సవయవకులు కూడా యిందుకు అనుకూలురుగా వుంటే, తర తరాలుగా మనదేశంలో (పెళ్ళు తన్నుకొనిన వర కట్టులు రూపుమానిపోవడం చాటివలన భారతనారి లోకానికి జరుగు యిక్కటు మంచులా కరిగిపోవడం జరుగుతోయినదే నన్న సత్యాన్ని, తమ వ్యాసం ద్వారా ప్రభావతిగాని తెలియజేయాలి. రచయితకి నా హృదయ పూర్వక కృత్యవాదాలు...

పాలకు ర్రి (పేనులత యాదగిరిరావు (గంటలపంట, వరంగల్)

* * *

కట్టు నిషేధదండం అమలులోనికి వచ్చిన తరువాత పెండ్లికొడుకువారు చేసే ఎత్తులన్నీ ఈ మేరకు వ్యాసములో చక్కగా నిరూపించారు. మామ్రాళ్ళోనే ఇటీవల ఒక సంఘటన జరిగింది. కొంతకాలం క్రితం ఒకరు కట్టుం తీసుకోకుండా తమ కుమారుడికి గొప్పవారి అమ్మయిని వివాహంచేశారు. వారికి ఆ అమ్మయి ఒక్కతే కూతురు. మొగపిల్లలు కూడా లేరు. ఇంకేముంది! పెళ్ళయిన మర్నాటినుంచీ పెళ్ళికొడుకు ఆ అమ్మయిని తలదండ్రుల నడికి ఆపి అంతా తనపేర రాయించమని సాధించటం మొదలెట్టాడు. అమ్మయి తిండివచ్చి అబ్బాయి తిండిని "ఇటీమయ్యా" అని అడుగుతే "అవునండీ మరి. కట్టుంకూడా తీసుకోలేదుగా మేము. ఏదో వాడు అడుగుతున్నాడు కాబట్టి ఉన్న కాస్తాకూస్తా వాడిపేర రాసేయండి. వాడూ మీ అల్లుడేగదా! పరాయివాడా?" అంటూ నొమ్మంగా సలహా ఇచ్చాడు ఆయన.

'మహాతీదేవి.'

ప్రభావతి సమాధానం

నావ్యాసంమీద చాలామంది పోదరపోదరి మణులు తమకు తోచినరీతిని ఏవేవో జవాబులు (నన్ను అర్థంచేసుకోకుండానే అనుకోండి) యీ పత్రికాముఖంగా యిస్తున్నందుకు సంతోషం.

నాతో ఏకీభవించలేమని కొంతమంది, నాకుదువునుగూర్చి ప్రశ్నించేవారే లేకపోయారు, గనుక నేను దుఃఖపడుతున్నానని కొంతమంది, పేరుకోసమే అయితే బి.

ఎ. అనే ఆరెండు శుభ్రాక్షరాలు (బోన్ వంటి ఏ శుభ్రాక్షరణమోదనో) కట్టించుకోమని కొందరు (ఇంకా నయం ముఖం మీద పచ్చపొడిపించుకో అనలేదు) ఇట్లా ప్రాయశం లో వారి ఉద్దేశమేమిటో అని కొందరు, (వాసి జూలై 28 తేదీ సంచికలో వ్యాసంమీద తను విశ్వాసాలు చెనున్నాడు. అవన్నీ మీరున్నా చిగువుతూనే వుంటారు. గనుక యిందులో తిరిగి ఆ విషయాలూ ప్రాయశం చేయాలేదు.

కొని నావ్యాసంమీద వచ్చిన జవాబులన్నిటిలో నాకు నచ్చినది ఒక దాద నాల రంగనాయకమ్మ (బొమ్మిడి) గారిదే. నాకు నాతో ఏకీభవించలేమని అంటూకూడా, నా మనోగతాభిప్రాయాన్ని బాగా అర్థం చేసుకున్నారీని నాకు సలహాపంగాను, మిగతా రచయితలకు కనువిప్పుగాను ఎంతో విప్రులంగా, విశేషకరిస్తూ ఎన్నో విషయాలు చాచారు.

"వివదన ఎవ్వరుచెప్పిన వివసంతతా తేగదడక..." అన్న సుమతీతేక పద్యసారాన్ని బాగా గ్రహించినట్లు యీ గతి ర్రి, తి వారములుగా నావ్యాసంమీద వస్తున్న జవాబులన్నీ చూచి, నాకేకొకుండా, తి తిమ్మ పోదరులకుకూడా పనికొచ్చేట్లు ఒక పెద్ద వ్యాసరూపంలో డిబ్బాంగా జవాబు యిచ్చారు.

నాతో నాకు ఏకీభవించలేమని (వాసి నా నాతో ఏకీభవించే హంకాలు అందులో ఎన్నో వున్న కారణంచేత, నన్ను ముప్పాతికభాగం అర్థంచేసుకుని నాకు (వాసి న హంకాలతో నేను ఏకీభవిస్తున్నాను. ఏకీభవిస్తున్నానని (వాసినితమాత్రంలో నాకేమి చిన్నతనంలేదు.

మరొక్క విషయం. అగ్రహించకంజేం!

పెద్దదనువులు కావాలనే ఆశయాలుగల బిడ్డల తండ్రులపాట్లు వివిధంగా వుంటాయో అవి వారికి తెలిసినట్లు మిగతా అందరికీ తెలియవు. ఆ తరువాత చదివిన కూతురికి అంతకంటే హెచ్చు చదివిన అల్లుడ్ని సంపాదించే విషయాలలోను, వారికివ్యవలసిన పెద్ద పెద్ద కట్నాలు లాంఛనాల విషయంలోను, ఎన్నో కుటుంబాలు చిరికి పోతున్నాయంటే ఆశ్చర్యంలేదు. ఇది యధార్థం. అందరికీ అనుభవం కూడాను.

పెద్ద చదువులు చదివిన స్త్రీలను భార్యలుగా బడసిన భర్తలపొందే ఆనందంకంటే, దుఃఖమే హెచ్చుగా గోచరిస్తోంది. బి. ఏ. చదివిన భార్యల జూచి M. A చదివిన భర్తలు ఓర్వలేక ఏడుస్తున్నారని గాబోలు అని కొందరు ఆశపచున్నాను. ఏదైనా విదవకపోయినా చిటికి మాటికి ఎదురు జవాబులు రావడం, ప్రతి దానికి తర్కంతో తమ తమ వికాల స్వాతంత్ర్యంగా భావాలను వ్యక్తపరచడం, భర్త యొక్క ప్రతి ఆశయానికి తన ఆశయాన్ని కూడా జోడిస్తూ (తనుకూడా మరి బి. ఏ. చదువుకుంది గదా!) దానికి వ్యతిరేకించి నవ్వుకుని లెక్కంటిపోదూ, నా బ్రతుకు నేను బ్రతకగలననే భరోసా జవాబుతో కలతలు తెచ్చుకొని, ఒకటి ఒకరు దూరమైన సందర్భాలు ఎన్నో వున్నాయి. పెద్దదనువుల వల్ల పెడ అరాలు తీసుకొని, ఒకరి తెలివి ఒకరు వొలక పోసుకుంటూ, ఒకరికి ఒకరు లక్ష్య పెట్టలే భావం నశించి అదోరకం కుటుంబాలు తయారవుతున్నాయి. యధార్థం ప్రాయశానానికి జంకేమటం నాది కాదుగనుక యింతగా వ్యక్తపరుస్తున్నందుకు తుమించాలి.

(బరంపురం)

తాజాగాను, సువాసనగాను ఉండును

పంకజ్ శాండల్

టాయిలెట్ సోపు

శరీరమును కోమలముగాను, అందంగాను, పడుచుదనంగాను ఉంచును.

పంకజ్ సోప్ ఓ ఆయిర్ మిర్చి తొప్పిన్.

మనిషిలో మనిషి

(16-వ పేజీ తరువాయి)

దీని అంశములో చెప్పకూడదు!
 గురవా : అదేమిటా పిచ్చి వేషం!
 ఎవడన్నా తిలకిండులుగా నుంచుంటాడూ?
 రఘు : అంటే జీవితం చాలా బూటి
 త్రిలోగా వుండన్నమాట మావయ్య!
 [సరళ వస్తుంది]
 సరళ : నేను రేడి అబ్బాయ్. మిగతా
 గానులూ (డింగులూ అన్నీ సరిపెట్టాను.
 పట్టండి.
 రఘు : రా రా రా. [రఘు, శేఖర
 లోపలికి వెళ్ళారు.]
 సరళ : (తేబులు సర్దుతూ) అమ్మయ్య-
 ఇప్పుట కైంది.
 గురవా : చూడమూ—కాస్త గండ్ల
 గోళంగా వుండి—అసలు పెళ్ళిమాటవి
 నువ్వేకా?
 సరళ : అవును. [గురవచారి పెద్ద
 భారం దిశట్టూ నిట్టూరుస్తాడు.]
 నిజం చెప్పాల్సిన అవునూ కాదా
 మాదానూ!
 గురవా : (తెల్లబోయి) అవునూ కాదా
 మాదానా? నిజంగా నాకు పిచ్చికి
 బోతోంది!.. అంటే పెళ్ళి కావోయ్
 మాట నిజమేగాని ఇంకా పెళ్ళిమాటన్నీ
 చేయలేదా?
 సరళ : ఊ—అఁ మా—
 గురవా : ఊ—అఁ మా—?
 సరళ : పెళ్ళిమాటన్నీ గాని అతన్ని
 కాదు నే పెళ్ళి చేసుకునేది... ఇదుగో—
 ఇలా అన్నానని అతనితో అనకండే?
 రఘు : (లోపల్నుంచి) రాణీ! మగ
 డిక ఏదీ?
 సరళ : వచ్చే వచ్చే. [లోపలికి వెళుంది.
 వెళ్ళా వెళ్ళా గుమ్మంలా వెలిగి పిచ్చి
 వస్తోంటి నవ్విపోతుంది].
 లోపల్నుంచి పకపకలా వికవికలా విని
 పిచ్చయ్యే.
 గురవచారి గాభరాపడిపోయి గోడుకూ
 నంటి చంకన పెట్టుకుని ఓపారి సవిషాదంగా
 లో. లివైపు సుమ్మంకేసి మాసి బెటికి వెళ్ళి
 పోతాడు. రఘు, శేఖర, సరళ తిలోవస్త్రా
 పట్టుకుని వస్తారు]
 రఘు (అటూ యిటూ మాసి) మావ
 య్యయ్యేదీ?... వెళ్ళిపోయాడేమిటి?
 సరళ : ఇంతకు ముందీక్కడేవున్నాడు.
 (పోపావనకమాస్తుంది)
 శేఖర : అసలు నవ్వు రాణీని పెళ్ళిచే
 కుకుంటున్నట్టు ఎందుకురా చెప్పావ్
 ఆయనతో?
 రఘు : రాజా! మెడియన్ రాజా!
 నికు మావయ్యకి ఒక్కటే తేడా! నవ్వు

చ్చినప్పుడలా నాకిదివరకే తెలిసిన విశేషం
 యేదో చెప్పడానికి వస్తానా. మావయ్య వచ్చి
 నప్పుడలా ఓ యిరవైలక్షలు అప్పడగలానికి
 వస్తాడు?
 శేఖర : ఐతే?
 రఘు : ఇవ్వాలి మా మావయ్యని బోలా
 కొట్టిదామనుకున్నా. మనమంతా ఏదో పెళ్ళి
 మాడావుడిలో వున్నట్టు వటి నే అడగలేక
 పూరుకుంటాడుగదా అని ఈపాస్ వేశాను.
 [బహుశాగా పని చేసింది చూశావా—
 చెప్పకుండా వెళ్ళిపోయాడు— ఇంకెవడు
 దొంగతనాదా నీలన చెయ్యిపెట్టడానికని!
 శేఖర : ఏదీనినట్టుంది.
 రఘు : అదేమిటా?
 శేఖర : ఈపూటకు నీ లిస చెయ్యి
 పెట్టడం ఐపోయిందిలే.
 రఘు : నీ నీ లిస పెట్టావేమిటా
 కొంపతీసి?
 శేఖర : అహో. [రఘు, సరళ నవ్వుతారు]
 రఘు : ఏమాత్రం? ఇరవైలక్షలు?
 శేఖర : మిరవట్టా లేకుండా చూసి—
 సరళ : అయ్యో నా పిచ్చిరా!
 శేఖర : ఇంట్లో సామ్మంతా తీసుకుని
 పెళ్ళాం లేచిపోయిందని చెప్పాడు!
 రఘు (పొట్ట చెక్కుచెక్కు నవ్వి)
 పొట్టివాడికి పుటెడు బుద్ధులు! మా మావ
 య్యకిరాని అపదంటూ ఈ ప్రపంచంలో
 లేదు.
 శేఖర : ఐతే మీ అత్తయ్య లేచి
 పోవడం—
 రఘు : అవి చెక్కడికి పోతుందిరా.
 ఏనాళ్ళి తమ్ముడిగారింటికో పెరంటానికో
 పోయివుంటుంది. (తేబుల మీద చూసి)
 అర—గేవలూ ఏ ఏదీ?
 సరళ : అదెక్కడుంది?
 రఘు : చూడనేలేదామాట? పారసీకం
 గం. ప్రశ్నకంగా వస్తే! [లోపలికి
 వెళ్ళాడు.]
 శేఖర : రాణీ! చాలా దారుణం జరిగి
 పోయింది.
 సరళ : ఏమిటి?
 శేఖర : ఈ పెళ్ళి అయ్యేది కాదు.
 సరళ : ఏమిటి?
 శేఖర : లిలీ వెళ్ళిపోయింది. అది వాళ్ళ
 పేనె లిలీమాకుని (పెమిస్తోందట! అతన్నే
 పెళ్ళి చేసుకుంటుందట!
 సరళ : (నోట మాట రాక తెల్లబోయి
 చూస్తుంది.)
 శేఖర : అవురాణీ, బాబీతో నన్ను
 చెప్పమంది సంగతంతా.
 సరళ : ఏమని చెప్పావ్?
 శేఖర : అదే నామా ఏంతోపడలేదు.

చెప్పకపోలేదేమో దానికోసం తెల్లవారూ
 కనిపెట్టుకున్నట్టుంటాడు.
 [ఆమెముందు మోకరించి ఆమె మోకాళ్ళ
 మీద చేతులుంచి—]
 నవ్వు... పోనీ నవ్వు చెప్పరాణీబాబీతో.
 రఘు : (లోపల్నుంచి) వో రోయ్—
 నన్నా ది లే నీ మొదలెట్టకండ్రోయ్
 వచ్చేనున్నా.
 సరళ : నేనా? నావలకాదు బాబూ.
 శేఖర : పోనీ... నేను పోనచేసి చెప్తే?
 సరళ : పోనా?
 శేఖర : ఏదో పనులంది బెటికెళ్ళిపోయి
 ఏ హోటల్లోనో పోన్ చేసి చెప్పాను.
 సరళ : అలా ఎందుకు? ఇక్కడే వుండి
 చెప్పరాదా?
 శేఖర : లేదురాణీ. ఈకబురు విని ఏదేమై
 పోతాడో నేను కళ్ళారా చూడలేను. అసలు
 వాణి ఎదుగుకుండా పెట్టుకుని చెప్పడానికి
 నాకు నోరు పెగల్లు. నేను పోన్ చేసేటప్పు
 టికి నవ్వెలాగూ ఇక్కడే వుంటావుకాబట్టి
 ఏదో చెప్పి వాణి సముదాయించగలవో
 మాదానూ!.. ఏం?
 [రఘు వస్తాడు. అతడిచేతిలో వెండి
 బకెట్ ఒకట వుంది. అందులో ఐస్ లో
 పెట్టిన హంపేన్ బాటిల్ వుంటుంది.]
 రఘు : పారసీకం నుంచి ప్రశ్నకంగా
 పంపించాడు నా ప్రియమిత్రు దొకడు.
 (దాక్ష వోటల దివ్యరసాయనం! నీహార
 ప్రవాహ తుహార శీతల పానీయం!... మంద
 మంద మలయానిలంలా - రమణీ ప్రియ
 దూతిక తెచ్చియిచ్చిన కప్పురపు విడంలా—
 ప్రియాంగుళికవోష్ట స్మరణ.. హృదయ-
 రాణికి దక్కని సబ్బక్ పాయిట్స్ రాయ
 దానికి!
 [బకెట్ తేబుమీద మీద పెట్టాడు.]
 ఏం తోడు పెళ్ళిమాటరా!— ఏం రా
 తోడు పెళ్ళి కొడుకా! సంతోషంగా
 వున్నారా అంతా? హృదయాల చిందులు
 తోక్కుతున్నాయా? పెళ్ళికొడుకు సంగతి
 చెప్పనే అక్కరేదులే. అనందం రూపం
 దాల్చింది. వుండండుండండి—అలానే!
 (ఘోటతీసినట్టు నటించి) దట్టిట్!
 ధంక్రూ! మనందరం ఇవ్వాలి ఇక్కడ
 మాడటం చాలా ముదావిహంగావుంది.
 యాభై పున్నమల వెన్నెల్లావుందివ్వాలి!
 లిలీ... పాపం తన పెళ్ళింగుకు తనుమాడా
 వుంటే ఎంత బాగుండును! తనకుండా
 వుండేదిమాదానూ. ఆ చుట్టరవళ్ళో ఎమ
 ర్తెంటుగావచ్చి పడకపోతే!
 [శేఖర లేచి లోపలికి వెళ్ళిపోతాడు]
 ఏమిటా—ఏం—వోట్లో బాగులేదా?
 శేఖర : అఁమా—అచ్చే—ఇప్పుడే వస్తాను.
 లోపల పంపులిప్పకుండా వచ్చినట్టున్నాం.
 సరళ : (శేఖర కు సౌజ్ఞలుచేస్తూ రహ

స్వంగా పిలుస్తన్నట్టు) రాజా!...

[కేఫర్ లోపలకు పరుగుతుకు పోతాడు]
రఘు: మనిదరం ఒంటరిగానే పూరి చెయ్యాలి రాణీ ఈ పూట నిండు! ఇవ్వాలే మన ఆతిథ్యులందరూ కూడా ఆదారకంగా ప్రవరిస్తున్నారకదా? నాతోడు పెళ్ళి కొడుకు మరీనా...నీకోసంగతి చెప్పనా రాణీ? నాకు జోస్యంవచ్చు—నాడు మరీ తిరిగిరాడు!

సరళ: వాటో? [రఘువంక తెలవోయి ఏం అర్థంకాక చూస్తుంది. నీన చివరిదాకా అలానే చూస్తూంటుంది.]

రఘు: అవును. నా టెడ్ రూం తలుపు తెరిచి లైట్ పక్క మెట్లు తడవకి నాలుగు చొప్పున దూకి వీధిలోపడివుంటాడిపోటికి! నాడు చాలా చిత్రమైనవోడు నాకు! నా జీవితానికి...నా ప్రేమకి—నా పెళ్ళి ప్రధానానికి—చివరికి నా లిల్లీకిచ్చిన ఫేర్ వెల్ కు కూడా తోడుగా నిలబడ్డాడు...పాపం!

సరళ: ఫేర్ వెలా?

రఘు: అవును రాణీ. లిల్లీ నాజీవితం లోంచి తప్పుకుపోవడం కల్లారా చూశాడు రాజా!

సరళ: బాబీ!

రఘు: నాడైనావుంటే ఎంతో బాగుండు ననుకుంటున్న ఈ టీణంలో నాడుకూడా వెళ్ళిపోయాడు!...నీ తో చెప్పాడు... కదా?

సరళ: ఏమిటి?

రఘు లిల్లీ ఇనా తిరిగిరాదని!

సరళ: కానీ...నీక...నీకలా తెలిసింది?

రఘు: నాలుగు తోజాలుంచి వరసగా పిల్చినా నాతో డెన్నరుకి రావడంలేదు. అసలక్కడికి రావడంకూడా తగించింది. వాళ్ళొచ్చారనీ పిల్చొచ్చారనీ ఏవో ఎం గేజ్ మెంటునీ తప్పించుకు తిరుగుతోంది. అసలు ఇంకెవరితోనో కాలంగడవాలని అనిపించి నవ్వుకుగాని నవ్వు తప్పించుకుపోడు నామా స్వంగా. ఈసారి కొత్తనామాసం చాలా సీరియస్ గా పోతోందినవించింది నాకు. అందుకని పెళ్ళినీ ప్రధానమనీ ఇనంతా గబగబా యేర్పాటుచేశాను. అది పెళ్ళి చెనకొవాల నుకు నేనాళ్ళు ఇంకెవరో వుంటే తప్ప కన్ను వదిలించుకుపోడు!...వెల్...లేలి పోయింది. అది ఎవరో ప్రేమిస్తోంది. లేక పోలే వెళ్లేదాడు. ఎప్పుడో తిరిగిరాకపోడు గాని ఇప్పట్లోకాదు...ఇవ్వాలే రాత్రికి అసలే రాదు.

[దూరంగా ఎక్కడో ఎక్కాయన్ మొదలై ఈ అంకం చివరిదాకా మృదువుగా మోగు తూంటుంది]

ఏంరాణీ—నీకు చాలా ఆశ్చర్యంగా వున్నట్టుంది! అచ్చే—ఇందులో ఆశ్చర్యం ఏముంది? ఒక్కసారి కొన్ని కొన్ని సమస్యలకి ఇట్టే సమాధానం గొచివిస్తూంటుంది (తలమీద తడుముకుంటూ) ఈ బొప్పిలో

వుండనుకుంటాను మహర్షి!

[టెలిఫోన్ మోగుతుంది]

రాజా అనుకుంటాను.

[మల్టీ మోగుతుంది]

సరళ: అదెలా తెలుసుకోను?

రఘు: నాకిదివరకే తెలిసిన సంగతొకటి చెప్పడానికి ఫోన్ చేస్తున్నాడు. అది వాడికి అలవాటేలే.

[టెలిఫోన్ మల్టీ మోగుతుంది]

సరళ: మాటాడవా మరీ.

రఘు: అవసరమనుకుంటాను.

[మల్టీ ఫోన్ మోత. రఘులేచి రిసీవరు తీసి పక్కన పెడతాడు. మల్టీ వచ్చి కూర్చుంటే మోపేన్ సీసా తెరిచి గాసులో కానీ వొంతుకుని గాసు ఎడం చెల్లో పట్టుకుని కుడి చెల్లో పెళ్ళింటాని చాతుపళ్ళు గుప్పెడు తీసి సరళకినే చేజాచి అనుద్విగ్నం

గానే...]

[చాతుపళ్ళంటే నీకెన్నమేనా రాణీ?

—తెర—

[ఇంకా వుంది]

ఎనాకు అవసరమైన
అంద్ర మెట్రోపొలిటన్, (ప్రియూని వర్సిటీ, బిపి, బిఎస్ సి, లా అండ్ లీబ రేచర్ పుస్తకములకు మాకు వ్రాయండి.
వైజాగ్ బుక్ షాప్స్, వైజాగ్.

“ఏడి ధైర్యం మండిపోనూ! లొడితెడుకారుకదా అది—అంత వేగంగా వడపడమే! బుద్ధి చెబుతాను పెద్దవానకి!”

ప్రాణంపై తీవి

గొల్ల వల్లెలోన ఒకడు
గొల్లపిల్లవాడు గలడు;
గొర్రెలమందను మేపుచు
గడపును ప్రతిరోజు వాడు.

మదిలోపల అమ్మవారి
స్మరియిస్తూ భక్తిమీర—
చేరువలో గుట్టనెక్కి
దూరముగా కలయజూచె!

నదికాశల వనములోన
పొదలున్నవి; వాటి నడుమ
నంచరించు సింహ మొకటి
నంహరించు జంతువులను.

దూరములో పొద దగ్గర
తీరికగా కూరుచుండి
మృగరాజము మెక్కుచుండ—
మృతించెదిన తన గొర్రెను!

ఒకనాడా పిల్లవాడు
చీకటిపడబోవు వేళ,
మందను మరల్చి నింటికి
తొందరగా చేరబోయి—

అది చూచిన గొల్లవాడు
అదిరిపడెను భయముతోడ—
కనిపించని పోతుజాడ
తన కేమీ వలదటంచు—

పోబోతూ మందలోన
పోతు ఒకటి కనిపించక
బెంగవడెను పిల్లవాడు,
రంగుమారె వాని మొగము.

“మృగరాజముచేత నేడు
మృత్యుభాధ లేకుండా,
కాపాడుము నన్ను ముందు,
కన్నతల్లి! వరాశక్తి!”

“కనిపించని గొర్రెపోతు
కనిపించిన నాకు మరల,
బలిసిన గొర్రెల రెంటిని
బలిగా నేనిచ్చెదనని

అని భయమున ప్రార్థించుచు
తన ప్రాణము గాచుకొనగ
దూరపు తన యింటికేసి
వరుగు తీసి నా గొల్లడు!

★ సి. డి. యస్. రామయ్య ★

జితేంద్రియుడు

వసిష్ట మహామునిచేత అవమానింపబడిన విశ్వామిత్రుడు తను వసిష్టునిచేత 'బ్రహ్మర్షి' అనిపించుకోవలెనని తలచి, దక్షిణ దిక్కునకు పోయి అక్కడ అతికఠిన నియమాలతో తపస్సు ప్రారంభించాడు. విశ్వామిత్రుడు బహుకాలము తపస్సు చేసిన తరువాత బ్రహ్మదేవుడు ప్రత్యక్షమయి "నువ్వు రాజర్షి వయ్యావు" అని అదృశ్యుడైనాడు. తన తపస్సునకు యిదేనా ఫలమని నిరుత్సాహపడి పశ్చిమము వైపునకు వెళ్లి అచ్చట తిరిగి ఘోరమైన తపస్సు చేయడం ప్రారంభించాడు.

అతడు తన పదవిని ఎక్కడ కోరుతాడో అని దేవేంద్రుడు భయపడి మేనకను ఆ తపస్సును విఘ్నం చేయమని పంపించాడు. విశ్వామిత్రుడు మేనకను చూచి మోహించి ఆమెతో ఒక సంవత్సరకాలం గడిపాడు. తరువాత తను చేసిన తప్పు తెలుసుకొని, పశ్చాత్తాపముతో ఉత్తరమున హిమాలయములకు వెళ్లి తిరిగి కఠోర దీక్షతో తపస్సు ప్రారంభించాడు.

ఈ సారి కూడా దేవేంద్రుడు ఆ తపస్సును చెడగొట్టాలనే తలపుతో రంధను పంపించాడు. మొదట రంధ ఆ మునిశ్వరుని దగ్గరకు వెళ్లుటకు భయపడింది. కాని దేవేంద్రుని ప్రోద్బలముచేత విశ్వామిత్రుని దగ్గరకు వెళ్లింది. దేవేంద్రుని మహిమ వలన అది వసంతకాలము కాక

పోయి నా చెట్లు చిగురించాయి. కోకిలల కుహుకుహూ రావములను విని విశ్వామిత్రుడు కళ్లు విప్పి ఎదురుగా ఉన్న రంధను చూశాడు. ఇది అంతా దేవేంద్రుని మాయ అని తెలిసికొని రంధను రాయిగా మారిపోమని శపించాడు. కాని వెంటనే తను ఇంకా కోపాన్ని అరికట్టలేక పోయానని విశ్వామిత్రుడు తెలుసుకొన్నాడు. వెంటనే అచ్చట తపస్సు మానివేసి తూర్పు దిశగా వెళ్ళాడు.

ఎన్. ఉదయభాస్కర దుర్గాభవాని ప్రసాద్

అచ్చట కొంతకాలం కఠోర తపస్సుచేశాడు. అప్పుడు బ్రహ్మ ప్రత్యక్షమయి 'నీవింకాజితేంద్రియుడవు' కాలేదు. ఇంకొంతకాలం తపస్సు చేయవలసినది' అన్నాడు. విశ్వామిత్రుడు తిరిగి తపస్సు ప్రారంభించాడు. మహాగ్రమైన తపస్సులో అతడు కామకోభాల్ని దరిజేరనీయలేదు. ఎన్ని ఆటంకాలు వచ్చినా చలించలేదు. ఆయన తపోగ్నికి ముల్లోకాలు దహించుకుపోయే పరిస్థితి ఏర్పడింది.

ఇంద్రుని దేవతలు, మునులు, ప్రజలు గగ్గోలు పడినారు.

బ్రహ్మకీక తప్పలేదు.

విశ్వామిత్రుని తపస్సు ఫలించింది. బ్రహ్మ ప్రత్యక్షమయి "నిన్ను అంతా బ్రహ్మర్షిగా పరిగణి

స్తారు' అన్నాడు. దానికి విశ్వామిత్రుడు 'మీరు నన్ను బ్రహ్మర్షి అంటే నాకు సంతృప్తి కలగదు. నన్ను వసిష్టునిచేతకూడా బ్రహ్మర్షి అనిపించవలసింది. అని కోరాడు. బ్రహ్మ "నున్ను వసిష్టుడుకూడా బ్రహ్మర్షిగానే గౌరవిస్తాడు" అని అంతర్ధానమయ్యాడు.

అప్పుడు విశ్వామిత్రుడు సంతోషంతో వసిష్టుని ఆశ్రమమునకు బయలుదేరాడు. "ఓ రాజర్షి, నీకు స్వాగతం" అన్నాడు వసిష్టుడు. విశ్వామిత్రునికి కోపం వచ్చింది, తనను 'బ్రహ్మర్షి' అననందుకు "నీ పెద్ద కుమారుడు మరణించు గాక" అని శపించాడు. వశిష్టుని నూర్పురు కుమారుల్లోను ప్రథముడు మరణించాడు.

తన తపశ్శక్తిలో కొంతభాగం ఇలా నష్టమైంది గనుక తిరిగి తపస్సు చేసి మళ్ళీ వసిష్టుని ఆశ్రమానికి వచ్చాడు. ఈ సారికూడా 'రాజర్షి'

Ravi Inks

రవి ఇంక్స్
రొఖ బహుమతు
లతో అన్ని క్వాలిటీ
పెన్స్ లకు ఉప
యోగమైవని.
పోర్ ఎజెంట్లు :
న్యూస్ పేర్ & కో;
మద్రాసు-21.

SWASTIK

ఫ్రూట్ ఫ్యూరే చేయు క్రొత్త విధానము

! పాన పక్వ (గుడ్ రిపేరి పక్వ, మామిడు మొదలైనవి) $\frac{1}{4}$ పైంట్ బ్రౌన్ అండ్ పాల్పస్ కస్టర్డ్ పౌడరుతో తయారు చేయబడిన కస్టర్డ్ దుదికోసం చక్కెర $\frac{1}{4}$ పైంట్ క్రిము.

వీటితో పక్వగుడ్లను తయారుచేసి $\frac{1}{4}$ పైంట్ బిజ్ పాన పక్వగా అగువరకు ఉడుక జెల్లవలెను దానిని వడపాసి, దుదికోసం చక్కెర చేర్చవలెను చల్లబడిన తరువాత, ఈ పక్వఫ్యూరేను $\frac{1}{4}$ పైంట్ కస్టర్డ్ పౌడర్ కలపబడిన $\frac{1}{4}$ పైంట్ క్రిమువేసి దాని గింకొవలెను

ఆరోగ్యమునకు సులభ సాధనం

శిల్పబంధనా మీగడవంటి, దుదియైన, ఆరోగ్యకరమగు కస్టర్డ్ ను ఇవ్వ వలెదురు. అది ఆరోగ్యమును గలిగించు పాంత్ నిండియున్నది. బ్రౌన్ అండ్ పాల్పస్ కస్టర్డ్ పౌడర్ కుద్రమైన కాయగురలనుండి తయారుచేయ బడినట్టిది అని జ్ఞాపకముంచుకోండి మీరు సరకులను కొనుటకు బజారుకు వెళ్లినప్పుడు, బ్రౌన్ అండ్ పాల్పస్ చే తయారుచేయబడిన ఇతర రకముల వడ్డారములైన - రైస్, పేపెంట్ కార్నెల్స్ వర్, బ్లహంక్ కోసం చూడండి.

ఉచిత

ఇల్లాసకరమైన కొత్త వలహారముల పుస్తకము కోసం దిగువ పాఠమును పూరించి పంపండి.

దయచేసి నాకు మీ ఉచిత వలహారముల పుస్తకమును ఇంగ్లీషు/హిందీ/కమికం భాషలో గలది పంపండి

(మీకు అక్కర్లేని భాష వదలమును కొట్టవేయండి)

నా పేరు

చిరునామా

నేను 15 సంవత్సరాల కంటే ఎక్కువ, తపోలా ఉద్బుధమితి ఇంట్లో జీవకర్తాను.

డిపాజిటు కోర్స్ ప్రాడక్ట్స్ కో. (ఇండియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్,

- A.P.W. రోడ్, బొంబే, పం. 994, బొంబాయి-1.

కార్న్ ప్రాడక్ట్స్ కో. (ఇండియా) ప్రైవేట్ లి.,

పతెంట్ : పాఠీ అండ్ కో. లిమిటెడ్,

అనే పిలిచాడు వసిష్టుడు. అందు వలన విశ్వామిత్రునికి కో ప ము వచ్చి వసిష్టుని రెండవ కుమారుణ్ణి కూడా చనిపోమ్మని శపిస్తాడు.

ఇలా తొంభైతొమ్మిది మం ది కుమారులూ చనిపోయినా కూడా వసిష్ట మహాముని చలించలేదు.

నూ ర వ సా రి వచ్చి వి శ్వా త్రుడు 'రాజర్షి' అనిపించుకొని, ఇంక ఒక్కడే కొడుకు గదా బ్రతి కింది, అతనినైనా క రు ణి ద్దా మ ని తలచి వెళ్లబోయాడు. ఇం త లో "బ్రహ్మర్షి" అనే కేక వినిపింది. విశ్వామిత్రుడు వెనుకకు తి రి గి చూ శా డు. వసిష్టుడే త న ను 'బ్రహ్మర్షి' అని పిల్చాడని తెలుసు కున్నాడు.

అప్పుడు విశ్వామిత్ర మ హ ర్షి వసిష్టుని అడిగాడు: "నువ్వు మొదటనే, నన్ను బ్రహ్మర్షి అని ఎందుకు పిలవలేదు. అప్పుడు లేని మ హి మ యిప్పుడు నాలో ఏమున్నది? నువ్వు తొంభైతొమ్మిది కు మారు ల ను నాశనము చేసుకొన్నావు.

అందుకు వసిష్టుడు నవ్వి 'నిన్ను పరీక్షించటానికే నేను బ్రహ్మర్షి అని పిలువలేదు. నీవు తొంభై తొమ్మిదిసార్లు కో ప ము తో నా కుమారులను నీ మహిమచేత చంపి వెళ్లి నావు. కాని నూరవసారి మాత్ర ము శ్రోధాన్ని అణచుకున్నావు. అందువల్లనే మొదట నిన్ను బ్రహ్మర్షి అనలేదు. చివరసారి నీ శాంతమే నిన్ను 'బ్రహ్మర్షి అనిపించింది,' అన్నాడు.

అప్పుడు విశ్వామిత్రుడు సంతోషించి వసిష్టుని కుమారులను తన త వ శ్చ క్తి చేత పునర్జీవితులుగా చేశాడు.

ఉంది. అయినా ఒకటికే రెండు మాటలే చాలా బాగున్నాయని మాకు అనిపిస్తే, మిగతావాటిని కథ ముగిసేందుకుతోనాటి సమాజమైన ప్రతిభతో మనని అలరించే నటులు రాజ్ కపూర్ ఇందులో చాలా సేపు కోయగా వదిలించి (మిగతా కానీకూ వదిలించే సయ్యదానికి వదిగట్టి అవసరమైన తాడు) పాత్రను అభిమానపూరితం చేశాడు. ఎదవేళ్ళ అమూల్యం వేసున్న, పాత్రకేళ్ళ దిగా కనిపించే సజ్జనిమిదేశ్య మాత్రం ఏదీ చి ది అమూల్యం తీండిగా రాజ్ మెహ్రా చాలాసమర్థంగా వదిలించాడు. అలిత వేవర్, లీలామిత్రా మదనపురి మొదలగువారంతా కూడా ఉన్నారు. ఓంప్రకాష్ ఇందులో హాస్యపాత్రతో పాటు దర్శకత్వం కూడా నిర్వహించాడు. అతని బాటబా చేప్పలూ ముహూర్తగా ఉన్నాయి. కథ వ్రాయుంలో లోపాలు పాలు ఎన్ని కేసు ఉన్నా, కథను చిత్రీకరించడంలో ఓంప్రకాష్ ప్రతిభను మెచ్చుకొనేక తప్పదు.

ఈ విధంగా సంగీతం ఈ స్వయం, దర్శకత్వం ఈ పాటి తేకపోతే, ఈ చిత్రం విపాటి తలకొన్న సత్తయి చేపేదో ఉన్నాందనం కష్టం.

దునియా నమా రే

చివరీలలో తేలిగ్గా సాల్కరచుకు పేరకం నేరనుడి కథ దునియా నమా రే గత వారం విడుదల అయింది. తేలాల చేసినంత సేపూ చేసి అక్కడక్కడా సంఘానికి మొహం వాచే చివాచేసి చివర్ని సాల్కరచుకోవడం ఈ కొత్త చిత్రాలలో ఏర్పాటు ఈ సంప్రదాయాన్ని ఈరకం సన్నివేశాలను ఏమంత మార్పులు చేయకుండా సినీ నేరసుల సేవిలాన్ని పేరీ గుండెలు తరుక్కు బాదేలో చిత్రీంచారు. ఇందులో అద్భుత రసం ఉంది. అది ప్రదీప్ కుమార్ బాగా వదిలించడం. ఈ చిత్రంలో నటనకు అగ్రతంబూలం అందుకోలే మాలాసిస్తా పక్కి అన్ని విధాలా హీరోగా నిలబడ తగ్గ వాడిని ఋజువుచేసుకున్నాడు. మామూలుగా గంభీరంగా నిలబడే మాలాసిస్తా ఈ పాత్ర ఇ గులో అలిత మైన హాస్యం చేపే ఆనందపర చింది.

అంత ఆనందకరంగానూ ఉన్న మరో అంకిం మదనమోహన్ సంగీతం ఇందులో ముఖ్య పాడిన రెండు పాటలు చాలా కాలం బు చాలమంది నోట విరుచుకలవడడానికి సరిచేసిన తేరు కా స్త్రీయ బా డీ లో ల తా పా డి న మ రో పా ట మా దా మదనమోహన్ సంగీత రచనా శక్తికి నిదర్శనంగా నిలబడింది.

ఈ చిత్రంలో కేకే ముఖర్జీ, ఎన్ కె క్రేమ్స్, సులోచన మొదలగువారంతా ఉన్న ఈ చిత్రం వాళ్ల మూలంగానే చాలా బాడు

గ్గ అందరినీంచింది. రెండు వేల అడుగులు, కనిపించినా అవలంబం క త్తరించినా కే నీ చాలా బాగుండు అందరినీంచింది.

ఇంతకన్న అనభిరంభంగా తీసిన చిత్రాలు మాసినవాళ్ళం అయినందువల్ల ఈ చిత్రాన్ని గాని దర్శకుడు వి. అవధూర్ నిగాని గట్టిగా విమర్శించలేము. మొదటిమీద కాంతిపా నిక బాగానే ఉంటుంది. ముందుం పో వెళ్ళి వా మూడంటేను, చివరాని మాటలూ, కనరాని స్వచ్ఛతయే.

* * *
'దో లహన్' నిర్మాతలు జె. పి. సెహ గల్, కలానకపూర్ లా కలసి దెబ్బు. ఎస్. ఫిలింస్ పేరిట "ఫ్లోడ్ నం 9" అనే చిత్రం ఆరంభించారు. ఇంతలో హీరో అశోక్ కుమార్, నాయక పదవీకేళ్ళ బారిక నయ దాఖలా ఈ 'అప్నా హత్ జగన్నాథ్' చిత్రంలో కరోరకు నాయకగా వేసింది.

నిర్మయోజనుడు అశోక్ కుమార్ సినీ మాలో చేసినప్పడూ ఆరవవారం వచ్చి న మార్చింతా తెరమడుగ బోయారు.

అశోక్ భార్య నయనుమల్లినట్లు కనిపి కుంది. అతనితో నటించిన లీలాచిట్టిన్, జేవికారాణి పెద్దవాళియబోయారు. అతని మిత్రులకు బట్టు నేరీ సిం పూడి పోయాయి. అశోక్ మాత్రం చెక్కుచేదు లేకు, వేదీనాథ్ తో హీరో వేస్తాను అక్కా డోకనారి ఆయన, ఫలోక్తిగా. ఇప్పుడు 16 ఏళ్ళ సయిదాతో వదిస్తున్న వాడు కేపు

ధవలక్ష్మి ప్రాడక్స్ స్టూడియోస్ మహారాష్ట్రలో తుర్కీ నుండిగా కే యన్ సింగ్

సుధాకర్ ఫిలింస్ వారి 'వచ్చినకోడలు వచ్చింది' చిత్రంలో జమున

అంకివనీ తె య్యు డి లో ఆక్సిగ్నా ఏముం బుంది?

* * *
అశోక్ కుమార్ క్యాగు మహాయాద్, క ఎన్ సింగ్ మనోరమ నజీరీ హుసేన్, మొదలగువారితో గేయ రచయిత ఎస్ హెచ్ విహరీ, అరవి సోదరుకు హుడా కలసి "ఇన్ కౌనామ్ దునియా హై" అనే చిత్రం తీసున్నాడు. పెద్ద విహరీయే కథ, మాటలు పాటలూ వ్రాసున్నాడు. దర్శకుడు క్తి సమంత సంగీత దర్శకుడు రవి

ఈ చిత్రంలో అరుణ అనే కొ ర్తి వదిని డిగినాం చేసున్నాడు — టెన్ ఫోన్

ప్రసాద్ అగ్గ్ ఎక్స్‌క్యూటవ్ 'ఇలరీకం' చిత్రం గత గారం 17 కేంద్రాలతో కేరళలో రన్వాలూ జరుపుకొంది నటనలులూ, రచయిత అయిన దర్శకుడు ప్రకాశరావు మొదలగువార తా ఉత్సాహమువల్ల కృతజ్ఞతాభివందనలూ తెలియజేసారు విజయవాడ మాదిరిసినిమాలో జరిగిన సభలో గిరిజ, జమున ఎ వాగ్గేరారావు, మార్కటిసినిమా అధిపతి శ్రీ శ్రీనివాసరావు, నటుడు రంగారావు నటయూగ్ ఫీలింస్ అధిపతి శ్రీ శ్రీనివాసరావు దర్శకుడు తాతి నేని ప్రకాశరావు, గుమ్మడి, జమునకండ్రి ఎస్ శ్రీనివాసరావు మడిచితర నిలచినవారు నిర్మాత అనునాలు గుర్తారావు

వార్తావరణం

AND HINDUSTAN PATTERNS IN THE 1950s IN THE 1950s IN THE 1950s

“ఇక్కడి న్యాయమండలి” అన్నాడు ఎన్ రామారావు

రామారావు మాట్లాడుతున్నది నీకొల ఉత్త న్యాయం గురించి సార్ వాల్యూ ఉంచుకున్న నటనలులూ పెక్కి ప్రియన్లూ స్టూరీ వాల్యూ మునుపు లాగా నీటిలోకుల వ్యక్తిలో నీరవదాలంటే, కాల్ ప్రి టుకు శాస్త్రమైనంత అలస్యంగా రావడం మంచి దిని భావన అనీ చాల మంది నమ్మకం బాంబాయిలో అది నీ జనధర్మం ఎవరైనా పెంచరాకే వనీ పెక్కివాసులవాడని నెవ్వరు కుంటుంటు ఉమిగిసిని రంగంలోనూ అంతే తింగతలు జోకలాగా అందరినీ అది నవ్వు కుండలం తెలుగు నీటిమూలో కచ్చుకులూ ఎరి గినవారు, కమలకు మరచిపోనివారు కొంద టున్నాడు. ఈ వాదనలు (రామారావు వాగ్గేరారావు అంజలిదేవి సావిత్రి) కాల్ ప్రి ఎడిటింగ్ కంటే ఎడిటింగ్ రెడీ అయి మార్చుంటూ గామర్ పీకొల అయివా గ్గా సురనగా ఆలస్యంచేయడం ప్రాధ్యోపయ దెబ్బ నిష్కారణం వృధా చేయించడం విశ్విక నచ్చలేదు విశ్విక స్వార్థం తెలి సిందికాదని మిగతావారు (అన్ని రంగాల లోనూ) కి కించపడ లేకుండా ఈ సత్యం ప్రజాయాన్ని నిలబెట్ట, ఆంధ్రులు ఎంగువా ఏ ప్రాంతం వారికి తీసిపోరని ప్రతి కాల్ ప్రి కు టురావు చేస్తున్నారట ఈ విధంగా వారు విధ్యుక్తధర్మసిపాలన చేస్తూ ఉండగా మరొకవంక పెంచుటలు, ఇతర చిన్న కటలు కొండోకొవో దర్శకులూ పెంచ రాకేవచ్చి మార్పుని వేచి చూచి చూచి కేసారి నే పద్మగీతా బ్రాహ్మణ చేసుకునే టరిఫీలి ఏర్పడుతోంది

ఇంతమంది సాటివారు తమరాకై ఎదురు

చూడడం ఒక్కొక్కసారి మేన చెప్ప వ సత్యం ప్రదాయ సంతోషమలకు ఇబ్బంది కలి గించగలము

అందువల ఇవన్నీ చూసిన ఒకరు “ఈ ట్రోథంతా ఎంగుకు కొందరు పెందరాకే రాసెలా? ఆలస్యంచేసే వారికే విరమా గీతాలపాద నేల పెను వసని అనుకోకేల అసలు టైమ్ రిలైబ్ గదా ఏమిటాదా ఆల స్యంగా వచ్చేనే అందరికీ హాయిగదా” అని గంభీరంగా ముస్సవి వరిమ్మరించారట

గతవారం సాహితీవారి “బండ్ రాముడు” పెట్ మిద విరామకాలంలో ఈ సమస్య ప్రస్తావనకి నచ్చినపుడు రామారావు ప్రశ్నికులు ఈ డోరనీ గురించి ఆంధోకిన వ్యక్తం చేశారు

ఒక ప్రాధ్యోపయ దగ్గర ఒక చిత్రంలో పనిచేసామని ఒక్కేనుకుని అయిన ఇచ్చే డెబ్బుతీసుకుని-మీరు కోటికొద్దలూ, మహా ఘనతవనించిన ప్రభువులూ అయితే కాకచ్చు-వనిచేయడానికి ఒక్కకున్నాక ఇలా ఆలస్యంచేసి నిర్మాతని ట్రోథి పెట్టడం ఏయంత భావ్యమైనవనీ?

“ఇక్కడి న్యాయమండలి” పెగా పెందరాకేవచ్చేవాళ్లు ఆంధ్ర పెందరాకే రావడ మేమిటని తప్పట్టుకోవడమా? అన్నాడు రామారావు

సావిత్రి నచ్చింది ఎవరో లేచి టి కుర్చీ చూడబోయారు నిర్మాత డి వి వారాయణమూడూ రంజీ అంటూ కుర్చీ చూపించారు

ప్రాధ్యోపయగారి మర్యాద అందుకో వడం మా విధ్యుక్తధర్మం అంటూ ఆ కుర్చీలో మార్పుచేసిన

“ఈ ముటుకక్కల అద్భుతమైన కాఫీ

ఉం ఒక్కకప్పు తీసుకుంటారా” అన్నా రొకరు

నేను బుద్ధిగా నూ యింటి దగ్గర్నించి మరీ చెంబులో మంచికాఫీ తెచ్చుకున్నాను నన్నెంగుకు పాడుచేసారు సామిదె మీరెందు కంత కోవం” అది సావిత్రి నవ్వుతూ

అంతలో దర్శకుడు ఎ పులయ్యగారు వచ్చి సారీ! అంతా రెడీ అవుతోం బయ ట్టేరండి అంటూ మార్చున్నాడు

పది నిమిషాలలో రేటింగ్ గడి యే లోగా అయిన వారాసింగ్ రేట్ తింగ్ రిజే మలు సాధ్యమైనంతవరకు సేకరించేసి జరి నవ్వి నిర్వి చేస మర్నాడు సాయంకాలం గినభ ఎమిషించేసి బోట్లో హాజరుకొవా లని ప్రతిభాకాష్ట్రీకొ బాయింటుగా కుట్ర చేసేసుకు రెకో అన్నాడు

పెట్ (హాసినలో రెండోఫోరు) రాము డి నే రొంగతాలూకు స్వర్ణసీమ (గృహసే కదా!) సావిత్రికులు గొరీ రొంగలకి బాకీ రిలీ రేటిలకి రాయిగాయలకిహదా చూడ గానే గొంగం, భయభక్తులం కలిగించే తర వలో ఉంటుం దా అమ్మాయి, సావిత్రి కాంటి దూకుడు రన్వంతి తగ్గిపాడ ఎలాటి వాళ్ళోనా అలా అలా అంటూ ఓ ఏజేకీ పిల ఓ నగలమాల తెచ్చి ఇవన్నీ సేకే అంటుంది గొరీ కొయ్యబారకి బోయినా, చలించకుండా ఎక్కడినీ మీ అమ్మిచ్చిండా అంటుంది వీడవీల్లల అమ్మలదగ్గర సాధార ణంగా నగలమాలలు స్టాపు ఉండే నడు పాముగాని, వాళ్లు వాటిని అలా క్రాక్షణ మాడంలో కనకలీ నాయనంగా ఇంటికి పంపి పంచిపెట్టించడంగాని సందర్భవడదు బహుళా గొరిబాన ఏ వంతి పరిచయం లేని వాళ్లంబోంచి కెప్పకుండా అది ఎరువు పట్ట కొచ్చి ఉండెచ్చు బహుళా వాళ్లు ఆకేళిట్ నిడబోతూ ఉంటే తిరవాత చెబుదాం? అనో, కెచ్చేదేమంది మన మనుషులేగా అనో మనసుకు సర్ది చెప్పకుని, ఈ నగలు మన గొ

కొందరు సభ్యుల పేర్లు

(10 వ పేజీ తరువాయి)

(మేపాడు, నెల్లూరుజిల్లా) (267) బొడ్డుల మోహనకృష్ణ (బిల్లగుంట.) (268) మూర్తి దేవర సత్యనారాయణప్రసాద్ (తుమ్మలూడి, గుంటూరుజిల్లా) (269) కొంపల బాలకుబ్రహ్మయ్యం (అమలాపురం) (270) కొమ్మూరు ఉమాప్రసాద్, (తెనాలి) (271) మా సి స గు బ్బా రా పు (జామేడపాడు, తూ|| గో||) (272) చిర్రా వూరి సీతారామము (పలివెల, తూ|| గో||) 273 పరాశరం వెంకట సీతారామచార్యులు (ఈమని, గుంటూరు జిల్లా) 274. తూబాటి పార్థసారథి (తూబాడు, గుంటూరు జిల్లా) 275 ఎర్రంశెట్టి రాధాపరమేశ్వరి (విజయ నగరం) 276 టి సుధాకరరావు (దోయపల్లి రైల్వేగేటు, మహబూబ్ నగర్ జిల్లా) 277, నుద్దూరు లక్ష్మీకుబ్రహ్మయ్యం (కొంట్లపాగు, గుంటూరు జిల్లా) 278 పసుపులేటి దినకర రావు (గుంటూరు) 279 వెంపరాల వెంకట లక్ష్మి (నర్సిపల్లం) 280. చివుకుల సర సింహప్రసాద్ (విజయవాడ.)

281. బి. వరదరాజు (హిందూపురం) 282 యద్దసపూడి సాంబశివరావు (ఏలూరు) 283 బంపెకవి వెంకట చలం (రాజమండ్రి) 284. సుతా గాంధీ (చాటపల్లు, పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా) 285. కస్తూరి వెంకటరమణ (రాజోలు) 286 గరిమెళ్ల మూర్తిమూరి పాశుపతూడి తూర్పుగోదావరి జిల్లా) 287. రాంపల్లి సీతారాం (ఏలూరు) 288. తురు మెళ్ల రాధాకృష్ణమూర్తి (వినుకొండ, గుంటూరు జిల్లా) 289. గణపతిరాజు మైథిలీదేవి (మహబూబ్ నగర్) 290 వి. అనూరాధ (తిరుపతి) 291. జి జయపాల్ (మద్రాసు) 292. ఎ మురళీధర్ (మద్రాసు) 293. కొంట నూర్తిమూరి (కలకత్తా) 294. త శి నిర్దేశ్వరరావు (ధిగేశ్వరము, పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా) 295. యు ప్రభావతి దేవి (గుడూరు) 296. పెంజాల రామప్రసాద్ (చిలకలూరిపేట, గుంటూరు జిల్లా) 297. అన్నాప్రగడ ప్రమీల (తెనాలి) 298 ఎన్ ఆర్. క చక్రవర్తి (విజయవాడ) 299. మొదలి వెంకటేశ్వర శాస్త్రి (బొంబాయి) 300. ముడుంటై సరసింహం (బందర్)

301. శిషా నటరాజమూర్తి (బాపట్ల) 302. ఆవసరాల వెంకట వీరరాఘవరావు (విశాఖపట్నము) 303. తెన్నేటి ఆళాలత (కెపన్ పురా, వరంగలు జిల్లా) 304. కొత్తి చిన భుజంగరావు (సంగం జాగర్ల మూడి, గుంటూరు జిల్లా) 305. పి. వెంకటరావు (కరీం నగర్) 306. అంబటిపూడి అన్నపూర్ణ (వల్లభాపురం, గుంటూరు జిల్లా) 307. విరాల రాఘవరావు (రాజమండ్రి) 308. కొనేటి

(ప్రసాద్ (తిరుత్తణి) 309 టి. భారతి (టి. చదుం, చిత్తూరు జిల్లా) 310. ఘాతీ (శిని వాసరావు (బాపట్ల) 311. వీడివ శిలక్షి (విజయవాడ) 312 మద్దావిడ మరళేశ్వర రావు (కురదా రోడ్డు) 313. చెన్నూరి వెంకట రమణ కనకబాయిమ్మ (మచిలీ పట్నం) 314 శ్రీరాం గంగయ్య (నెల్లూరు) 315 పంపాన పద్మావతి (మద్రాసు) 316. ఎక్. కుసుమ (మైసూరు) 317 ఉప్రదత్త వెంకటశాస్త్రి (అమలాపురము) 318. హను వేదం విజయలక్ష్మి (ఆవంట, పశ్చిమ గోదావరి) 319 తిమ్మరాజు వసుంధర (శ్రీకాకుళం) 320 తులూరి స రో జి నీ బాయి. (కృష్ణాపురం, ఖమ్మం మెట్ల జిల్లా).

321. సత్యవరం సవితాదేవి (సత్యవరం, మహబూబ్ నగరం జిల్లా) 322. వి. రాధా కెపన్ రావు (పాదరాబాదు) 323. కొంట రంగలక్ష్మీర జ్యం (మద్రాసు) 324 పాకల మణిమాల (గణపూర్, వరంగలు జిల్లా) 325 చదలవాడ, సులక్ష్మి (మద్రాసు) 326. మాటూరి వసంతరావు (దూరిగం, విజయవాడ జిల్లా) 327. మాస్టర్ నవలూరు, కుబ్రహ్మయ్యం (తిరిగొండ, చిత్తూరు జిల్లా) 328 మాస్టర్, భాగతి (పూవా) 331 క. రాంచందర్ (పాదరాబాదు) 332 సంతోష సీరజ (సికింద్రాబాదు) 333. లంక లక్ష్మీనర సింహ శాస్త్రి (నర్సారావుపేట) 334. తెలిశిచెర హీరా (రాజమండ్రి) 335. దేశ రాజు బాలా తిపురసుందరి (చిత్తూరు) 336. చెర శాంతిలక్ష్మి (కాసు పల్లె పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా) 337. డి. సులో చన (నెల్లూరు) 338. గోడేటి పుష్పావతి (పెనుకొండ, పల్ల గోదావరి) 339 కొచ్చెర్ల కొంట హేమలత (కొవ్వూరు) 340. పర మాత్మని గోపాలకృష్ణ (విజయవాడ).

341 జిలేటి మూడి సుధాకర మోహనరావు (ఒంగోలు) 342 విభూధూట్ల సుబ్బలక్ష్మి (విజయనగరం) 343. శేరి వెంకట హను మాన్ శాస్త్రి (రేపల్లె) 344 ఎస్. పద్మావతి (కలిశి, చిత్తూరు జిల్లా) 345. చైతన్య కొమేశ్వరరావు (నర్సారావుపేట) 346 మంచికంటి సుబ్బలక్ష్మిదేవి (విజయవాడ) 347, పట్నాల సత్యమూరబాయి (పాదరాబాదు) 348 కస్తూరి సరవారిరావు (విజయ వాడ) 349. యస్. ఈశ్వర సాయిప్రసాద్ (సికిందరాబాదు) 350 వి. మధుకుమారు. (మద్రాసు) 351. సా మి శే ని మంజుల (విశాఖపట్నం) 352 కె. సత్యనారాయణ (రాయమాడు) 353 విభవదర్శుల అప్పల సర సింహ చంద్ర శేఖర శర్మ (ఎండగండి పల్లి (గో 354 కలపాల మారుతి (ఆంగుటూరు పల్లి గో||) 355 సి యా ద్రి మూర్తిచంద్ర మోహన ప్రభాకరరావు (కాకినాడ) 356 దామోజీ పురపు లక్ష్మి సరసింహారావు (తాడేపల్లిగూడెం) 357. చాట్లా వెంకటేశ్వరగృహ (రాజాం, శ్రీకాకుళం జిల్లా)

358. నల్లని చక్రవర్తి శ్యామ్లా రాజి (రాజమండ్రి) 359 వివయచంద్ర పట్నాయక్ (హిందూ, శ్రీకాకుళం జిల్లా) 360. గోస పార్థసారథి (ఏలూరు)

గ మ ని క

జూలై 23 సంచికలో ప్రచురించిన బాలల సంఘం సభ్యుల పేర్లలో 58 వ సంబంధం పేరు గలవన్నీ చేర్చి కేవల 58 అని గమనించాలి.

జూలై 30 వ ప్రచురించిన 63-వ సంబంధం పేరుగల సభ్యురాలు కాకరపర్తి వెంకట మూర్తి ప్రభావతి డోరి పేరు ఒంగోలు తాలూకా లింగుటూరు, ఉంగుటూరు కౌడు.

—సం]

అందరూ

మీ బిడ్డను

ప్రేమిస్తారు

వశమవేళ కాస్త చేతులు కొట్టు కొనుట, పిత్తము, కడుపు ఉబ్బరము, నొప్పివంటి అబ్బులు లేకుండా మీరెంత ప్రేమిస్తారో అంతే అందరూ ప్రేమిస్తారు.

పెరిగా వారి గ్రెప్పెండ్ బిడ్డం ఆరోగ్యాన్ని క్రమపరచును. చంటి పిల్లల అబ్బులు లేకుండా మీ బిడ్డను దీర్ఘాయువుతో ఆరోగ్యవంతంగా చేయగలడని పరిశోధించబడిన కను గొన్న వివరము.

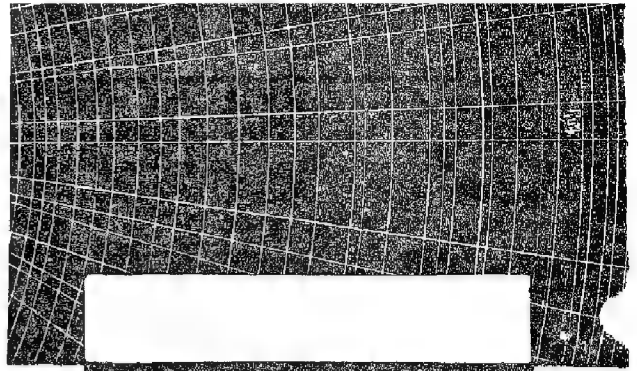
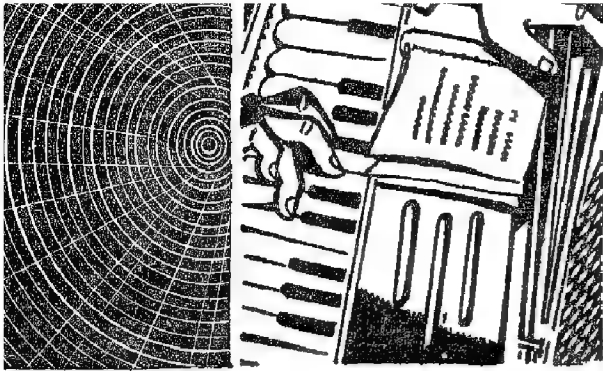
Gripend

గ్రెప్పెండ్

బిడ్డం ఆరోగ్యాన్ని క్రమపరచును.

బొరల దేశమంతటా స్థాకములు వాపలను
WAZ-270

స్వర లహరి

ప్రాణున్న నిద్రలేస్తూనే అరచేతిలో క్రిరామమ్ముతు కళ్ళ కర్డుకు మురిలోకాన్ని చూసేవారున్నాడు, ఈనాడు లలిత సంగీత ప్రయోగంలో 'సీ-రామచంద్ర' ముటుకు నేవారూ ■ సీమయన్నాడు 'లలిత సంగీతం' అనేపాటలో మొదట మాడతూ రాలనూ వర్ణక్రమం అనిపించే క్రమంగా స్వరాలను అమర్చడం రామచంద్ర శిల్పం అందమైన స్వరాలను అందంగా కలిపి హాయిగాలిచే వరసలో ఒట్ట పులికింప చేయడం ఆయం ప్రత్యేకత రాగాలనూ రాగా నూ పెరిగిపో చిన్న వాటితో మధుర సరాగా లాడించి ఆడుతూ పాడుతూ పాటలుచేసి పాడించి అందర్నీ మధుమధుర స్వరవతులనూ, పవనలనూ చేయడం రామచంద్ర హాబీ వృత్తి, జీవితం

అ గుణే ఆయన ఒక సందర్భంలో "నేను సంగీతదర్శకుడిని కాను స్వర సమ్మేళన కర్తని అని స్పష్టంగా అన్నాడు

ఆయితే రామచంద్ర ప్రజ్ఞా ప్రాభవాతి విషయంలో ఆనం చేసా అపక్రమితిగా తోచే మాట అననివ్వని అభిమానులంతా ఈ మాటని 'బిల్లిసవాళీ' కాక సాక్షాత్తు రాగించడే అన్నాడన్నా—

"విడితారుహారుయా మీ మెహం మీరేం తెలుసు మిమ్మల్ని గురించి" అనేస్తూ రామచంద్రపాటలాగే మృదువుగా ఇంగులో కొంత నిజం లే పాటేను అనూటకా సే కొంతకన్న ఎక్కువే ఉంది రామచంద్ర చిత్రాల రద్దీనిడిటి తినికల 'పోహాహాలను'బట్టి, డిబ్బిచ్చేవారి అభిరుచు మెట్టి కొన్ని సంవత్సరాలలో కేవలం వ్యాపార సంశ్లిష్టం లవిద సే సేవిమాపాలల వరసలు కట్టివా స్పృశనాత్మక ప్రతిభతో మనోహరమైన కృతుల ఎన్నో చేసి, ఎడేవ సంగీతానికి (కాస్ట్రేయ విద్వాంసులది తదస్య ముంబున్నట్లు భి ఎంచితగదని ప్రార్థన, సవ్య రచనా స్పష్టిచిశేషంగా, ప్రధానంగా జరుగు తున్న రంగం అని మటుకే పై వాక్యం మృాయం) వాటిని ఎమర్పించినవారిలో

రామచంద్ర చిత్రల్కర్ అగగణ్యుడ ప్రపాదగు లక్షణాలతోమెంగితం రామ చంద్రసాత్తు ఆయనచేతిలో స్వరాలన్నీ మంచివాడి మాటలా మృదువుగా, కొత్త పెట్టిమాతరు సిగ్గులా మనోహరంగా,

సి. రామ్ చంద్ర

తలవరస్వతి కంఠంలా మధుర గా మమ్ముచాలు చంద్ర చిడి కొంతగా మెత్తగా పగటి కలరా ముక్తగా ఇంపాయి మంగి బాలాను రామాలా మెప్పుట్టు గంటాయి ఒకపాటలో (యూప్యన్ లో ఆట్ ఓరాత్ యోహో) ఒక్కొక్క పాదానికి ఒకే స్వరం చొప్పున తీసుకొని...స్వ నిశీ ఎడా పెడా అనుకోని ఆకుమాటు ఎండగా అంగు గో ఒదిగి ఉండే ఉప గ్రూరాలచేత ఉప శ్రుతులు చేయిస్తూ అందమైన వరసకటాను పాటవెనకాల వాద్యా తో రా గ లే ఖా

చిత్రాలు రచించే విధ్యలో నిమగ్నులైన సజద్, చఫీ సహామడి ■ శిల్పంలో రామ్ చంద్ర చెప్పకోతగ ప్రావిణ్యం గడించాడు ఈ విషయంగా వర్దిదరిచే రామ్ చంద్రనూ, అవ్యలనూ మాడా అవిశ్రమైన గౌరవం

ఆయితే రామచంద్ర ఒకపాట విశేషాడి మనసుకు పట్టడానికి హుళై నలయ ను భృ మారం అని గాని తప్పి అని గారి ఒక్కొక్కాడు

ఒక వసువు తత్వాన్ని చెప్పడానికి ఒక మానవక మైన ఒక సత్తినీ వ్యాఖ్యానించడానికి రాగమే ముఖ్యం స్వరాలే మాట్లాడుగలవు ఒక్కొక్క వారి అవసరమే కలయను ఉపయోగించుకోవచ్చు అంటాడాయన

మెత్తనిపాటలు గుత్తకి తీసుకున్నా గ కాబట్టి రామ్ చంద్ర పాటలలో లయ ప వ కల్పాటి గుర్తలూ పదగుతలే దనకోరికం పారబాటు ర క ర కా ల ధ ం ద ము ల లో గత్తలలో ఆయనపాటలు చేరాగ ఆయన పాట లో ప్రధానంగా విశేషా కవిం చేసి త్రిశైలి ఆయితే ప్రగతిశిలమైన బాణీగా దాన్ని ఆయన సనీ విశిష్టమైన రామచంద్ర మార్కు శాశిని ఏంట్ట చేశాడు రామచంద్ర పాటలను తిబ్బా వాయి చేలాలో ఈ శిల్పానికి పది గొమ్మ ఎగుగ తాళింగో లయ ఆరంభించి విశేవాడి గుండెకుల్లు ననింపెలా పాటను ఎరుకోగల అగాధుక్కి డితిమ దాదాపు రామచంద్ర మడి భుజం అంటారు ఆయన ఎడమభుజం చేరు నుమంత రాజ్ తాళన వేసే గ వేంపు పూరికే అనలపాటికే అరఫ్లంగు అవతలిఉన్న ఆనాదం సునా పాటకూడా విగ్రుండా త్త శి గలగు లయగురించి మాట్లాడుకున్నప్పుడే శిహనాయతో ప్రాణానికి హాయునింపం చేస్తే తోపాట వసవన వాడుకూడా రావ ంద్ర అనే చెప్పకోవాలి శిహనాయి చిత్రంలో ఆడ బాణీ శిహనాయిలో ■ వాద్యాన్ని చాలా మరంగా వాడాడు బిస్మిల్లాఖాన్ పాపాదాటి కాస్ట్రేయనంగి

జగన్మోద క త్తచిత్రం

నందికా ఎక్స్‌ప్రెస్‌వారి 'శ్రీ కృష్ణ తాయారాం' చిత్రనిర్మాణం జూలై 80 వ పారమాంటిక్ స్టూడియోలో ఆరంభమైంది. శ్రీ కృష్ణపాత్రను రఘురామయ్య నిర్వహిస్తున్నాడు. లోలపేట్‌మీద (విడుదల అశిష్యం) చిత్రించిన సన్నివేశాలలో రఘురామయ్య విడుదలగా గాజేపల్లి రామయ్య పాల్గొన్నాడు. ఇతర పట్టులు అదంకి శ్రీరామయ్య, గుమ్మడి వెంకటేశ్వరరావు హేమలలి మాలి.

ఈ చిత్రానికి మాటలూ పాటలూ నుల్లాది రామకృష్ణశాస్త్రిగారు వ్రాస్తున్నారని పద్మావతి తిరుపతి వెంకటేశ్వర 'ఉద్యోగ విజయ' లినుండి శ్రీ సుశాని ప్రయోగిస్తున్నారని రఘురామయ్యగారు తెలిపి, మాధవ పెద్దితెనాలం పి. బి. శ్రీనివాస్ హేమలలి సంగీత దర్శకుడు అశ్వతామ.

వెస్ట్రోకోటిగ గొప్ప దర్శకులలో ఒకడైన జగన్మోద చాలకాలం తిరుపతి తిరిగి ఈ చిత్రానికి దర్శకత్వం వహిస్తున్నాడు. జగన్మోద పదిహేనేళ్ళనాడు తనన హాస్యరస ప్రధాన చిత్రాలు 'భలేపెళ్ళి', 'తారుమారు' చూసి గాజేపల్లి ఇప్పటికీ గొప్పగా కనిపిస్తాయి. దరిమిలా ఆయన దర్శకత్వం వహించిన రంగు తిమిశ చిత్రాలు 'విశ్వమిత్ర', 'వైరములై, విశేష ప్రబాదరణ పొందాయి.

ఈనాడు అర్ధరహితమైన మాటలు అనిపించే 'అశియాదర్శనం' పట్ల జగన్మోదకుగల సరి గౌరవం, పట్టుదల ఎరిగినవాళ్ళు ఆయన మీదగల గౌరవాభిమానాల కొద్దీ సనిమానీసులో 'భిష్మచార్యుడు' అని వ్యవహరిస్తుంటారు.

'పార్వతీ కల్యాణం'

భాస్కర్ ప్రొడక్షన్సువారి పారాజికం 'పార్వతీ కల్యాణం' మునుగుగా తయారవుతోంది. దర్శకుడు భాస్కరరావుగారు దీన్ని కన్నడంలో కూడా సీటున్నారని తెలుగు చిత్రానికి మాటలూ పాటలూ సముద్రాల జూనియర్ వ్రాస్తున్నారని సంగీత దర్శకుడు కమల్ ఘోష్.

ఇందులో శివపార్వతులు బాలయ్య, కృష్ణకుమారి నాగయ్య, గుమ్మడి రమణారెడ్డి, మిక్కిలి శేషి, సంగ్గి, రాగిణి కుచలకుమారి మొదలగువారు పాల్గొంటున్నారు.

భాస్కర్ గారు దర్శకుడు కమల్ ఘోష్.

భాస్కర్ రావుగారి శాంతి సాంఘిక చిత్రం నిర్మాణం, ఇది పూర్తికాగానే ఆరంభం అవుతుంది. దానికి పాటల రికార్డింగు ఇదివరకే పూర్తిఅయింది. సంగీత దర్శకుడు రమేష్ నాయుడు.

ఆంధ్ర - వారపత్రిక

దుర్గా ఫిలింస్‌వారి 'పరిధత్తి' చిత్రంలో శివాజీ గణేశన్, సావిత్రి

గుల్లొ పెళ్లి

శేరవా ఫిలింస్‌వారి సాంఘిక చిత్రం 'గుల్లొ పెళ్లి' ప్రకాష్ స్టూడియోలో తయారవుతోంది. కృష్ణకుమారి, నూర్యకళ్ళ, నిర్మల రమణదేవి రమణయ్య, బాలయ్య, రమణారెడ్డి, చవలవాడ మొదలగువారు పాల్గొంటున్నారు. రచయిత అనిపెట్టి సంగీతం రమేష్ నాయుడు దర్శకుడు కె. ఎస్. ప్రకాష్ రావు నిర్మాత సిరిబాబు.

'పులి చేసిన పెళ్లి'

ప్రబాదరణ పొంది, రాత్రిపతి బహుమతిని అందుకొన్న మలయాళ చిత్రం 'యారుల పూట పులివాంతు' కరెక్ట్ ఎక్స్‌ప్రెస్‌వారు 'పులి చేసిన పెళ్లి' అనే పేరుతో తెనిగించి ఈ నెలఖరస విడుదల చేస్తున్నాడు. రచయిత రావూరి సత్యవారా యన సంగీతం రాజమాణిక్యం పిల్ల నిర్మాత బోలవరపు మూర్యప్రకాశరావు.

★ స్వరలహరి ★

కూడా పట్టుకొచ్చి అమ్మమాపాడు వాటలో కొన్ని రాజించాయి కొన్ని బాగులేవనిం బాయి చూచుకొలిపే చోటాయి సంగీతాన్ని అందంగా కలిపిన పాటలలో ఎన్నో లగ్నది: యూపీన్ చిత్రంలో లతాపాడిన 'అవ్వో రాజేంద్ర' రాతివేళి ప్రవర్తిల్లే ప్రకారం తన శిల్పబద్ధ సౌందర్యాన్ని ఈ పాటలలో నిలిపికోని శ్రోతలను పరవశులను చేసింది పాట మొత్తంమీద ఈ ఘనకార్యం సాధించినది అనుకుంటేగా వచ్చి వయలిన

అట్టి స్వరలయలనూ మాగాయి శుంకిత రీతులను మేళవించి అలిన గీతాలలో పిన్ పినాకీ బూబలూ, సాదాగర్ లో గుల్ గులేరా, సర్ గమ్ లో మొంబాసా యార్ వైట్ ఖజానాలోని బందీనా, బాబ్ బూబ్ ఆల్ షేలాలోని దీవానా పర్యానా (రామ

చంద్రబృందం) చెప్పకోల్గవి రామం టీకీ చిత్రం 'అలా లో ఈనామానాడీకా అనే రాకెట్ లో పాటూ, కారిగార్ లో మెహూర్ లోకీకూడా ఈయన కేరనే జను పడి ఉన్నాయి పిన్ పినాకీ బూబలూ అనే పాటలు లతాగోకలసి రామచంద్ర స్వయం గా పాడారు రామచంద్ర సంగీతం గురించి చెప్పమన్నది గొప్పగా పాట గురించి చెప్పకోలే పోయినా ఈ పాట బాగుందనే అతవచ్చు ఇది ఖజానాచిత్రం లోని బాదిడి బూబడి అనే మరోపాటా కలిపి ఒక రికార్డుగా (భారతీయ సేనిమా సంగీత చిత్రంలో తొలిసారిగా) డి.కీ. మార్కెట్ లో విడుదల అయ్యాయి

కవాలీమాగ్న పాటలలో భిక్షుచిత్రం లోని జల్లేవలే జాకరే (మంహడ్), పెషీయల్ లోని మహమ్మత్ నే ముర్రెఖ మారా ఉత్సాహకరమైనవి

● రేల్వాలలో జోలపాట ధీరనే ఆజాదే (లత) ఆనాడు శత్రుసంక్రూటా నోనోటా విన బడింది సేనిమా సంగీతానికి లాల్ పాటలలో ఇది విస్తృత తెచ్చి ఒక శిక్త్యా ఆరంభించింది ఒక పేర్ పెట్టవయ్యేంతో బంగారు తీగలాటి లతాగోకలతో 'మ్యూజిక్ లో నాజీ' అని ఎంచేలంత ముఖ్యతలో ఆయన ఈ పాట చేశాడం

నిరాడంబరంగా మాటిగా ఉడి అమా యకత్వమలే మనసులో చిరముద్ర చేసుకుని ఆ ప్రమోదకుడిలా మనవలంనే వచ్చే పాటలలో నిరాలా చిత్రంలో లతాపాడిన మెహూర్ మేజల్ ఉరీమనూ, సుల్ బూర్ ఆంథే మీనార్ లోని బర్ బాద్ మొహమ్మత్ మెరీ చెప్పకోవాలి చివరి పాటలో లయ వికసంగా కొత్తగానంటుంది పేషీ యుల్ లో సమాగో నజరీయాకే బాన్ (లత), సుబాకాతారాలో గయా ఆంధ్రగాహవా ఉర్ ఘూ (తలవీ, లత) శివరంజ్ లో నదీ మెధుప్రీ (హేమంత లత), అమరీ దీప్ లో దిత్ కీ గునిశూమే (లత) చాలా మందికి యుద్ధ మేనపాటలు తిలక్ చిత్రంలో అనురాగోదయోనికి స్వరరూపకల్పన అనతగ్గ మధుమధుర మైన పాట 'హోలే తుమ్ కోసే హో' ఆకా మన్నాడే, సులిం నిసేమా పాటలన్నిటా గొప్పవనిండుకునే గట్లో నిలుసుంది ఆపాటకీ వ్యాసమేళనం అను రాగాన్ని విశ్రిజనీవంగా ఆలవించింది ఈ చిత్రంలోనే "ఎంథలే కరమా అప్పే ఘర్ ఘో" అనే మరోపాట ప్రధాన ాంత్రి శ్రీ సెహమా ప్రశంసలుకూడా అందుకొంది

తీయనిబాధని ఆలపిస్తూ గృధరయాన్ని

కదిలించి రహస్యంచేసిన గీతాలు కనీసం రెండే నాడున్నాయి గాటిలా నావర్యానే ఆదితీ చిత్రం గానీ లతాపాడిన 'మూలే వాయే సారెగాం' ఒకటి అవార్డులలో నాయక నిస్సహాయతను పోషిస్తూ లతా పాడిన 'ఆజా అజే లో ఆజా మెరికేస్వత్ నే ఖరీదా' మరపురానిపాట వాస్తవీ లో కూడా ఇదేవ స్తువుగల పాటఉంది మానవుడే నిస్సహాయుడే, ఏమీ యిది సాధ్యమీ అని ముఖామూఖన సంగతి అతగహోయేజే లత పాడిన ఆరే పత్తరీ కే భగవాన్ పాట అంతా, ముఖ్యంగా అది ఆటతిరిగి ఇటుతిరిగి పెద్ద గాంధారంమీద ఆగిపోయేమీజాన, ఆగాంధారంలో రామచంద్ర, ఆ వ్యక్తి నిస్సహాయతనంతా పూరి చగలిగాడు సంగీత శాస్త్రంలో సాధకబాధకాలు ఎరిగినవారు ఇది చిన్న సైజు అగృహతం అంటారు రామ చంద్ర విద్య అంతా ఈ పాటకు ప్రాతిపదిక అయిన 'సే మే జరీ స్కే లే' మీదనే (కర్ణాటకంలో శింక రాధిరణ మేళి అంటాడు) విలబడి సాగిందవచ్చు కొందరు కొందరు ఒక్కొక్క మేళిక ర్తను ప్రధాంగా తీసుకుని సాంతం చేసుకుని దాన్ని కామధేయపులా వాడుకుంటారు రామచంద్ర పాలిట కామ చేసువు ఈ శింక రాధిరణ మేళి నవారి

రామచంద్ర ఇప్పటికీ దాదాపు 50 చిత్రాలకు సంగీతం వుర్చాడు వీటలో కొన్ని వాటలు ఏమాత్రం చిగ్గింద తిగ్గిద కావు పాశ్చాత్య సంగీతానికి అనుసరణలో అనుకరణలో ఎన్నో ఉన్నాయి వీటిలో బాగులేనిది ఉన్నాయి తినని తినే అనుకరించి ఈ పాట ఎలదని ఆ పాట ధీర జానికి ఆపాట చరకాన్ని లేదా అంసులో ఆర్కెస్ట్రా) విట్ ని ఇంకోపాట ఎలవికీ వాడిన సందర్భాలున్నాయి వ్యాపారపు వత్తిళ్ళుబట్ట ఇష్టం లేకపోయిన కొన్ని అలాచేకాను ఒకసారి ఒకపాట రికార్డు చేస్తు ఇలా కనక ఇంకొనని శోజాలు పాటలు ఇదిలే తరవాత నన్నె వ్వునూ వీలయి ఆ నేకాడు ఆ నిర్మాత మొహం మీదనే

రామచంద్ర తత్వం అలాటిదని అన్ని భాగా ఎరిగిన వారే చెబుతారు వ్యక్తిగా అతడు ఉత్సాహానికి భౌతికానువాదం నిత్యం ఎంతోపి స్వర నిర్వహణను మధించి అమ్మతి ప్రాయ మైన మధురమృతం కల్పించాలని నిత్యం మధుర మైనబాధలో మునిగి లేలూమా నవుతూ నవ్విస్తూ ఉంటాడు అంగుళి రామచంద్ర హుమైరై పాటచేసినపుడు, మిగతా "దాదాపు నీ అంతే మామూలుగా ఉంది బ్రదర్ అంటారు

పొన్నలూరి బ్రదర్స్ వారి "దైనబలం" లో జయశ్రీ

ఒక చిత్రంలో ఒక మేషమీద గడిపూట్ల చెయ్యవలసినట్లుంది మేడ ఇవలించి, గోడ వెంబడి కామెరాను పైకి ఎక్కించి కిటికీలోంచి లోపలి మనుషుల్ని తియ్యాలనుకున్నాడు డిమిల్

“కామెరా లు ఎక్కడైనా గోడ లేక్కుతాయా అన్నాడు ఒక ‘వాస్తవికవాది’ విద్వారాగా పటకారంగా

డిమిల్ అరిచి కేసి ఒక టీ టి యుసి, “వెచ్చకుంటే ఎక్కడవు” అన్నాడు వెంటనే ఒక మేడ నిచ్చిన (దమ్మ ఉండేది) తెచ్చారు దానిమీద పొడుగుపాటి పలక వేసి దిగించారు ఓచివర కామెరా ఉంచి, ఇంకోచివర ఇనకబస్తాలు పెట్టితూకం అనుకున్నాడు, షూట్ చేశారు చక్కాలు, బండీ, హండులు కుడి రాక కొన్నాళ్ళకి అదే కామెరాబూం అయింది కామెరా చుట్టూరా తిరగడానికి పెనించి కిందకి చూడటానికి వదుపాయం కలిగింది.

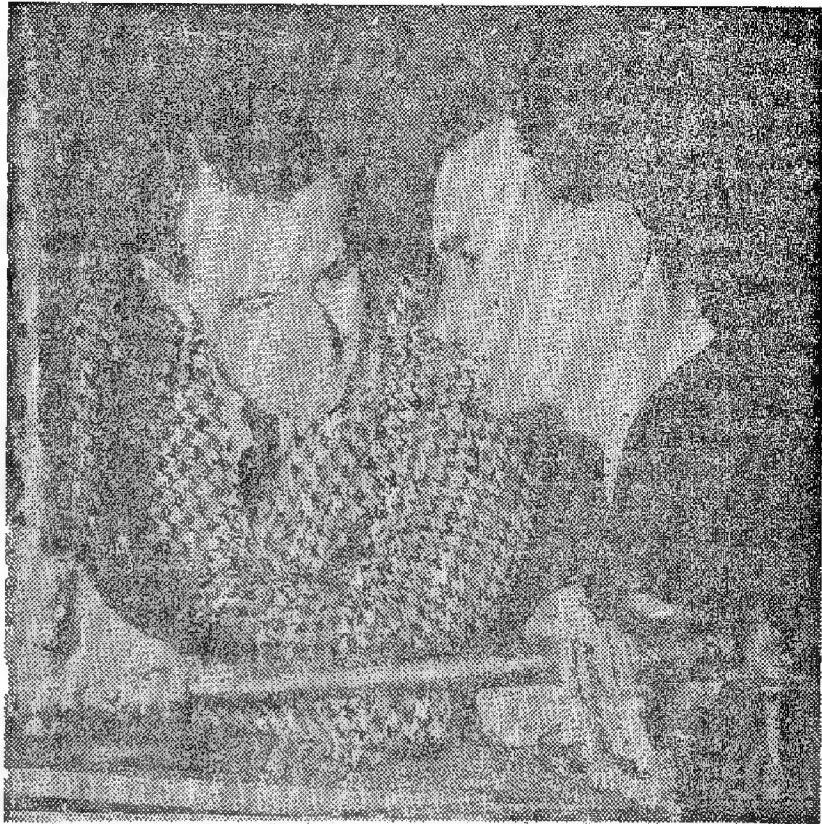
ఈవిధంగా, తనచిత్ర నిర్మాణ యాత్రే, చలనచిత్ర పరిశ్రమ ప్రగతిగా కొల్లించింది కనిపెడుతూ, ప్రపంచవాధిని అన్యుతమైన చిత్రాలు తీస్తూ పేరు ప్రఖ్యాతులు గడించిన సినిమా డిమిల్, ఈ ఆగస్టు 12-వ తేదీని 77-వ జన్మదినోత్సవం జరుపుకొంటున్నాడు ఆయన ఇటీవల నిర్మించిన “ది టెన్ కమాండ్ మెంట్స్” బ్రహ్మాండమైన చలనచిత్రమనీ, అలాంటి చిత్రాన్ని ఇంతవరకు ఎవరూ నిర్మించలేదనీ, ఇంతో నిర్మించగల అవకాశాలు కూడా ఉండకపోవచ్చునని చెప్పవచ్చు

తన 44 సంవత్సరాల చలనచిత్ర జీవితములో డిమిల్ నిర్మించిన చిత్రాలలో అది 70 వది

తొలిసారిగా 1913 లో “ది స్క్వా మన్” అనేచిత్రం నిర్మించాడు హాలీవుడ్ కూడా అప్పటినుంచే అభివృద్ధి చెందుతూ వచ్చింది 1915 లో ఆయన “కార్యక్” అనే చిత్రం నిర్మించాడు 1918 లో ఆయన దర్శకత్వం వహించిన “జూన్ & ఉమన్” విజయవంతం గావటంతో ఆయన ఖ్యాతి దివ్యగుణకృతిమైంది దానిలో యుద్ధ దృశ్యాలు, స్వప్నలోక ఎహోరాలు, డబుల్ ఎక్స్ పోజిచూ — ప్రేక్షకులనూ, విమర్శకులనూ కల్పనాలోకంలో విహరింపజేశాయి

1917 లో సినిమా డిమిల్ నిర్మించిన “ది కింగ్ ఆఫ్ కింగ్స్” ఈవాటికి ప్రధాన పాత్ర వహించినది అలాంటి అద్వితీయ శాఖండాలో “ది టెన్ ఆఫ్ ది క్లాప్”, “క్వియో పాత్రా”, “ది క్రూ సేడ్స్”, “ది గ్రేట్ లెస్ ఆఫ్ ఎర్త్”, “అన్ కాంకర్” నిత్యనూతనంగా భాసేస్తూ చలనచిత్ర ప్రేక్షకులను ఆకర్షిస్తున్నది

డిమిల్ చలనచిత్రకారు రసపుష్టి కూర్పు లేకపోయినాడని ఆయనను కొందరు విమర్శ

బ్రిటిష్ నిర్మాత ఆర్థర్ రాంకీతో సుప్రసిద్ధ దర్శకుడు డేవిడ్ లీన్ గల సంవత్సరం 7 అకాడమి అవార్డులు గడించుకొన్న ‘గ్రేట్ ఆన్ రివర్ క్వాయ్’ చిత్రానికి దర్శకత్వం ఈయనే నిర్వహించారు లీన్ తీసిన ‘గ్రేట్ ఎక్స్ ప్లెషన్స్’ చిత్రం ఇదివరలో ప్రపంచవాధిని ప్రశంస లందుకుంది

కులు అవసరంగా వెళ్ళిరిందనప్పు సాన మందిరాలు, రాజసభలు, యుద్ధరంగాలు మొదలైనవాటికి ఆయన వెచ్చించే ధనానికి ఆయనను హేళన చేయవచ్చు కాని సినిమా డిమిల్ చిత్రాలు ప్రపంచంలో మర్రి వీ ఇతర నిర్మాత తీసిన చిత్రాలకన్న ఎన్నో రెట్లు ప్రేక్షకులను ఆకర్షించి, కొటాను కొలుగా కనకవరం కురిపించేసినవి అనేది వారంతా ఒప్పుకొంటారు ఆయన నిర్మించిన చిత్రాలు “బ్రహ్మాండం”గా ఉండటమే గాక, చలనచిత్ర పీఠంలో ఎంతోమంది నిర్మాతలు ఉన్నప్పటికీ, ఆయన ఒక్కడే “మిస్టర్ హాలీవుడ్” అనే నామధేయంతో విశ్వవిఖ్యాతి గంచేటటు చేశాయి ఆవిరుడు ఆయన కొక్కడికే తగినది తగదని ఎవరూ అనలేదు, అనరు

మిస్టర్ హాలీవుడ్

హాలీవుడ్ ప్రాధ్యునరక్షగల, సంప్రదాయ సిద్ధంగా అసంధి మర్రి వీమనా అనండి - ముగ్ధికిల సమలటం, హంగామా చెయ్యి మొదలయిన లక్షణాలు డిమిల్ లో లేకపోవటం చేత ఆయనను “మిస్టర్ హాలీ

వుడ్” అని పిలవటం కొంచెం చిత్రంగానే కనిపిస్తుంది ఆయనలో శాకాంబి లక్షణాలు, వ్యాపార వేత్త లక్షణాలు ఆధునిక రూపంలో సమన్వయం అయివున్నాయి

డిమిల్ 77 వ పడిలో పడినప్పటికీ, 40 సంవత్సరాల వాడి చురుకుదనం అడుగుడుక్కు కొనవస్తుంటుంది అలా ఉండటానికి కావలసినబుంకోసం తాను బ్రాహ్మణుడే సేవించటంలేదు అంటాడాయన.

“రసస్పృహ అనే బ్రాహ్మణం లేకుండా నేను జీవించలేను” అనితరచు ఆయనవ్యక్తం చేస్తూంటాడు

ప్రాధ్యునరక్ష, ధైర్యశక్తి ఈ రెండు బాధ్యతలు ఒకేవ్యక్తి భరించటమన్నది నాలాగురులేరమైన విషయం ప్రతిరోజూ 12 నుండి 14 గంటల వరకూ నిర్విరామంగా పనిచేసి, రేనుండి 8 గంటలవరకూ నిద్రాస్థం బాగు ఆయన ఎక్కడవున్నా గానాధిపతిగా పాంకేతిక, పరిపాలనబుందంబూద అజమాయిషీ చేస్తూ ప్రతిఫని అనుకొన్న ప్రకారం నిర్విఘ్నంగా జరిగేటట్లు చూస్తాడు ఆయన బుందంఅంటే సామాన్యం కాదు నిన్ను మొన్నటి “టెన్ కమాండ్ మెంట్స్”

చిత్రంలో ఒకేసారి 15 000 మంది వరకూ పనిచేశారు

ప్రతివ్యక్తిచేతా పూర్తిగా పనిచేయి చే వాడని డివిల్ కు పేరు ఎవరైనా పని రిగా చేయలేకపోయినా ఎగ్జాట్ నా ఎగ్జాట్ డానికి ప్రయత్ని చివా ఆయన వెటసె గ్రహించి తగువిధ గా మండలిసారు నటి నటులకు కవ కలిగినా వారిచేతి ఎక్కువ సేపు చివరకు భోగవానికి ఆలక పై పుటికి పని చేయి చిరోజాలు లెక్కలేన ఉన్నవి ఒకరోజున మాటి గుమమూరంగా జరుగుతున్నది ఎంతోమంది ఉ నటి నటులను నియమి చి ఒక దృశ్య చిత్రీకరిస్తున్నాడు వార వివరణకొవల

మొదలెటూరు అలవాటుకార ఆయనకు పరానికోవ వచ్చింది మెగఫోను పుచ్చు కొని ఇలా గరి చాడు 'మీర దరూ నన్ను అ వ్యా చుకున్నా మరే ధరవాలేదుకాని రేపు మీమొహాలను తె మీద చూ సుకుని మిగ్గుల్ని మీరే అసవ్యా చుకోకుండా ఉంటే అచే ఎదివేలు ఆగరన ప్రతివ్యక్తి చెవిలోనూ గ్వని చిది ప్రతివ్యవించిది ఆయనకు పూర్తిగా తృప్తికలిగేట తవరకూ వారంతా మనస్ఫూర్తిగా నటి చారు వా ఉదేశ్య గా ప్రతివ్యక్తి "టెన్ కమా డ్ మె ట్సు" ఒక్కసారిగా చూడాలి ఆయనను చపలచితుడనిగానీ అకారణంగా దూర చే వ్యక్తి అనిగానీ పాధార

ణంగా ఎవ్వరూ అవను ఆయన హామరు అందిరూ వైమత కార దిక్షగలవ్యకులు వార దక్షి నాయకుడు కానీవిల్ కాక్స్ అ పోసి యేట్ ప్రా డ్యూ సరు గా గతనలలై న న త్పి రాలు గా పనిచేస్తున్నాడు మంచి నటుడుగాకూడా వేరుది అతతసుభవ ఫల్క్ ఎడిటర్ గా పని చేస్తూన్న యానీ బాషేన్స్ కుకూడా ఉన్నది ఆమె కూడా డివిల్ వలె డెబ్యుయో ప గా ఉన్నది

డివిల్ సెట్ మీద పనిచేస్తున్నప్పుడు రెడి గ్ (రీచెన్ (గుర్తిపు స్వారి చేస్తున్న వుకు వేసుకొనే దుస్తులు) ఎక్కు బూలు ధరిస్తారు అవి ఆయన శ్రేడ్ మార్క్ ఆయన వెట వర్క్ పలుకొని ఒక కుర్రవాడు తిరుగుతూ ఆయన ఎక్కడ కూర్చో కిలి అక్కడంపిమని ఆ వర్క్ వేస్తూ చాడు ఈ హాగామా అత అవ సరమేనని బూడాయన మామూలు జోడిక శ్రే హైబూటు ధరి చటం మూల గా ఎక్కువసేపు నిటచు నేట దుశ్ విలపుకు దిసి కుర్చీమూలంగా తన కత్తి ఓక కలిసరావడమే కాక పూర్తి పై సర్ వ్యాకా కెమెరాకోణాలు ఎరికిల్తున్నప్పుడు నీలి గ్ పాయిట్ గా పనిచేస్తుంది ఆయన చెబుతూ టాగు

డివిల్ క కార్యాలయంలో కూర్చుని షాటి గ్ ప్రారంభి చక పూర్వమే ఎక్స్రెసు గారిగా ఇక్కడే నిర్మిస్తాను ప్రతి చిన్ని వివరణకూడా ఎక్స్ప్రెలో ఉంటుంది అని చెబుతుంటాడు

మోన్ జీవిం అధార గా తీసుకొని నిర్మి చిన "టెన్ కమా డ్ మె ట్సు" మాటి గ్ ప్రారంభి చక పూర్వం అన్ని విన్నాట్లు చేయటానికి చూడున వర్క్సలకు వైగా ఎటది ఇతిహాస పరిశోధనలో 1800 (థాలూ అమ్మిఖి డాలకు సం ధి చిన ఎన్నో ఎత్తలు ఎరికిలి చవలసే వచ్చి ది వేలాది ఉపనటి నటులనూ, ఒకైలు మొదలైన వకుగ జాలనూ ఉపయోగి మతూ ఈజపు పాలెసినా లలో రెండు నెలలు ఆవుట్ డోరు మాటింగ్ జరిపాడు ఆ తరుపూర్వ ఒక ఎ వర్క్సరంజు చి ఈజపులో నూరు అడుగులకు వైగా ఎత్తుగల నెయి నిర్మి చారు సాధారణంగా పెద ప్రాడకనుకు ఎటేదానిక శ్రే రెట పు రోజులు ఆంటే నూరు రోజులకు వైగా హాల్ వుడ్ లో ఆ ఎత్తురు మూలుచేశారు

* * * ఆయనకు సిరితోపాటు న తాసంకూడా ఉన్నది 1902 గా కాన్సన్స్ అడమను వివాహమాడాడు వారికి నలుగురు ఎల్లలా వ స్కేండు ము ది మనుమలూ మనుమ రాళ్ళు, ఇద్దరు మనిమనుమలూ ఉన్నాడు

అరుమలవార - సమూజం - ల - రెండవది - చిన

ప్రతి రాత్రి ఒక చిత్రం ఆయన గృహంలో ప్రదర్శింపబడుతు ఉంటుంది మనుషులు మనుషులారాలో ఎవరో ఒకరిని పక్కనే కూర్చోపెట్టుకొని కబుర్లు చెబుతూంటాడు

కథ ప్రాధాన్యం

“చిత్రంలో నటించేది ఎవరైనా సరే. ఆ ప్రాత్రమంచిదాచెడదా? అంతే ప్రేక్షకులకు కొవలసింది భావ వైరుధ్యం పరికిస్తూ, కథా ప్రవంధిలో కలిసిపోతారు దాని అర్థం ఏమిటి? ఏ యుగంలో చలనచిత్రం నిర్మించినా సరే ముఖ్యంగా గమనించవలసింది, శ్రద్ధ తీసుకోవలసింది కథనుగురించి అని వ్యక్తమౌతుంది” అని డిమిల్ అంటారు

ప్రహేళికమైన నెట్టింగులు, ప్రముఖ తారాగణంతో చిత్రాలు నిర్మిస్తాడని ఆయన పేరుపొందినా, ప్రచంచంలో ప్రేక్షకులను ఆకర్షించేటందుకు అని కారణాలని ఆయన బహుళోదకు

“ప్రహేళికమైన నెట్టింగులు కానీ. లక్షలాది డబ్బుతీసుకునే తారాగణంగానీ, ప్రముఖ దర్శకత్వం గానీ ఒక చిత్రాన్ని విజయవంతంగా నడిచేటట్లు చేయలేవు కానీ ఒక్కదానికి మాత్రమే ఆ మహత్తర శక్తి ఉన్నది- అదే కథ” అని ఆయన నొక్కివక్కాణిస్తాడు

1912 లో న్యూయార్కు నగరంలో ఒక నాటి ఫోజున సమయంలో ఆయన జెస్సీ లాస్క్వితోనూ, సామ్యూల్ గోల్డ్విన్తోనూ చలనచిత్ర నిర్మాణ భాగస్వామిగా చేరాడు. అంతకుముందు ఆయనకు కెమెరా అంటే ఏమిటో ఆట్రే తెలియదు కాని నాటక కళారాధకుల కుటుంబంలో మనిషి కాబట్టి దానిగురించి తెలుసు ఆయన స్వయం కృషి వల్ల ఆమోఘమైన అనుభవం గడించాడు

బ్రాడ్వే ప్రాడ్యూసర్ జేవిడ్ బెలా స్కాతో, సిసిల్ థియేట్రాస్ నీ డిమిల్ కలిసి పనిచేసాంజేవాడు తరి బ్రాడ్వే నాటక ప్రతినిధిగా ప్రఖ్యాతి చెందింది న్యూయార్కులోని ఆమెరికన్ ఆకాడమీ ఆఫ్ డ్రామాటిక్ ఆర్ట్స్ లో శీర్షిక పొందాడు నటుడుగా ఆయన ఆమెరికాలో పది సంవత్సరాలు పర్యటించాడు నాటకాలు రచించాడు తర్వాత సాంత కంపెనీ స్థాపించాడు

1918 లో చిత్రనిర్మాణం ఆరంభించాడు పది సంవత్సరాలైన పిమ్మట (రిమార్క్లు / డిమిల్, లాస్క్వి గోల్డ్విన్) విడిపోయారు పేరమాంట్ వారు ఒక చిత్రం తీసిపెట్టమని డిమిల్ని కోరారు సరేనని, ఎలియన్ డాలర్లు (సుమారు 45 లక్షల రూపాయలు) ఖర్చు పెట్టి “టెన్ కమాండ్ మెంట్స్” అనే చిత్రం నిర్మించాడు (ఇది తొలి చిత్రం) అంతడబ్బు వెచ్చించి తీసినందుకు ఆయనను

పేరమాంట్ వారు ఎన్నో కుటలన్నారు

చిత్రం విడుదల అయింది. పెట్టుబడికి ఎక్స్ రెట్టు డబ్బు వచ్చిపడింది డిమిల్ ను తొందనపడి కుటలన్నందుకు పేరమాంట్ వారు ఎంతో నొచ్చుకున్నారు డిమిల్ తన సొంత ఖర్చు డియో స్థాపించి చలనచిత్ర నిర్మాణం నిర్వహించగా సాగినావచ్చాడు దానితోపాటు మెట్రోగోల్డ్విన్ మేయర్ నం స్టలో ప్రాడ్యూసర్ గా కూడా పనిచేశాడు అలా ఎనిమిది సంవత్సరాలు గడిచింది తిరిగి పేరమాంట్ సస్టలో చేరాడు

చలనచిత్రకళకు సిసిల్ వి డిమిల్ చేసిన సేవలో కొన్ని అపూర్వవిషయాలు ఉన్నవి వాటిలో మొదటిది మామూలు కాన్వాసుమీద పెయింట్ చేసి, నాలుగు ఫ్లాట్లు అడ్డంపెట్టి ఇక రాజసాధాలు, లతానికుంజాలు, భీకర రణరంగాలు, పర్యవశిఖరాలు, పాతాళలోకాలు అనకుండా సాధ్యమైనంత వరకు అని యదారంగా ఎలా కనిపిస్తో అంత ప్రహేళికగానూ నెట్టింగులు నిర్మించటం మరొకటి. లైటింగ్ కు సంబంధించింది నెట్ కూ, నటి నటులకూ భేదం తెలియకుండా అంతా ఒకే కాంతిమయం చేసే వారు నెట్ ఎంత గొప్పదివేసినా, లైటింగ్ వల్ల లోతు పాతులు కన్పించక తెరలాతయారయేది ఆయన ఆలోచించి కాంతి ఛాయలభేదం మున్నవ్వంగా కనిపించేటట్లు, వ్యక్తులు స్వల్పంగా, నెట్టింగులు విశదంగా కనిపించేటట్లు కొంతకాలం “రెంబ్రాంట్” లైటింగ్ ప్రవేశ పెట్టించాడు

చలనచిత్ర నిర్మాతలు టెలివిజన్ మొదలైన వాటివల్ల చిత్రసీమ దబ్బు లింటుందని ఆందోళన పడుతుంటే, ఆయన మాత్రం విశ్వలంగా ఏకైక దీక్షతో చలనచిత్రాలు నిర్మిస్తూనే ఉన్నాడు దానితోనే ఆయన సంక్లిప్తపడి హాయిగా కాలక్షేపం చేస్తున్నాడు ఏవో ఆవాంతరాలువచ్చి చిత్రకళాసాధం భిన్నాభిన్న మాతుం దన్న జోన్యం ఆయనముందు వచ్చింది.

“బాగా నిర్మించిన చిత్రాలు సదా వివేదంచేయగలమానే ఉంటాయి నిర్మాణ విధానంలో కొన్ని మార్పులువేసే రావచ్చు, కాని కథాగమనం, రసప్రసాద చిరస్థాయిగా ఉంటూనే ఉంటుంది” అంటారు డిమిల్ టెలివిజన్ మూలంగా చలనచిత్రాలను థియేటర్లలో ప్రదర్శింపజేయవచ్చునని ఆయన పుష్కరంక్రితమే నూచించాడు ఆ విషయమై ఇంజనీర్లు అందిరూ ఈనాడు తీవ్రకృషి చేస్తున్నారు

“ఇల్లూ టెలివిజన్ పెట్టలో చిత్రాలు చూచినంత మాత్రాన, థియేటర్లు మూలపడి పాతాళున్నది అసంభవం నలభై ఆరు అడుగుల తెరపైన “టెన్ కమాండ్ మెంట్స్”

చూసినదానికి, ఇంట్లో నలభై ఆరు అంగుళాల తెరపే చూసినదానికి చూసినంత తరం ఉంటుంది” అన్నార సిసిల్ వి డిమిల్

పద్మశ్రీ

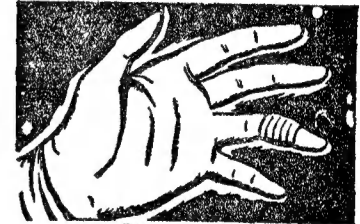
(51 వ పేజీ తరువాయి)

ప్రత్యేక బహుమతిని, కాలిఫోర్నియా సినిమాటోగ్రాఫ్ బూరో వారి ప్రశంసలతో పాటు బహుమతిగా ఒక ఫలకాన్ని అందుకొంది

వీర్యవల్ల విదేశ విపణులలో భారతీయ చిత్రాలు ప్రవేశించడానికి అనుకూల వాతావరణం ఏర్పడుతోంది దేశ జీకాలా మనపట గౌరవం పెరుగుతోంది కాంతారాం చిత్రం పశ్చిమ జర్మనీలో వాణిజ్య సాయిన విడుదల కావడానికి సన్నాహాలు జరుగుతున్నాయి

* * * ఈ విజయాలు యావద్భారతానికి గర్వకౌజాలే అయినా, దక్షిణ భారతం కూడా ఇంగులో అక్షరాలా (అనగా

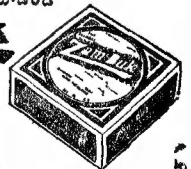
విషపు కోతగాయములనే

జామ్-బుక్ త్రోవరితంగా మానును

కోరలు, వగుళ్లు, కీటక కాటుకుల త్వరితంగా విచారించును కాళ్ల వాపులు, వ్రణములు, కాలిన పుండ్లు, విషగాయములను రూఢిగా మార్చును తల గణని నిర్మూలించును విదాద తైలనూ జామ్ బుక్ వాడ వచ్చును ఇది చర్మవాపులకు నానాదీధ మూలికా బొషరము దీనిలో జంత క్రొవ్వలు, నూనెలు లేవని గ్యారంటీ చేయబడినది ఇది చర్మవ్యాధి నివారణకు చర్మసౌందర్య మునకు ఒక్కడే-జామ్ బుక్, జగదీశు లేని బొషర క్రీమను వాడి చూడండి

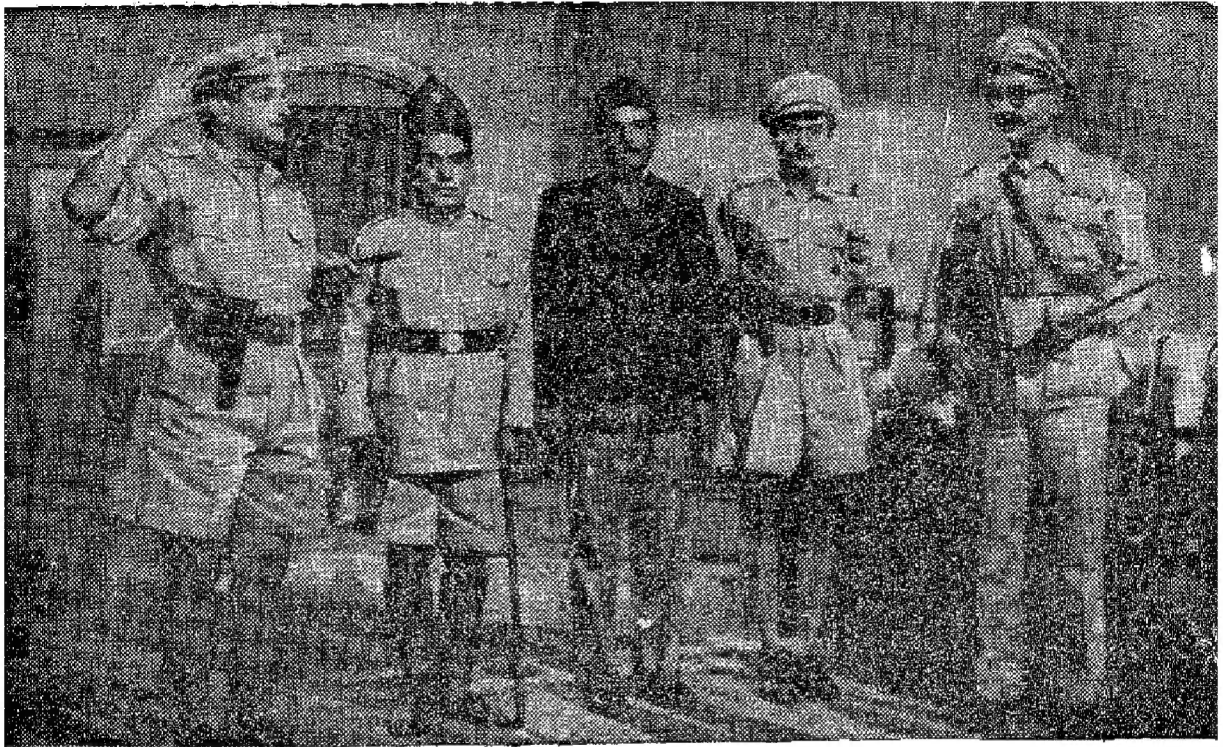
Zam-Buk

జామ్-బుక్ మూలికా బొమ్మ మరియు బొషర క్రీమ

ఇది మందుల వ్యాపారులందరివద్దను దొరుకును ఏ ఇ ఫర్మోస్ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ బొంబాయి

సోల్ ఎజెంట్ల దాదా & కం పేనీ, 16, నైసప్య నామకొవిధి, ముద్రాను-3

నంగీతావారి 'ఇంటిగుట్టు'లో ఎన్ టి రామారావు, రేలంగి, స్టాన్లీ, జగ్గారావు, సుబ్రహ్మణ్యచౌదరి

మరి మేరకంటే ఎక్కువ పదము అదేనా అక్షరాలా టెంభవృద్ధిగా వదులుంది అనతల ఏమీ ఉండదు ఇదేమిటనుటకుంటూ ప్రేక్షకులు ఇలాటివి సహజంగా కనిపించేలా తీయడానికి పెద్ద అభివృద్ధి ఏమీ అవసరంలేదు కొంచెం అలాచించారీ కాస్త కష్టపడారీ ఇది ఇంగ్లీషు చిత్రాలలో చూడండి ఉలి బిడ్ అన్ డి రివర్ క్లౌయ్ లో జపాన్ జనరల్ వాడ్ క్వార్టర్స్ వద్ద వర్షం కురిసినప్పటి దృశ్యంలాటిది మనవారి ఎప్పుడూతీస్తాయి! ప్రేక్షకులు యిచ్చే దబ్బు ఎలాసమే మేలు చిత్రాలకీ తుమ్మవాటికీనూడా అటువంటిపుడు ఏ చిత్రం సహజంగా ఉంటుందో కాస్తే చూడాలనుకుంటాడు అంతేకాని, మనం లోగడ బ్రిటిష్ వాయంలో ఉండడం వలన, వాళ్ళ సంస్కృతిమీద మోజువల్లా కాదు వాట్లా ప్రాముఖ్యం వారి నాగరికత, సంప్రదాయాలు మనకి కచ్చడం అనల కాదు వాటిలో అన్ని అంకాయా నున్న తంగా అందంగా ఉంటాయి ఇక మనం అలా తీయలేకపోవడానికి, మనదేశం వెనక బడి ఉండడం కారణంకాదు 'బ్రో'భివృద్ధి' మాత్రమే చిత్రాలను వాగు చేయలేదు సాధ్యం అయిన వాటినికూడా మనవారు నిరక్షులతో అసహ్యంగా తీసి పాడు చేయడంవల్లనే మన చిత్రాలు పాశ్చాత్య చిత్రాలకు తీసికట్టు

మనం గొప్పవాళ్ళం అనుకున్నపుడు, ఇతరుల స్థాయిని, అభివృద్ధిని కూడా పరిశీలించాలి
ఎన్ డి ఎల్లజోన్సుల, (కలకత్తా)

రేలంగికి సన్మానం

సుప్రసిద్ధ హాస్యకటుడు శ్రీ రేలంగి వెంకట రామచన్ద్రుడు విజయనగరం పౌరులు ఇటీవల సన్మానించారు 'చెంచుమ్మి శతదినోత్సవం'వందవత్సరంగా, రేలంగి ఆవుడు వెల్పినపుడు జూలై 19 వ స్థానిక మాజన్రీటు (శ్రీ ఎ ఎ ఆర్) మూర్తి అధ్యక్షుని ఆకాశపురీ పాత కాల భవనంలో సభ జరిపారు ప్రధానోపాధ్యాయుడు శ్రీ వి సురువులు రెడ్డి స్వాగతం చెప్పారు రేలంగి ప్రతిభా సంపత్తిని ప్రశంసిస్తూ సన్మానపత్రం చదివి సమర్పించారు జిల్లా అడిషనల్ మాజన్రీటు శ్రీ బోజరాజు మొదలగువారు మాట్లాడారు. ఆనంతరం రేలంగి సన్మానానికి సమచిత సమాధానం యిచ్చి కృతజ్ఞత తెలియజేశారు

'కార్తవరాయని కథ'

ఆర్ ఆర్ పిక్చర్స్ వారి భారీ బాసపద చిత్రం 'కార్తవరాయని కథ' నిర్మాణం ప్రారంభమైంది కచ్చెనెలలో విడుదల చెనున్నాడు సావిత్రి, కన్నాంబ, గిరిజ,

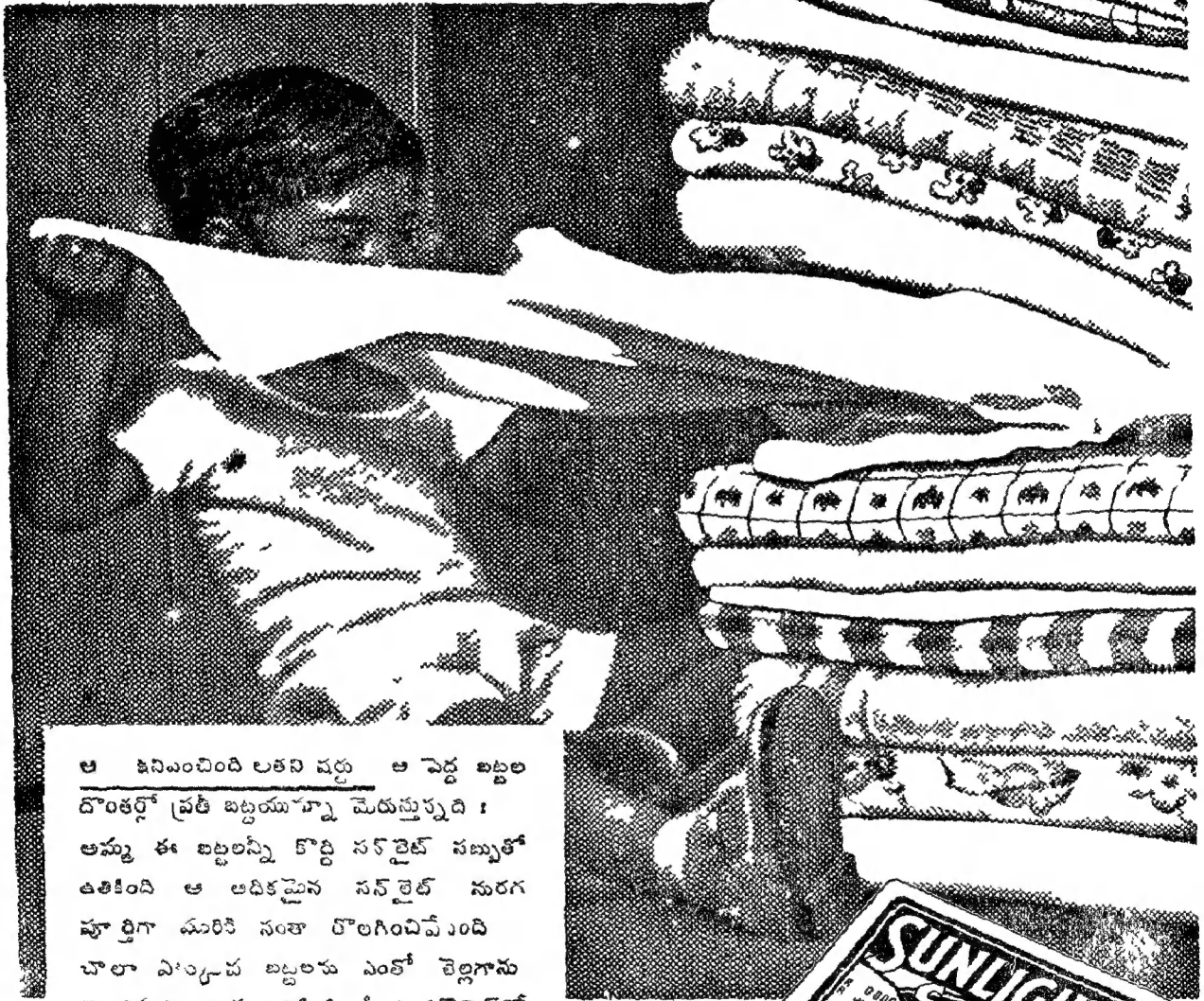
తాలసరస్వతి, ఇ వి సరోజ, ఎన్ టి రామారావు, కమలాకెడి, ముక్కామల, క వి ఎస్ శర్మ రాజవాల, పద్మనాభం, బాలకృష్ణ మొదలగువారు ఇందులో పాల్గొంటున్నారు

సంభాషణలు మదిగట్ట మూర్తి, పాటలు జేవులపల్లి కృష్ణకృష్ణ ప్రాకారు సంగీత దర్శకులు జి రామబాధన్, అశ్వత్థామ ఛాయాగ్రహణం రాజాబాదర్, దర్శకత్వం రామన్న నిర్వహించారు సంయు దర్శకుడు వి ఎస్ మూర్తి ★

అనియా అపికా చలనచిత్రోత్సవం

ఆగస్టు 20 నుండి సెప్టెంబరు 3 వరకు ఢిల్లీలో అనియా అపికా చలనచిత్రోత్సవాలు జరుగబోతున్నాయి దాదాపు 40 ఛోరాలు ఇందులో పాల్గొంటున్నాయి మనదేశం తరపున ఎ వి ఎం స్టూడియోస్ 'బాభి' చిత్రాన్ని 'కాశ్మీరుడిత్సవం', 'కాల్ అఫ్ డి మాంటెన్స్' అనే రెండు దామ్య మెంటరీలను ప్రదర్శిస్తారు ఉత్సవచిహ్నంగా అనియా ఆఫ్ తీరరేఖతో ఒక గోళాకృతిని రూపొందించారు

అంతకొద్దీ సన్లైట్ చాలా బట్టలను ఉతికింది -అట్లు చేసినట్టిది దాని అధికమైన నురగ:

ఆ తనివించింది లతని వరు ఆ పెద్ద బట్టల దొంగర్లో వ్రతీ బట్టయ్యూ మెరుస్తున్నది : అమ్మ ఈ బట్టలన్నీ కొద్దీ సన్లైట్ సబ్బుతో ఉతికింది ఆ అధికమైన సన్లైట్ నురగ పూర్తిగా మురిసి సంతా రొంగించివేసింది చాలా ఎక్కువ బట్టలను ఎంతో తేల్లిగాను కాంతివంతముగాను ఉతికింది మీరు సన్లైట్ తో బట్టలను ఉతికుచున్నాడు వాటిని బాద సక్కువేరు

సన్లైట్ సబ్బు బట్టలను తేల్లిగాను,

కాంతివంతముగాను ఉతికును